

TỰ DO NGÔN LUẬN

Chủ nhiệm
Lm CHÂN TÍN
Ban biên tập
Lm NGUYỄN VĂN ĐẠI
Lm PHAN VĂN LỢI
Lm NGUYỄN VĂN LÝ
GV NGUYỄN KHẮC TOÀN

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Mở đầu khốn nạn và ô nhục cho Ngàn năm Thăng Long !!!

Theo thông báo của nhà cầm quyền Hà Nội, chương trình Đại lễ kỷ niệm Ngàn năm Thăng Long - Hà Nội vừa được Thủ tướng Cộng sản Việt Nam phê duyệt, sẽ tổ chức trong 10 ngày, từ mùng 1 đến mùng 10 tháng 10 năm 2010. Đây là việc kỷ niệm biến cố vua Lý Thái Tổ dời đô từ Hoa Lư, một huyện thuộc tỉnh Ninh Bình, ra thành Đại La, tức Hà Nội bảy giờ, vào tháng 7 Thuận thiên nguyên niên (1010). Ở đây, lấy cơ năm mộng thấy rồng xuất hiện và bay lên, vua đã đổi Đại La thành ra Thăng Long thành, khởi nghiệp cho một trong bốn triều đại huy hoàng và lâu dài nhất của lịch sử dân tộc (Lý, Trần, Lê hậu và Nguyễn phúc). Sử gia Trần Trọng Kim, trong cuốn "Việt Nam sử lược" (*Bộ Giáo dục VNCH, Trung tâm Học liệu xb năm 1971, quyển I, tr. 94*), còn cho biết: "Nhà Lý bảy giờ sùng đạo Phật, nhà vua trọng đãi những người đi tu... Tháng 6 năm Mậu ngọ (1018), vua sai quan là Nguyễn Đạo Thanh và Phạm Hạc sang Tàu lấy kinh Tam tạng". Chính vì lấy tinh thần tôn giáo làm nền tảng cho xã hội mà nhà Lý được coi là một triều đại khá thuần hậu hiền hòa. Nhận định về triều đại này, sử gia họ Trần viết (tr. 116): "Nhà Lý có công làm cho nước Nam ta nên được một nước cường thịnh: ngoài thì đánh nước Tàu, bình nước Chiêm, trong thì củng cố việc võ bị, sửa sang pháp luật, xây vững nền tự chủ", một nền tự chủ đã khởi sự từ thời Ngô Quyền (939), đã được củng cố qua các chiến thắng kẻ thù Bắc phương với Lý Thường Kiệt, Trần Hưng Đạo, Lê Lợi, Quang Trung... cho đến khi Việt Nam rơi vào tay Thực dân Pháp lúc nửa triều nhà Nguyễn.

Ngàn Năm Thăng Long thành ra phải nhắm mục tiêu ca ngợi thể độc lập tự chủ của dân tộc và đất nước Việt Nam đối với láng giềng phương Bắc sau ngàn năm Bắc thuộc đắng cay ô nhục, cổ vũ tinh thần tự hào tự tôn dân tộc, chống mọi ngoại xâm và bành trướng, đồng thời khôi phục và phát triển nền văn hóa nhân bản, những giá trị tâm linh mà tổ tiên ta đã gây dựng suốt hơn một ngàn năm qua (với sự cộng tác của Tứ giáo: Phật, Lão, Khổng, Công), trong bối cảnh toàn cầu hóa tinh thần tự do dân chủ hiện thời.

Kể từ đầu năm nay, đã có nhiều hoạt động chuẩn bị gài cho Đại lễ đó, sau nhiều hoạt động chuẩn bị xa như xây dựng một số công trình văn hóa, thực hiện một số công trình dân sinh... mà các nhà chuyên môn và bình luận đánh giá là nhếch nhác, bôi bác, lãng phí, nửa vời, chỉ có cái vỏ! Một trang web mang tên <http://thanglonghanoi.gov.vn> đã được mở ra với lời loan báo nhà cầm quyền sẽ tổ chức "nhiều ngày lễ lớn trong năm 2010 với những nội dung và hoạt động phong phú nhằm tuyên truyền, giáo dục truyền thống yêu nước, ý chí tự lực, tự cường của dân tộc suốt mấy nghìn năm dựng nước và giữ nước; tăng cường sức mạnh khối đại đoàn kết toàn dân, sự đồng thuận xã hội đối với những chủ trương của Đảng và Nhà nước; khẳng định những thành tựu của nhân dân trong sự nghiệp đấu tranh giải phóng dân tộc..." Các ngày lễ lớn ấy bao gồm: "Kỷ niệm 80 năm Ngày thành lập Đảng CSVN (3-2-1930)... nhằm khẳng định vai trò lãnh đạo của Đảng đối với thành quả cách mạng Việt Nam 80 năm qua; khẳng định nền tảng tư tưởng của Đảng là chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh, quyết tâm chính trị của toàn Đảng, toàn dân, toàn quân thực hiện nhiệm vụ phát triển đất nước theo con đường Xã hội chủ nghĩa; ngày Giỗ Tổ Hùng Vương (10-03 âm lịch); kỷ niệm 140 năm Ngày sinh V.I. Lênin (22-4-1870); kỷ niệm 35 năm Ngày giải phóng hoàn toàn miền Nam, thống nhất đất nước (30-4-1975); kỷ niệm 120 năm Ngày sinh Chủ tịch Hồ Chí Minh (19-5-1890), 20 năm Tổ chức Giáo dục, Khoa học và Văn hóa Liên Hợp Quốc công nhận Hồ Chí Minh là "Anh hùng giải phóng dân tộc, Nhà văn hóa kiệt xuất Việt Nam" (1990-2010); Kỷ niệm 65 năm Cách mạng Tháng Tám (19-8-1945) và Quốc khánh nước Cộng hòa xã hội Chủ nghĩa Việt Nam (2-9-1945)... Đặc biệt ngày 10-10-2010 sẽ tổ chức Đại lễ kỷ niệm 1.000 năm Thăng Long - Hà Nội" (<http://thanglonghanoi.gov.vn/channel/4/2009/12/4050/>).

Đọc lời thông báo trên, không thể không thấy đảng CSVN cố tình lợi dụng Ngàn năm Thăng Long để củng cố vị trí của chế độ độc tài, tô son trát phấn cho hai thầy ma chết bầm là Lênin và Hồ Chí Minh, tiếp tục lườm gạt nhân dân về cái gọi là "UNESCO công nhận Hồ chủ tịch là anh hùng giải phóng dân tộc, nhà văn hóa kiệt xuất" vốn là một sự bịa đặt trắng trợn, khoác chính nghĩa giả tạo cho cuộc xâm lăng và phá hoại miền Nam, tiếp tục đầu độc tâm trí dân Việt bằng cái chủ nghĩa Mác-Lê sai lầm ảo tưởng, dối trá bạo tàn cũng như bằng cái gọi là "tư tưởng Hồ Chí Minh" vốn chẳng bao giờ liên hệ... Rõ ràng tinh thần nhân bản, lòng yêu chuộng sự thật và sự mẫn mọ công lý do tiền nhân xây dựng và để lại cho con cháu suốt hơn ngàn năm qua chẳng hề được đảng quan tâm cổ vũ trong dịp kỷ niệm trọng đại này. Ngoài ngày Giỗ tổ Hùng Vương (bị bỏ phết gần 50 năm), người ta không thấy lễ kỷ niệm các chiến tích lừng lẫy oai hùng hay các công trình văn hóa vĩ đại của Dân tộc suốt thiên tuế vừa qua mà vốn đã làm nên sức tồn tại, nét văn hiến và tính độc lập của Việt Nam.

Trái lại, bên cạnh các hoạt động sặc mùi tuyên truyền nói trên, nhà cầm quyền CS còn có những "hoạt động chào mừng Ngàn năm Thăng Long" khác hoàn toàn đi ngược với tinh thần của vua Lý Thái Tổ.

Trước hết đó chính là việc bách hại các tôn giáo. Cuối năm 2009 vừa qua, người ta chứng kiến việc tàn bạo xóa sổ và tàn nhẫn trục xuất tăng thân Bát Nhã khỏi Lâm Đồng, do chủ trương của đảng CS, với sự thực hiện của nhà cầm quyền bản địa, với sự cộng tác của công an côn đồ và đầu gấu xã hội đen, với sự lu loa lấp liếm, vu khống đổ thừa của toàn bộ hệ thống chính trị (cuộc họp báo ngày 12-01 vừa qua). Mới đây, vào ngày 08-01, là việc ngăn cản và đánh đập các tín đồ Hòa Hảo cử hành lễ kỷ niệm ngày Đản sinh của Đức Huỳnh Giáo Chủ. Nổi bật nhất là việc triệt hạ cây Thánh giá tại nghĩa trang Núi Thờ của Giáo xứ Đồng Chiêm thuộc Giáo hội Công giáo hôm 06-01. Với gần cả ngàn công an, dân quân, quần chúng tự phát, trang bị súng ống, dùi cui, lựu đạn cay, chó nghiệp vụ, hành động lén lút giữa đêm khuya, đáp lại phản ứng của tín đồ →

**GIẢI NHÃN
QUYỀN VN
2008**

TRONG SỐ NÀY

***

- Trg 01 ► **Mở đầu khốn nạn và ô nhục cho Ngàn năm Thăng Long!**
- Trg 03 ► **Thông báo về vụ việc Thánh giá trên NúiThờ ĐồngChiêm**
-Vân phòng TGM Hà Nội
- Trg 04 ► **Thư hiệp thông với Giáo xứ Đồng Chiêm, TGP Hà Nội**
-Nhóm Linh mục N.K.Điền
- Trg 05 ► **Bài giảng tại Nhà thờ Giáo xứ Đồng Chiêm**
-Lm Phạm Minh Triệu
- Trg 07 ► **Phạm Quang Nghị tát thẳng tay vào mặt Ng. Minh Triết**
-Song Hà
- Trg 09 ► **Xót xa những ước mơ và bài học cho người Công giáo...**
-Nguyễn Hữu Vinh
- Trg 11 ► **Tt Viên Định bình luận: Nhà cầm quyền CSVN thất bại...**
-Phòng Thông tin PGQT
- Trg 14 ► **Đức tin (thơ)**
-Hi Yên
- Trg 15 ► **Công an đàn áp người truyền đạo Tin Lành ở Thanh Hóa**
-Hồ Thị Bích Khương
- Trg 16 ► **Thánh thất Cao Đài tại Định Quán bị tấn công**
-Thanh Quang, RFA
- Trg 17 ► **Tin đồn PGHH Thuận túy bị cản trở làm lễ Đản sanh...**
-Gia Minh, RFA
- Trg 18 ► **Việt Nam đi về đâu?**
-Nguyễn Quang Duy
- Trg 21 ► **Vụ tiền lương SCIC và công bằng xã hội tại VN ngày nay**
-Hoàng Gia Bảo
- Trg 24 ► **Hà Nội cần chấm dứt những màn kịch vụng về.**
-Nguyễn Thanh Văn
- Trg 25 ► **Dậy mà đi hồi Đồng bào ơi!**
-Lm Nguyễn Hữu Lễ
- Trg 28 ► **Đồng Chiêm, giờ đã điếm!**
-Vân Quảng
- Trg 29 ► **VN năm 2009 qua con mắt của các nhà dân báo và...**
-Nhật Hiên, RFA
- Trg 32 ► **Đại sứ Trung Quốc tại Hà Nội thách đố Dân tộc VN**
-Lý Thái Hùng

**HƯỞNG ỨNG NGÀY
HOÀNG SA TOÀN
CẦU 19-01**

bằng cách bắn hơi cay, vung roi điện, đánh phụ nữ... chỉ nhằm mục tiêu hạ đổ và băm nát biểu tượng thiêng thánh nhất của Công giáo, giữa một nơi mang tính thánh thiêng là nghĩa địa người đã khuất... Thật không còn gì là hèn nhát, mờ ám, thách thức, báng bổ và ngạo mạn bằng. Chưa hết, từ đó đến hôm nay, CS tiếp tục màn đàn áp giáo dân giáo xứ và tất cả những ai đến nơi bày tỏ lòng thông hiệp với các nạn nhân. Qua những trò gọi đi thăm vấn, đồ đất chặn đường, thu giữ bằng lái, cướp giật máy ảnh, đánh đập cho trọng thương, chõ loa tuyên truyền vào nhà dân và nhà thờ, vu khống lếu láo trên các phương tiện truyền thông công cụ....

Tiếp đến chính là việc sách nhiễu, bỏ tù tất cả những ai có tinh thần độc lập và tự chủ dân tộc, chống quân xâm lược Bắc phương và đòi hỏi một nền cai trị thượng tôn pháp luật, tôn trọng nhân quyền. Năm qua là việc kết án 9 nhà dân chủ tại Hà Nội và Hải Phòng vào tháng 10, tiếp đến là phiên tòa luận tội một cựu sĩ quan ở Thái Bình vào cuối tháng 12, gán cho họ những bản án nặng nề và đầy dọa họ trong khung khiếp lao ngục. Ngày 20 và 21 tới đây sẽ là cuộc xử án 4 nhà dân chủ yêu nước khác. Song song đó, thay vì chiêu hiền đãi sĩ như các vua Lý, Trần, Lê, Nguyễn, lại là việc bịt miệng trắng trợn các nhà trí thức nguyên khí quốc gia, từ giới khoa bảng nói chung, các thành viên Viện Nghiên cứu phát triển, các điều hành viên và cộng tác viên báo Tia Sáng thuộc bộ Khoa học và Công nghệ, đến những thành viên chủ chốt của mạng Bauxite Việt Nam... Hai Giáo sư Nguyễn Huệ Chi và Phạm Toàn, trong những ngày này, đang bị chính công cụ của Đảng sách nhiễu cuộc sống, khủng bố tinh thần, đe dọa bóp nát sự nghiệp chỉ vì tội dám phản kháng dự án bauxite Tây Nguyên rước hiểm họa Trung Quốc vào giữa lòng đất Việt... Ngoài ra, cũng không thể không nhắc đến thái độ khầu đẩu khiếp nhục và thần phục nhục nhã của đầy tớ Việt Cộng trước chủ nhân Trung Cộng (mà ví dụ gần đây thực toàn thể bộ Chính trị im lặng lắng nghe lời dạy bảo xác láo ngạo mạn của tên thái thú Tôn Quốc Tường tại Hà Nội hôm 06-01), rồi cuộc đấu đá sống mái, tranh quyền tàn khốc và có thể là thanh trừng chí mạng đang xảy ra giữa các đảng viên CS trong bối cảnh Đại hội lần thứ XI đến gần... Đúng là sự mở đầu khốn nạn và ô nhục cho Ngàn năm Thăng Long!

Tất cả những hành động bách hại trí thức, đối kháng, tín đồ và tàn hại lẫn nhau đó của đảng CSVN (chưa kể bao cuộc tàn sát dân lành vô tội suốt hơn 60 năm qua) làm người ta nhớ lại những hành vi bạo ngược của một hôn quân mà triều đại đã bị chính Lý Công Uẩn xóa sổ. Đó là Lê Long Đĩnh (1005-1009). Sử gia Trần Trọng Kim viết về y như sau (VNSL, I, tr. 91): "*Long Đĩnh là người bạo ngược, tính hay chém giết, ác bằng Kiệt Trụ ngày xưa. Khi đã giết anh rồi, lên làm vua thường cứ lấy sự giết người làm trò chơi: có khi những tù phạm phải hình, thì bắt lấy rom tẩm dầu quấn vào người rồi đốt sống; có khi bắt tù trèo lên cây rồi ở dưới sai người chặt gốc cho cây đổ; có khi bỏ người vào sọt rồi đem thả xuống sông. Làm những điều ác như thế thì lấy làm thích chí. Một hôm lấy mía để trên đầu nhà sư mà róc vỏ, rồi thỉnh thoảng giã tăng nhờ tay bổ dao vào đầu sư chảy máu ra, trông thấy thế lấy làm vui cười. Còn khi ra buổi chiều, có ai tấu sớ điều gì thì cho những thẳng hệ nói khôi hài hay nhại tiếng làm trò*".

Hình ảnh tên hôn quân xa xưa này chẳng phác họa sơ sài và tiên báo chính xác tên bạo chúa ngàn lần tàn ác thời nay là đảng CSVN sao? Phải chăng đây là điềm triệu cho thấy sẽ xuất hiện một Lý Công Uẩn mới (lực lượng dân tộc yêu đất nước và yêu tự do) sẽ kỷ niệm Ngàn năm Thăng Long cách đúng nghĩa và xây đắp Ngàn năm Đại Việt mới, sau khi đã thanh toán ngoại xâm lẫn nội thù?

BAN BIÊN TẬP

Thực tại tôn giáo trong chế độ XHCN (Babui - DCVonline.net)

VĂN PHÒNG TÒA TỔNG GIÁM MỤC HÀ NỘI THÔNG BÁO

về vụ việc Thánh giá trên Núi Thờ của giáo xứ Đồng Chiêm bị nhà cầm quyền triệt hạ

.....Hà Nội 07-01-2010.....

**VĂN PHÒNG
TÒA TỔNG GIÁM MỤC HN**
40 Phố Nhà Chung – Hà Nội
Hà Nội ngày 7 tháng 1 năm 2010

Kính gửi:

Quý Cha

Quý Tu sĩ nam nữ, Chủng sinh
và toàn thể Anh chị em giáo dân
trong Tổng Giáo Phận Hà Nội.

Văn Phòng Tòa Tổng Giám Mục
Hà Nội xin thông báo về vụ việc
Thánh Giá trên Núi Thờ của giáo xứ
Đồng Chiêm (*Xã An Phú, Huyện
Mỹ Đức, Hà Nội*) bị các lực lượng
vũ trang của chính quyền triệt hạ và
đập phá ngày 6-1-2010 như sau:

Núi Thờ còn gọi là Núi Chẽ nằm
cạnh nhà thờ Đồng Chiêm luôn
thuộc quyền sử dụng của giáo xứ
Đồng Chiêm kể từ ngày thành lập
giáo xứ hơn 100 năm nay. Đây là
nơi giáo xứ chôn cất các trẻ em sơ
sinh và những người vô gia cư trong
những năm 1945-1946. Ngày nay
giáo xứ vẫn cho một số người thuê
đất canh tác ở núi này.

Vào lúc 2 giờ sáng ngày 06-01-
2010, các lực lượng vũ trang chính
quyền vào khoảng 600 cho đến
1.000 người gồm dân quân tự vệ,
công an, và cảnh sát cơ động với
súng ống, chó nghiệp vụ, dùi cui,
lựu đạn cay đã phong tỏa các giáo
xứ Nghĩa Ai, Tuy Hiền, Đồng
Chiêm, chặn lại tất cả các lối đi và
khu vực Núi Thờ. Họ bắt đầu triệt
hạ và đập phá Thánh Giá bằng bê
tông trên núi này. Trước hành động
phạm thánh như vậy, giáo dân Đồng
Chiêm đã kêu gọi họ ngừng ngay
những hành vi xúc phạm đó. Thế
nhưng giáo dân đã bị cảnh sát ném
lựu đạn cay và một số đã bị đánh
đập tàn nhẫn trong đó có hai người
bị thương nặng hiện đang còn phải
nằm bệnh viện để điều trị.

Chúng tôi vô cùng đau buồn, vì
xúc phạm đến Thánh Giá là xúc
phạm đến Chúa Kitô. Đó là một sự
phạm thánh! Xúc phạm đến Thánh
Giá là xúc phạm đến biểu tượng
thánh thiêng nhất của đức tin Kitô
giáo và Giáo Hội. Đánh đập tàn
nhẫn những người dân vô tội và vô
phương tự vệ là một hành động dã
man vô nhân đạo xúc phạm trầm
trọng đến phẩm giá con người. Đây
là hành vi thô bạo đáng bị lên án!

Ngay chiều ngày 06-01, sau buổi
tĩnh tâm, các cha quản hạt và các
linh mục Tổng Giáo phận Hà Nội
đã về Đồng Chiêm để thăm hỏi cha
xứ và giáo dân, an ủi các nạn nhân
bị hành hung và dâng lễ cầu nguyện
cho giáo xứ Đồng Chiêm.

Trong tình hiệp thông của Giáo
hội, xin các cha, tu sĩ nam nữ,
chủng sinh, và tất cả anh chị em hãy
tích cực cầu nguyện cho giáo xứ
Đồng Chiêm được vững vàng chia
sẻ thập giá Chúa Kitô. Chúng ta
cũng cầu nguyện cho đất nước được
thực sự công bằng dân chủ và văn
minh, những giá trị thiêng liêng
được tôn trọng và các quyền con
người được bảo vệ.

Trân trọng thông báo,

Chánh Văn Phòng

L. mục Gioan Lê Trọng Cung

Nhà cầm quyền CSVN gia tăng đàn áp Phong trào CDN chủ, sự kiện quan trọng nhất năm 2009

Sự kiện số một trong năm qua tại
Việt Nam, theo nhận định của nhiều
nhà phân tích quốc tế, là nhà cầm
quyền Cộng sản Việt Nam đã gia tăng
đàn áp một cách rõ rệt, về cả bề mặt
lẫn chiều sâu, về số lượng người bị
đàn áp cũng như mức độ thô bạo.

Các nhà đấu tranh thuộc Khối 8406
là Nguyễn Xuân Nghĩa, Nguyễn Văn
Tĩnh, Nguyễn Mạnh Sơn, Ngô Quỳnh,
Nguyễn Văn Túc, Nguyễn Kim Nhân,
Trần Đức Thạch, Vũ Hùng, Phạm Văn
Trội đã bị xử những án tù rất nặng
trong hai phiên tòa tại Hà Nội và Hải
Phòng vào các ngày 7-10 tháng 10
sau một năm bị giam giữ chỉ vì đã
treo, hoặc tiếp tay treo, một số biểu
ngữ chống tham nhũng, kêu gọi dân
chủ, kêu gọi giữ vẹn toàn lãnh thổ.
Chính quyền Cộng sản gán cho họ tội
tuyên truyền chống nhà nước. Có tin
cho rằng họ sẽ bị xử phúc thẩm vào
ngày 21-01-2010.

Cô Phạm Thanh Nghiê, một thành
viên 8406 khác, đã bị giam tù hơn một
năm nay, chờ ra tòa lãnh án tù chỉ vì
đã ngồi trong nhà để phản đối Trung
Quốc lấn chiếm và đã nộp đơn xin
phép biểu tình (cùng với nhà văn
Nguyễn Xuân Nghĩa). Phiên tòa dự trù
tổ chức hôm 17-12 nhưng rồi đã bị
hoãn vô thời hạn. Mới đây lại có tin
viện Kiểm sát đã trả lại hồ sơ về cô
cho Công an.

Cựu trung tá Trần Anh Kim vừa bị
xử 5 năm rưỡi tù giam và ba năm
quán chế hôm 28-12-2009 vì tội "âm
mưu lật đổ nhà nước". Các thành viên
cùng đảng Dân chủ với ông như Lê
Công Định, Trần Huỳnh Duy Thức,
Nguyễn Tiến Trung và Lê Thăng Long,
bị bắt giam từ nửa năm nay, sắp ra
tòa ngày 20-21 tháng 01 tới cũng vì bị
buộc tội "hoạt động lật đổ chính quyền
nhân dân" để lãnh những án tù có thể
trên 15 năm.

Chính quyền cộng sản leo thang
trong sự buộc tội tùy tiện và cũng leo
thang trong sự hung bạo, viện vào
những việc làm ôn hòa phù hợp với
luật pháp và quyền công dân để cáo
buộc những tội danh nghiêm trọng
như "lật đổ chính quyền". Đó là chưa
kể vô số những vụ xét nhà, tịch thu
máy vi tính, đầu tở tại phường khóm,
triệu tập ra đồn công an thẩm vấn, có
khi đánh đập ngay tại đồn công an.

Cũng không nên quên những vụ
công an dùng bọ đầu gấu và những
phần tử quá khích để hành hung các
tin đồ Công Giáo, Phật Giáo, Cao Đài
tại Tam Toà (Quảng Bình), Bảo Lộc
(Lâm Đồng), Định Quán (Đồng Nai),
và mới đây nhất là Đồng Chiêm (Hà
Nội). (Theo NGK)

NHÓM LINH MỤC NGUYỄN KIM ĐIỀN

THƯ HIỆP THÔNG

với Giáo xứ Đồng Chiêm, TGP Hà Nội

.....08-01-2010.....

Kính gửi:

- Đức Tổng Giám mục Giáo phận Hà Nội,
- Hai Linh mục cai quản Giáo xứ Đồng Chiêm,
- Các Tín hữu Giáo xứ Đồng Chiêm.

Kính thưa Đức Cha, Quý Cha, cùng Quý Anh Chị Em giáo hữu.

Chúng con ký tên dưới đây là đại diện cho một nhóm Linh mục nguyện sống theo tinh thần Đức Cố Tổng Giám mục Philipphê Nguyễn Kim Điền, gọi tắt là Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền. Noi gương vị Bỏ mạng từng dần thân tranh đấu cho tự do tôn giáo và dân chủ nhân quyền mà đã bị Cộng sản sát hại năm 1988, chúng con xin có đôi lời gửi đến toàn thể Quý vị:

1- Theo tin tức và bài viết trên mạng, nhất là theo Thông báo của Văn phòng Tòa Tổng Giám mục Hà Nội ngày 07-01-2010 về vụ việc Thánh Giá trên Núi Thờ của Giáo xứ Đồng Chiêm thuộc xã An Phú, huyện Mỹ Đức, Hà Nội, chúng con biết rằng:

Giáo xứ Đồng Chiêm có một nơi chôn cất các trẻ em sơ sinh và những người vô gia cư mang tên Núi Thờ (còn gọi là Núi Chè) nằm cạnh Nhà thờ. Tháng 3-2009, Giáo xứ đã cùng các Cha Dòng Chúa Cứu Thế Hà Nội dựng lên trên đỉnh núi một cây Thánh Giá bằng bê tông, như thói tục thông thường của các nghĩa trang Công giáo. Thế mà ngay sau đó, Giáo xứ đã bị nhà cầm quyền địa phương sách nhiễu với đủ lý do lố bịch về việc thánh thiện chính đáng này. Hậu quả là một nữ giáo dân đã bị một cán bộ xô ngã cầu thang đến trọng thương tại trụ sở huyện vào ngày 14-04-2009 (Bát nhật Phục Sinh) trong một buổi “triệu tập làm việc”.

Vào lúc 2g sáng ngày 06-01-2010, lợi dụng khi hai vị chủ chăn Giáo xứ đi tỉnh tâm tại tòa TGM, các lực lượng vũ trang của nhà cầm quyền CS từ khoảng 600 đến 1.000 người gồm dân quân tự vệ, công an và cảnh sát cơ động với súng ống, dùi cui, lựu đạn cay, chó nghiệp vụ, đã phong tỏa các giáo xứ Nghĩa Ai, Tuy Hiền, Đồng Chiêm, chặn tất cả các lối đi và khu vực Núi Thờ rồi bắt đầu triệt hạ và đập nát Thánh Giá. Trước hành động phạm thánh giữa đêm khuya đó, giáo dân Đồng Chiêm đã yêu cầu những kẻ cầm thù tôn giáo hãy ngừng tay lại. Thế nhưng các tín hữu đã bị công an cảnh sát ném lựu đạn cay, một số đã bị đánh đập tàn nhẫn trong đó có hai nữ giáo dân bị thương nặng hiện còn phải điều trị tại bệnh viện.

2- Hiệp thông với Đức Cha, Quý Cha TGP Hà Nội, hai Cha Quản xứ và toàn thể Anh Chị Em Đồng Chiêm, trước tiên chúng con hết sức đau buồn, một đàng vì Thánh Giá, biểu tượng thiêng thánh nhất của niềm tin Kitô giáo và của Giáo hội đã bị những kẻ vô thần xúc phạm ngay chính nơi nghĩa địa thánh thiêng, đàng khác vì nhiều Anh Chị em Giáo dân vô tội và vô phương tự vệ bị chính lực lượng gọi là “bảo vệ trị an” của một nhà cầm quyền tự xưng “của dân, do dân, vì dân” đàn áp cách dã man và lạnh lùng, xúc phạm trầm trọng đến nhân phẩm của họ. Chúng con cùng muốn chút vành khăn tang như mọi tín hữu Đồng Chiêm trong ngày đại nạn.

3- Cùng với mọi ai đang phần nộ trước tội ác và đòi công lý cho các nạn nhân, chúng con cực lực phản đối hành vi phá hoại biểu tượng tôn giáo cách mờ ám dè hèn và đàn áp nhân sự tôn giáo cách hung tàn thâm độc của nhà cầm quyền và đảng sau họ là đảng Cộng sản.

Những kẻ này luôn coi mọi ai nói khác và làm khác với họ, những ai động tới quyền lực và quyền lợi của họ đều là kẻ thù, cần phải triệt hạ. Trên thế giới này, chưa có một chế độ nào nhiều kẻ thù như chế độ Cộng sản. Bởi bản chất gian manh độc ác của nó, bởi cuồng vọng thống trị độc tôn của nó, nó tự chuốc cho mình vô số kẻ thù và tự biến mình thành kẻ thù của toàn dân, của tất cả.

4- Vụ việc Đồng Chiêm xảy ra trong bối cảnh chủ tịch CSVN Nguyễn Minh Triết vừa sang Vatican gặp Đức Giáo hoàng với lời tuyên bố: “*Nhà nước Việt Nam luôn tôn trọng, bảo đảm quyền tự do tín ngưỡng của người dân và luôn coi đồng bào các tôn giáo là bộ phận của khối đại đoàn kết toàn dân tộc... Với sự quan tâm của chính quyền các cấp, các tôn giáo ở Việt Nam đều được tạo điều kiện phát triển thuận lợi*”, trong bối cảnh các viên chức cầm quyền tự tình thành đến huyệch xã vừa mới đến chức mừng Giáng sinh cho mọi chức sắc lớn nhỏ trong Giáo hội, nhưng cũng trong bối cảnh nhà cầm quyền Lâm Đồng vừa xóa sổ tăng thân Bát Nhã, nhà cầm quyền Gia Lai vừa đầu tổ Mục sư Nguyễn Công Chính, nhà cầm quyền Sài Gòn vừa ra công văn hăm dọa và kết án Dòng Chúa Cứu Thế, nhà cầm quyền Vĩnh Long đang cướp đất của dòng Thánh Phaolô, nhà cầm quyền Đà Lạt đang biến Giáo hoàng học viện thành vườn hoa công cộng... Tất cả cho thấy chính sách tôn giáo của chế độ này luôn đều giả và thâm độc, với mục tiêu tối hậu không bao giờ thay đổi là tiêu diệt mọi tôn giáo.

5- Cuối cùng, chúng con xin đáp ứng lời kêu gọi của Tòa TGM Hà Nội qua Thông báo nói trên: “*Trong tình hiệp thông của Giáo hội, xin các cha, tu sĩ nam nữ, chủng sinh, và tất cả anh chị em hãy tích cực cầu nguyện cho đất nước được thực sự công bằng dân chủ và văn minh, những giá trị thiêng liêng được tôn trọng và các quyền con người được bảo vệ*”. Tuy nhiên, noi gương Đức

Giáo hoàng Gioan-Phaolô II và các Giáo hội Đông Âu thập niên 80 và 90 của thế kỷ trước, chúng con cũng muốn hành động cùng với toàn dân trong tinh thần bất bạo động, để chế độ Cộng sản sẽ không còn hoành hành trên đất nước và đảng Cộng sản không còn lộng hành trên ghế quyền lực. Bởi lẽ chính đảng và chế độ này ngày càng phạm thêm sai lầm và tội ác không những đối với tôn giáo, mà còn đối với nhân dân, nhất là làm Tổ quốc mất dần vào tay lân bang xâm lược.

Làm tại Việt Nam ngày 08-01-2010, kỷ niệm 5 năm ngư dân Thanh Hóa bị Trung Cộng bắt chết (08-01-2005) và 36 năm Tổ quốc mất quần đảo Hoàng Sa (19-01-1974).

Đại diện nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền

- **Linh mục Têphanô Chân Tín, dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn**

- **Linh mục Phêrô Nguyễn Hữu Giải, Tổng Giáo phận Huế (đang bị theo dõi tại xứ)**

- **Linh mục Tadê Nguyễn Văn Lý, Tổng Giáo phận Huế (đang bị giam giữ tại tù)**

- **Linh mục Phêrô Phan Văn Lợi, Giáo phận Bắc Ninh (đang bị quản chế tại gia)**

tin người tín hữu thì Thánh giá Chúa Giêsu Kitô là đời sống, là sự sống, là dấu hiệu, và là hành vi suy tôn từng giây, từng phút, từng hơi thở của chúng ta. Sáng sớm hôm nay, sau khi chúng tôi dâng Thánh lễ về đền phòng thì nhận được tin rằng chính quyền đã cho hơn 500 lực lượng quân đội, công an, cảnh sát, chó nghiệp vụ đến để bao vây Núi Thờ và đã đập tượng Thánh giá Chúa xuống, trong đó có anh chị em chúng ta bị đánh trọng thương.

Chúng tôi lúc đó không ai nói điều gì, cũng không ai than trách điều gì. Chúng tôi nhìn lên Thánh giá mà chúng tôi cảm nghiệm được rằng: "Lạy Chúa! Mầu nhiệm cuộc tử nạn của con Chúa không chỉ xảy ra cách đây hơn 2000 năm. Nhưng ngày hôm nay, tại giáo xứ Đồng Chiêm, những người tín hữu của Chúa và chính Chúa đang bị người ta chà đạp, bị người ta đập phá, bị người ta chống đối".

Một tiếng sau, có một đài nước ngoài gọi điện phỏng vấn tôi rằng: "Cha nghĩ thế nào về việc người ta đập tượng Thánh giá tại Núi Thờ, giáo xứ Đồng Chiêm?". Tôi trả lời rằng: "Điều hợp pháp hay không hợp pháp, không ai để ý đến. Nhưng một tổ chức, một chính quyền nào mà xúc phạm đến biểu tượng tôn giáo thì chính quyền đó đang đi dẫn vào sự tự sát!"

Mà quả thực, trong lịch sử dân tộc Việt Nam người ta kể chuyện rằng tại núi Cùg, ngày nay được gọi là công

chúng tôi là đức tin vào Mầu nhiệm Thập giá, Mầu nhiệm Con Thiên Chúa chịu đau khổ, mà ngày hôm nay người ta đập tượng Thánh giá không có gì là ngạc nhiên đối với chúng tôi. Nhưng, chỉ có một điều ngạc nhiên rằng, cái lưỡi của nhà nước này, mới Lễ Giáng sinh vừa qua vào Tòa Giám mục và các nhà thờ bắt chân bắt tay, tặng lẵng hoa chúc mừng, mừng Chúa Giáng sinh. Và rồi mấy hôm sau chưa được hơn 10 ngày người ta vác búa đến, lực lượng quân đội, cảnh sát, chó nghiệp vụ đến, rồi mà [...] kích tượng Thánh giá xuống. Coi như là một sự sỉ nhục và chính bản thân mình. Chẳng khác nào ngựa mặt lên trời nhổ nước bọt". Điều đó là cái điều khó hiểu đối với chúng ta.

Vậy thì tôi muốn chia sẻ với chúng ta về nội dung chính của Thánh lễ hôm nay. Đó là chúng ta suy tôn Thánh giá. Tất cả các biển cổ xảy ra từ sáng đến giờ và màu trắng khăn tang đội trên đầu ông bà và anh chị em, cũng như là màu máu, màu đỏ của áo các Cha đồng tế hôm nay nói lên rằng một lần nữa Chúa lại chết cho thế gian và Chúa đã chọn chính đất của anh chị em Đồng Chiêm ở đây để dâng Thánh lễ hy tế cứu độ trần gian.

Để một lần nữa, Chúa cảnh báo những quyền lực của tội tâm và sự dữ là hãy ăn năn sám hối vì tội lỗi các người. Một lần nữa, Chúa lại bị đóng đinh, bị đập phá, bị giết chết. Thật vậy, Thiên Chúa đã yêu thế gian và đã ban Con một của Người cho chúng ta, như bài Tin mừng chúng ta vừa nghe. Mà Con một Thiên Chúa đã không chọn gì khác, không chọn ngai vàng, không chọn đất đai, không chọn địa vị quyền tước. Nhưng Con một Thiên Chúa đã chọn chính cây Thập giá là biểu tượng ô nhục đối với người Hy Lạp và người Do Thái. Chính Con Thiên Chúa đã chọn lấy để làm phương tiện cứu độ trần gian.

Trong lời nguyện khi đi Đàng Thánh giá, chúng ta đọc rằng: Thánh giá là chìa khóa mở cửa Thiên đàng cho chúng con được vào. Thánh giá là cờ Vua cả toàn thắng dẫn chúng con đến nơi Thiên quốc. Thánh giá là tàu cả giúp chúng con vượt qua biển cả.

Vậy thì, ngày hôm nay biểu tượng là Thánh giá của Chúa bị đập vỡ thì còn đâu là chìa khóa cho chúng ta vào Nước Trời nữa hay sao? Có phải là khi họ đập Thánh giá rồi thì không còn chìa khóa vào Nước Trời, không còn cờ chiến thắng nữa, không còn con tàu để cho chúng ta vượt qua Biển đỏ được hay sao? Không! Đối với thế gian họ làm như vậy là một sự

BÀI GIẢNG

của Linh mục Giuse Phạm Minh Triệu

tại Nhà thờ Giáo xứ Đồng Chiêm

.....**Thứ Tư ngày 06-01-2010**.....

Kính thưa quý Cha đồng tế,
Kính thưa quý Tu sĩ nam nữ,
Cùng toàn thể Anh chị em,
Và chúng tôi cũng có lời chào với tất cả các cán bộ, nhân viên an ninh đã trà trộn chung quanh nhà thờ để cùng với chúng tôi chứng kiến cái biển cổ đau thương xảy ra trong ngày hôm nay.

Anh chị em thân mến,

Không phải phụng vụ Hội thánh hôm nay do chúng ta mừng Lễ Suy tôn Thánh giá. Nhưng mà xét cho cùng thì trong suốt cuộc đời và đức

viên ở đường Hoàng Hoa Thám; cuối đời Lê khi mà Lê Long Đĩnh là một ông vua tàn ác, ăn chơi,... đàn áp tôn giáo, cụ thể là Phật giáo, đã lên Chùa Núi Cùg bắt sư sai nằm xuống rồi róc mía trên đầu sư sai. Và quả báo, đó là toàn bộ gần trọn đời nhà Lê bị phân tán, và bị tan cơ sạt nghiệp chỉ vì đã làm những điều thất đức.

Người ta hỏi: "Thế còn việc đập tượng Thánh giá thì Cha nghĩ thế nào về hậu quả của nó?". Tôi trả lời: "Cái điều này không lạ gì với người Công giáo chúng tôi, là bởi vì đức tin của

sai lầm. Bởi vì nếu Thiên Chúa đã dùng chính Thập giá làm biểu tượng của sự chiến thắng thì không có một quyền lực nào từ hỏa ngục có thể đẩy lên để chiến thắng được Mầu nhiệm Thập giá Con Thiên Chúa. Hơn 2000 năm nay, Thánh giá luôn là biểu tượng của tình yêu, của sự hòa giải và tha thứ. Đồng thời, Thánh giá cũng là biểu tượng của sự hoán cải.

Chắc chắn quý ông bà và anh chị em đau khổ rất nhiều, thất vọng rất nhiều. Nhưng với Đức tin, chúng ta biết rằng khi mà quyền lực bóng tối đã lợi dụng tối tăm để làm những việc thất đức, bất nhân, bất nghĩa như thế thì chính Thiên Chúa sẽ củng cố Đức tin của chúng ta. Có thể một Thập giá bằng sắt, bằng đá trên Núi Thờ bị hạ xuống nhưng sẽ nảy sinh và làm lớn lên hàng trăm nghìn cây Thập giá trong tâm hồn của chúng ta.

Có thể nói rằng, trong số anh chị em ở đây nếu mà chiều Thứ Tư này Cha sở có về dâng lễ thì cũng được một hai chục người là cùng. Nhưng mà ngày hôm nay Chúa Giêsu cùng với chúng ta trong Mầu nhiệm Tử nạn là biểu tượng cứu độ của Chúa bị quyền lực bóng tối đập vỡ, thì Chúa đã mời gọi tất cả chúng ta đồng đảo quy tụ về đây và trên đầu để những chiếc khăn tang để nói lên rằng: "*Con yếu mến Mầu nhiệm Thập giá của Chúa*". Và chính sự đau khổ của Chúa trên Thập giá một lần nữa mời gọi chúng ta hãy nhìn lại Đức tin của chúng ta.

Đức tin của chúng ta không phải là tin vào cây Thập giá bằng gỗ và bằng sắt. Nhưng, Đức Tin của chúng ta tin vào cây Thập giá mà Con Thiên Chúa đã dùng để chết và sống lại để cứu độ chúng ta. Và cây Thánh giá của chúng ta là cây Thánh giá được ghi dấu ấn ngày chúng ta lãnh nhận Bí tích Rửa tội. Chúng ta vẫn chú ý đến cây Thánh giá đó mới là điều quan trọng. Và làm cho cây Thánh giá đó sinh hoa kết trái; làm cho cây Thánh giá trong cuộc đời của chúng ta trở thành chìa khóa, trở thành lá cờ chiến thắng, và trở thành con tàu vượt qua biển cả.

Đó mới là điều mà Giáo hội muốn ta hướng tới. Chứ không phải là cây Thánh giá bằng gỗ, bằng xi-măng mà quyền lực bóng tối ngờ nghệch bị lừa. Bởi vì chúng chỉ tin rằng sự sống của chúng là đời này, và hơi thở của chúng là tiền bạc. Trong Thánh vịnh có câu rằng: "*Kẻ ngu si tự hỏi làm chi có Chúa Trời?*". Chúng hư đốn không còn biết làm những điều thiện.

Khi mà quyền lực bóng tối đã bao phủ thì chúng không còn cơ hội để nhìn ra ánh sáng. Nhưng chúng ta

không chống đối. Chúng ta không cầu nguyện để rồi Chúa làm cho những con người đã đập Thánh giá của Chúa phải chết một cách bất ưng hoặc là gặp sự khốn khó. Đức tin Công giáo của chúng ta không cho phép chúng ta làm điều ấy.

Nhưng Đức tin và Mầu nhiệm Chúa Kitô Khổ nạn và Phục sinh mời gọi những con người đó hãy hoán cải đời sống nội tâm. Những đau khổ Chúa chịu chưa đủ hay sao mà còn chồng chất lên thân thể của Chúa những đau khổ khác? Những con cái của Chúa ngày hôm nay quanh năm lũ lụt chưa đủ hay sao mà còn tàn phá tâm hồn anh chị em nữa?

Tại sao không đi ra biên giới phương Bắc mà đòi hải đảo Hoàng Sa đang bị Trung Quốc mở các tour du lịch, lấn chiếm; rồi... các ngư dân của chúng ta đang bị đánh đập. Tại sao lại đi đàn áp tôn giáo từ Thái Hà, tòa Khâm Sứ, rồi xứ Loan Lý, rồi Tam Tòa,... Không chỉ Công Giáo rồi còn chùa Bát Nhã nữa. Ngày hôm nay đến lượt giáo xứ Đồng Chiêm chúng ta.

Người Việt Nam chúng ta nói rằng: "*Khôn ngoan đối đáp người ngoài, gà cùng một Mẹ chớ hoài đá nhau*", "*Nhiều điều phủ lấy giá gương, người trong một nước phải thương nhau cùng*". Trong khi lũn cúi ngoại bang lại đi đàn áp chính đồng bào của chúng ta. Tại sao phải gieo rắc những khăn tang trắng trên khuôn mặt hiền từ của các bé thơ nơi đồng quê chất phác của chúng ta? Tại sao lại chất những gánh nặng nề đau khổ trên những tâm hồn thảo vác, quanh năm lụt lội? Còn mỗi một Thánh giá là biểu tượng của niềm hy vọng để vươn lên sống làm người, làm con Chúa, làm công dân tốt, làm một tín hữu tốt mà tại sao còn chà đạp lên cả biểu tượng là niềm hy vọng của chúng ta nữa?

Nếu không phải là một chính quyền thì là một tà quyền, mới làm những điều đó. Bởi vì một chính quyền không bao giờ làm điều thất đức đó. Và không bao giờ làm điều lên lút đổ vào đêm tối. Chỉ có lực lượng của ma quỷ, trộm cắp và phường cú vọ thì mới làm những chuyện đó vào đêm tối. Còn con cái của ánh sáng, chúng ta làm việc giữa ban ngày để mọi người nhìn thấy việc lành của chúng ta mà ngợi khen Thiên Chúa. Nói như thế là để cho mỗi người chúng ta cảm ơn Chúa.

Quan điểm cá nhân, Đức tin của chúng ta là cảm ơn Chúa vì Chúa đã dùng Đồng Chiêm của chúng ta để thực hiện một hy tế. Mặc dù hy tế không đổ máu, nhưng đã làm cho tất

cả các tín hữu Đồng Chiêm [...], mà ngày hôm nay trong vòng mấy chục phút mà toàn thế giới đã biết rằng chính quyền Cộng sản Việt Nam đã đập biểu tượng Thánh giá, biểu tượng của Công giáo trên toàn cõi Việt Nam, và không phải là lần thứ nhất mà nhiều lần khác. Thì những cái bắt tay, những cuộc đi ra nước ngoài gọi là du hành, những cuộc thăm viếng vào dịp Lễ Giáng sinh, có phải là bàn tay sắt bọc nhung, có phải là củ cà-rốt và cây gậy để rồi xoa dịu cái mưu đồ chính trị không?

Còn nếu đúng là một thiện chí, nếu đúng là một sự thương dân thì không bao giờ đập vỡ biểu tượng niềm hy vọng sự sống của con người quanh năm chân đất, quanh năm đau khổ vì thiên tai còn mỗi một cây Thập giá trên Núi Thờ là nơi linh thiêng thuộc miền quê yêu dấu thì người ta cũng đập tắt niềm hy vọng của chúng ta. Có phải là một hình quyền hay là một tà quyền? Có phải là những người nghiêm túc hay là phường tội lỗi?

Cho nên, kính thưa quý ông bà cùng toàn thể anh chị em, không phải hôm nay chúng ta trút giận lên đầu chính quyền hay người đã thực hiện hành vi đòi bại như thế. Nhưng, chúng ta quy tụ về đây để chúng ta một lần nữa học hỏi về Mầu nhiệm Thập giá, để chúng ta phân biệt đâu là ánh sáng và bóng tối.

Thứ nhất, để chúng ta một lần nữa được củng cố nhờ lời Chúa, củng cố Đức tin là Chúa Giêsu không chọn vinh quang trần thế. Nhưng Chúa đã chọn Thập giá -Mầu nhiệm của sự Đau khổ- làm phương tiện để cứu độ chúng ta. Thì đến lượt chúng ta thì chúng ta hãy lấy biển cả đau thương này như là chìa khóa, như là cờ chiến thắng, như là tàu để vượt qua biển cả để cứu mình và cứu người khác khỏi tội lỗi và khỏi chết muôn đời.

Thứ hai, chúng ta phải thấy rằng Chúa đã chọn Đồng Chiêm của chúng ta để thực hiện những kỳ công vĩ đại này, thì chúng ta phải tự hào mà an ủi lẫn nhau để rồi chúng ta không chỉ trồng một cây Thánh giá bằng gỗ, bằng xi-măng, bằng sắt trên Núi Thờ, mà chúng ta sẽ trồng, không những trong tâm hồn chúng ta, mà khắp vùng của khu vực này những cây Thánh giá thiêng liêng và bất tử. Những cây Thánh giá là tín lý công chính, bình an và yêu thương cùng với sự hòa giải.

Và điều thứ ba, chúng ta không có ý tưởng cầu nguyện cho những người đập phá phải gặp tai bay vạ gió nhưng chúng ta xin Chúa Giêsu một

PHẠM QUANG NGHỊ

tát thẳng tay vào mặt NGUYỄN MINH TRIẾT

QUA VỤ ĐỒNG CHIÊM

.....*Song Hà 06-01-2010*.....

lần nữa đã chịu đau khổ vì nhân loại, ban cho những người đã làm các việc hôm nay xấu xa đó biết ăn năn hối cải, làm cho các nhà cầm quyền, những người mà suy nghĩ nhất thời chỉ vì quyền lợi vật chất tiền bạc mà làm những điều xấu xa đó biết ăn năn trở lại, để rồi được ơn cứu độ.

Và quan trọng nhất là mỗi người chúng ta phải rèn giữa Đức tin của chúng ta qua những biến cố này để chúng ta trưởng thành hơn, trưởng thành hơn trong sự đau khổ, trưởng thành hơn trong Mầu Nhiệm Thập giá của Chúa. Và đó mới chính là con đường mà người Kitô hữu chúng ta phải đi qua. Bởi vì đó chính là con đường mà Giêsu Thầy Chí Thánh của chúng ta đã đi qua.

Lạy Chúa Giêsu, chúng con đang mang trên đầu những chiếc khăn tang màu trắng không phải chúng con vô tình, nhưng chúng con tin rằng nhờ biến cố với sự đau thương này, Chúa nhắc nhở tâm hồn mỗi người tín hữu chúng con rằng, chỉ có bước vào con đường Thập giá, chỉ có tình yêu hy sinh của Thập giá mới đem lạiƠn Cứu độ cho con người.

Xin cho chúng con nhận rằng những đau thương mà chúng con chịu trong ngày hôm nay, máu của chúng con đổ ra xuống đất Đồng Chiêm ngày hôm nay sẽ là hạt giống, sẽ là sự bắt đầu của một mùa bội thu. Nếu Năm thánh Sở Kiện vừa qua thật là hoành tráng, thật là sốt sắng trang nghiêm thế nào, thì chúng ta phải biết rằng hàng hai trăm năm trước, máu của các Anh hùng Tử đạo cũng đã đổ ra như chúng ta này hôm nay, mà chúng ta tin chắc một điều là như vậy.

Anh chị em có tin vào điều đó không? (Cộng đoàn trả lời): Có! Anh chị em có định xây dựng Thánh Giá trong tâm hồn chúng ta không? (Cộng đoàn trả lời): Có! Anh chị em có cầu nguyện cho những người đó ăn năn sám hối không? (Cộng đoàn trả lời): Có!

Đó là con đường của chúng ta. Đó là Ơn Cứu độ của chúng ta. Vậy, lạy Chúa Giêsu, Chúa đã dùng Thánh giá mà cứu độ trần gian, xin ban cho chúng con, và cho kẻ thù chúng con nữa, được ơn ăn năn thống hối, để cùng nhau xây dựng một Giáo hội, một đất nước an bình để mọi người dân Việt Nam chúng con được hưởng nền thái bình thịnh trị, nhờ Mầu nhiệm Sự chết và Sống lại của Con Một Chúa. Amen.

Cần phải nói ngay rằng, hành động lên lút này của nhà cầm quyền Hà Nội là một hành động đê hèn và nhục nhã. Hành động cản trở ban đêm của nhà cầm quyền Hà Nội là chuyện không lạ. Lợi dụng bóng đêm, lợi dụng nhân dân đang yên bình để lấy thịt đè người, đó là những hành động của “tà quyền”.

Tiếp tục những hành động để chứng minh cho “thiện chí” của nhà cầm quyền Hà Nội với giáo dân Công giáo sau những lời phát biểu hoành tráng, đầy tự mãn của Nguyễn Minh Triết trong cuộc gặp gỡ với Giáo Hoàng Benedict XVI tại Vatican rằng: *"Nhà nước Việt Nam luôn tôn trọng, bảo đảm quyền tự do tín ngưỡng của người dân và luôn coi đồng bào các tôn giáo là bộ phận của khối đại đoàn kết toàn dân tộc"*.

Những lời nói trên vừa tuột khỏi môi người đứng đầu nhà nước Việt Nam, những câu chúc mừng nhân dịp Noel 2009 của quan chức VN và Hà Nội chưa kịp tan trong không khí thì lúc 2 giờ sáng ngày 6/1/2009 lợi dụng kỳ tĩnh tâm của linh mục xứ Đồng Chiêm, chính quyền Hà Nội lại đã cho hàng ngàn công an, cán bộ với đầy đủ các phương tiện vũ trang tấn công giáo dân, dùng mìn đánh phá Thánh Giá của giáo xứ sau khi đã chặn tất cả các con đường của các giáo xứ bạn.

Việc này được tính toán kỹ lưỡng, nhằm ngăn chặn lòng dân và những tiếng nói của nhân dân với hành động độc ác đánh phá biểu tượng thiêng liêng của cộng đồng tôn giáo. Nhiều người dân đã bị đánh trọng thương.

Hành động này của chính quyền Hà Nội nhằm mục đích gì?

Có phải đây là hành động mở hàng năm mới nhằm “chào mừng

Hà Nội – Thăng Long 1000 năm tuổi” mà chính quyền VN đang phát động với vô vàn những việc tốn đến hàng ngàn tỉ đồng tiền dân và qua đó quan chức bỏ túi một số không nhỏ đúng theo lệ làng VN?

Cần phải nói ngay rằng, hành động lên lút này của nhà cầm quyền Hà Nội là một hành động đê hèn và nhục nhã. Hành động cản trở ban đêm của nhà cầm quyền Hà Nội là chuyện không lạ. Lợi dụng bóng đêm, lợi dụng nhân dân đang yên bình để lấy thịt đè người, đó là những hành động của “tà quyền”.

Không thể nói gì hơn, sau hàng loạt những động thái với nhân dân Hà Nội khi cho công an, cán bộ vây ráp, đập phá mồ mã của nhân dân làng Hoàng Mai và nhiều dự án lấy đất của nhân dân ngoại thành Hà Nội bị phản ứng dữ dội, thì đây là một bước tiến mới của chính quyền Hà Nội nhằm để thỏa mãn cao nhất cơn cuồng nộ của mình.

Một chính quyền đã ngang nhiên đập phá cả một biểu tượng tôn giáo bằng cuộc tấn công của cả ngàn cảnh sát vào ban đêm chỉ có thể chứng minh được rằng chính quyền này đang hết sức mờ ám trong những việc làm phi nhân tính của mình và cố dùng bóng đêm để che lấp đi những tội ác ngược lại những giá trị đơn giản nhất của đạo đức, luật pháp.

Vì sao nhà cầm quyền Hà Nội làm vậy?

Câu hỏi này được đặt ra cho nhiều người sau hành động cuồng nộ của nhà cầm quyền Hà Nội. Nhiều câu trả lời được đặt ra.

Người ta thấy được rằng: Trong chế độ cộng sản, khi nội bộ lâm vào bế tắc, không lối thoát, những người cộng sản thường chuyển hướng mũi dùi ra bên ngoài. Vì vậy thỉnh thoảng nhà cầm quyền kêu gào lớn

tiếng “thù trong, giặc ngoài, các thế lực thù địch...” nhằm khóa lấp đi sự thiếu vắng đoàn kết nội bộ phía trong, đồng thời nhân đó để cứu vãn sự suy sụp bởi sự chia rẽ và phân hóa tự bản chất vốn có.

Trên thế giới này, chưa có một chế độ nào nhiều kẻ thù như chế độ cộng sản. Bởi bản chất gian manh, độc ác của nó tự chuốc cho mình những kẻ thù là điều hiển nhiên.

Trong tình hình Việt Nam hiện nay, để giải quyết vấn đề nội bộ của những người cộng sản trong cuộc chạy đua vào những chiếc ghế béo bở - những chiếc ghế độc tài nhằm vơ vét nốt chút tài nguyên, khoáng sản của đất nước và cả lãnh thổ thiêng liêng của dân tộc vào túi cá nhân mình nhằm vinh thân, phì gia... thì không có con đường nào khác là thể hiện bản lĩnh của mình trong những vấn đề mà chế độ cộng sản thường thấy khó khăn giải quyết nhất.

Một trong những vấn đề chế độ Cộng sản giải quyết khó khăn nhất hiện nay là vấn đề tôn giáo. Bởi tự bản chất các tôn giáo khó chấp nhận những sự đối trá, sự gian manh của chế độ cộng sản và sự phản phúc của tập đoàn này đối với đất nước, với dân tộc.

Phạm Quang Nghị, Bí thư Thành ủy Hà Nội, Ủy viên Bộ Chính trị đảng CSVN, người đang quyết liệt tranh đua vào chức Tổng bí thư nhân kỳ họp này của Đảng. Chiếm được cái ghế đó trong hoàn cảnh các đồng chí mình cũng tranh đua quyết liệt cũng không dễ dàng gì.

Vốn xuất thân là Bí thư Tỉnh ủy Nam Định, Nghị không có những tài năng để có thể thể hiện, không có khả năng lãnh đạo về kinh tế, chính trị, văn hóa... Điều đó dễ dàng thấy được qua tình hình kinh tế, văn hóa và xã hội ở Nam Định những năm Nghị là Bí thư tỉnh ủy.

Nhưng, Nghị vốn xuất thân từ tỉnh được xem là có đông đúc đồng bào Công giáo vào bậc nhất nước, vì vậy Nghị quyết tâm thể hiện bản lĩnh của mình bằng biện pháp tiêu diệt tôn giáo bằng nhiều cách vốn có nghề của mình.

Trong khi các đối thủ của mình đang ra sức chạy đua vào chiếc ghế

Tổng bí thư đợt này như Nguyễn Tấn Dũng, Nguyễn Minh Triết, Phùng Quang Thanh bằng cách chạy đôn chạy đáo khắp nơi, hết trong nước ra nước ngoài để hoa chân múa tay, chém gió tấu hài nhằm đánh bóng hình ảnh của mình trước cộng đồng nhân dân, thì với vai trò Bí thư Thành ủy Cộng sản, Nghị không có được cơ hội để đi đây đó hồng đưa hình ảnh của mình lên trước thiên hạ. Cũng vì trên thế giới này, có mấy nước đi mời Bí thư Thành ủy hay ngay cả Tổng bí thư đến thăm? Những cái ghế đó chỉ để ra quyền và ra tiền trong “nội bộ” đất nước độc tài này mà thôi. Vì vậy Nghị phải ra sức thể hiện “bản lĩnh” bằng sở trường của mình.

Chính vì thế không ai lạ gì khi Nghị lập tức có mặt ngay từ đầu trong vòng vây của chó và cảnh sát để làm “vườn hoang” Khâm Sứ, không ai lạ gì Nghị đã cho làm hai “vườn hoang” như cướp giật làm ngõ ngang những người vốn quen cả bản chất của cộng sản.

Cây Thánh Giá trên núi Thờ, một vùng núi xa xôi thuộc huyện Mỹ Đức, chẳng ảnh hưởng gì đến bất cứ một ai, không thuộc bất cứ một “khu rừng phòng hộ Phong Nha Kẻ Bàng” nào như con bài cộng sản Quảng Bình dựa vào để phá tượng Đức Mẹ. Thánh Giá trên nghĩa địa Núi Thờ cũng không che mắt lạng Ba Đình hoặc án ngữ nhà quan chức, Nghị cũng không phải nhìn thấy hàng ngày để có thể phải suy nghĩ hối hận về những tội ác của mình đã gây ra với thần linh và con người.

Nhưng Nghị vẫn cho hàng ngàn cảnh sát, công an, cán bộ với đầy đủ phương tiện và tiền của nhân dân để triệt hạ. Chỉ nhằm một mục đích duy nhất là thể hiện “chiến công” tận diệt niềm tin và biểu tượng tôn giáo mà thôi.

Giáo xứ Đồng Chiêm là nơi mà trận lụt năm ngoái Nghị đã đến sau hai ngày bận “họp tôn giáo” để chứng kiến cái chết của người dân. Tại đây, Nghị đã bị “bạo mồm” phun ra câu nói làm cộng đồng dân chúng nổi giận khi đổ lỗi cho “*dân ý vào nhà nước quá, cứ chờ trên xuống*” và câu nói này Nghị đã phải

trả giá, nhục nhã khi buộc phải nói lời xin lỗi. Có phải vì vậy mà Nghị đã tỏ ra thù hận với giáo dân Đồng Chiêm ở đây nên đã rắp tâm trả thù đến hôm nay?

Cũng có người cho rằng đây là một đòn đánh của nhóm theo Tàu trong nội bộ Cộng sản VN nhằm để VN càng ngày càng bị cô lập trên thế giới, và không còn con đường nào khác phải dựa hẳn đến bán nước cho Tàu.

Nguyễn Minh Triết mới sang tận Vatican để ba hoa về “*Nhà nước Việt Nam luôn tôn trọng, bảo đảm quyền tự do tín ngưỡng của người dân và luôn coi đồng bào các tôn giáo là bộ phận của khối đại đoàn kết toàn dân tộc*”. Thì ngay lập tức, Nghị và đồng bọn đã vả vào mặt Triết một cú như trời giáng.

Việc dùng “quần chúng tự phát” biến chùa Bát Nhã, Phước Huệ làm nơi cho bọn vô lại biểu diễn những ngón đòn cộng sản với tôn giáo như đánh đập, dùng phụ nữ bóp vào chỗ kín các tăng thân, dùng bọn du côn ôm ngang ngực của các ni cô... là một trò đốn mắt.

Cũng với phương cách như vậy, Nghị cho cả tiểu đoàn Công an tấn công giáo dân ban đêm, giật mình đánh phá Thánh Giá, đánh đập giáo dân... đó là những bước tiến lớn trong việc chứng minh cho thế giới biết rằng những câu nói của Triết, Dũng chỉ là những lời ba hoa đúng chất cộng sản nói một đằng, làm một nẻo.

Khi Phùng Quang Thanh muối mặt sang Mỹ xin dừng đưa vấn đề nhân quyền ra Quốc hội Mỹ vừa về đến nhà chưa lâu, đang khoe thành tích, thì lập tức nhóm Nghị đã tung đòn chứng minh cho thế giới biết rằng: VN chúng tao bất chấp tất cả!

Một “chính quyền” cướp từng mét vuông đất của dân với giá đền bù 2kg thịt bò/m² để bán với giá hàng chục triệu đồng, đẩy dân vào chỗ thất nghiệp, hết đường sống là một sự phản chủ của những tên đầy tớ mất dạy.

Một “chính quyền” đập phá mồ mã của nhân dân, của cả những người đã hi sinh xương máu mình xây nên chế độ này, đó là sự vong ơn bội nghĩa và phản phúc.

Xót xa những ước mơ và bài học cho người Công giáo VN

—————*Nguyễn Hữu Vinh 07-01-2010*—————

Một “chính quyền” đã thực hiện con bài “*quần chúng tự phát - cán bộ giả danh lưu manh*” để đánh phá tôn giáo, hành hạ tăng ni, là một thể hiện sự thiếu đạo đức tối thiểu để làm người.

Một “chính quyền” thậm thụt tấn công giáo dân khi đang ngủ, đánh đập họ và nô mìn giết đồ Thánh Giá, biểu tượng linh thiêng của tôn giáo... là thể hiện sự khuất tất và hèn hạ, thể hiện sự bất chính của những thế lực vô thần đang cố tình triệt hạ tôn giáo, đi ngược lòng dân, đi ngược trào lưu tiên bộ trên thế giới.

Một “chính quyền” như vậy, có phải là “Chính quyền nhân dân” như họ vừa rêu rao để kết tội những người đấu tranh ôn hòa nhằm đòi thực hiện một nhà nước pháp quyền rằng đó là “âm mưu lật đổ chính quyền nhân dân” hay không?

Cũng có người cho rằng hành động này là nhằm để dọn đường cho những hành động tiếp theo trên địa bàn Hà Nội đối với Công giáo, nhất là khu đất hồ Ba Giang của Giáo xứ Thái Hà như một miếng mồi béo bở mà nhà cầm quyền Hà Nội không có bất cứ một lý cứ nào khả dĩ để có thể cướp đi của giáo dân một cách “hợp pháp” do chính những điều luật của nhà cầm quyền đặt ra.

Những hành động đó của nhà cầm quyền Hà Nội, dù với bất cứ lý do gì, thì hậu quả của nó chắc chắn sẽ là không hề nhỏ. Giáo dân những nơi bị tấn công, bị đánh đập, hành hạ, cướp bóc... không vì thế mà bớt đi lòng tin của mình.

Đồng Chiêm, một địa danh mới đã xuất hiện trong tâm thức người Việt yêu chuộng tự do, công lý và sự thật. Đồng Chiêm sẽ là một Đồng Đình thứ hai: Một nơi hành hương của các tín hữu để ghi nhận tội ác man rợ của nhà cầm quyền Hà Nội.

Ngược lại những hành động để hèn đó càng làm lộ rõ bản chất phản quốc hại dân của nhà cầm quyền Hà Nội với nhân dân. Những con sóng trong lòng dân đã dâng lên, và chính những hành động này sẽ tạo nên những cơn bão mới.

Ngày 6/1/2009

●●●●Song Hà ●●●●

Chưa đầy một tháng trước đây, khi Chủ tịch Nguyễn Minh Triết đến điện Vatican gặp Đức Giáo Hoàng Benedict XVI với những lời có cánh về tự do tôn giáo ở Việt Nam đã làm cho nhiều người hi vọng, những hành động của nhà cầm quyền Hà Nội là câu trả lời.

Hi vọng từ những lời có cánh

Người ta hi vọng, người ta ước mơ về một tương lai tốt đẹp hơn cho những giáo dân Việt Nam được chủ tịch nước trình trọng tuyên bố “... Nhà nước Việt Nam luôn tôn trọng, bảo đảm quyền tự do tín ngưỡng của người dân và luôn coi đồng bào các tôn giáo là bộ phận của khối đại đoàn kết toàn dân tộc... với sự quan tâm của chính quyền các cấp, các tôn giáo ở Việt Nam đều được tạo điều kiện phát triển thuận lợi”.

Người ta cũng hi vọng những lời nói của Chủ tịch nước sẽ được thể hiện bằng hành động sau Thánh lễ khai mạc Năm Thánh 2010 tại Sở Kiện. Ở đó Giáo hội Công giáo đã sẵn sàng sám hối, hòa giải và hi vọng những điều tốt đẹp để “... quyết tâm đào sâu và phong phú hóa sự hiệp thông trong giáo hội và xây dựng một xã hội công bằng, liên đới và bình đẳng, bằng con đường đối thoại chính thức, tôn trọng lẫn nhau và hợp tác cách lành mạnh với nhau” (Trích Sứ điệp của Giáo Hoàng Benedict XVI gửi Hội đồng Giám mục Việt Nam).

Mỗi tín hữu, tu sĩ, linh mục và hàng giáo phẩm VN hướng tới tương lai với sự thành tâm và niềm hi vọng chân thành về một thời kỳ mới tốt đẹp hơn trong quan hệ giữa giáo hội và nhà nước. Thậm chí đã có một giám mục nhanh chóng lạc quan nêu lên cả một “*Phương hướng đối thoại và hợp tác của Giáo Hội tại VN với Nhà nước*”.

Điều này cũng hết sức dễ hiểu, bởi với những người công giáo Việt

Nam đơn sơ, hiền lành và đạo đức, thì lòng tin thường dồi dào, và cũng có lắm khi đặt không đúng chỗ.

Mặt khác, xét về hoàn cảnh và điều kiện đất nước Việt Nam hiện nay, điều hết sức cấp thiết mà bất cứ ai có suy nghĩ về vận mệnh đất nước, vận mệnh dân tộc đều hiểu rằng đất nước này cần hiệp nhất thành một khối vững chắc, bỏ qua tất cả mọi hiềm khích, hận thù khi mối nguy mất nước từ ngoại bang đang hiện hữu trước mắt.

Và trên phương diện nhà nước, điều này cần hơn tất cả mọi vấn đề khác về quyền lợi phe nhóm, đảng phái... nhằm đưa đất nước ra khỏi vòng nguy hiểm. Có như vậy, mới thực sự là một chính quyền của nhân dân.

Những tưởng rằng điều dễ hiểu đó ai cũng biết, và khi biết thì ai cũng sẽ chân thành hướng tới bằng những hành động thiết thực.

Nhưng, ước mơ vẫn chỉ là mơ ước - thực tế rất nghiệt ngã

Ngay khi có những người đưa ra những nhận định lạc quan, đã có không ít những ý kiến khác, bởi điều đơn giản là chúng ta đang sống trong chế độ cộng sản VN, một chế độ “ưu việt” hơn phần còn lại của thế giới.

Ở đó có những đặc thù khác hơn, “*dân chủ gấp triệu lần dân chủ tư sản*”. Ở đó, nạn tham nhũng, bê bối đã và đang là quốc nạn, là nội xâm. Như lời ông Nguyễn Minh Triết thì ở đất nước khác người ta “*muốn tham những cũng khó vì hệ thống luật pháp chặt chẽ*” còn ở ta “*không muốn tham cũng động lòng tham*” nên tham nhũng ở ta là “*quy luật muôn đời*”.

Chính sự khác biệt đó mà đã có những ý kiến khác và mọi người bảo nhau hãy chờ xem. Và rồi, thực tế cũng không ngoài dự đoán

Thì đây, chưa đầy 30 ngày sau lời tuyên bố của ông Chủ tịch nước,

2 giờ sáng 6-1-2010, chừng như để mở đầu một năm mới kỷ niệm 1000 năm Thăng Long Hà Nội, Năm Thánh của Giáo hội Công giáo Việt Nam, nhà cầm quyền Hà Nội đã dùng một lực lượng hùng hậu với hàng trăm công an, chó nghiệp vụ, xe cộ và phương tiện hùng hậu tấn công đánh úp giáo xứ Đồng Chiêm để triệt hạ cây Thánh Giá trên Núi Thờ. Nhiều giáo dân đã bị đánh đập trọng thương, Thánh giá đã bị đập phá tan tành trong đêm.

Ước chi không phải là những giáo dân đêm qua bị đánh đập toi bời, mà đó là những toán lính Tàu đang xâm lược bờ cõi cha ông chúng ta, đang ngang nhiên trên lãnh thổ thiêng liêng của Tổ quốc! Ước chi cái được đập bỏ đêm qua không phải là cây Thánh Giá trên đỉnh Núi Thờ, mà là chiếc cột chủ quyền của Tàu trên quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa!

Người ta không hiểu tại sao, một cây Thánh Giá trên nghĩa địa của giáo dân ở một vùng xa xôi hẻo lánh, sống ngấm da chết ngấm xương như ở Đồng Chiêm lại được nhà cầm quyền Hà Nội quan tâm đến thế?

Tại sao, để phá cây Thánh Giá được làm nên chỉ tốn mười triệu đồng và một số công sức giáo dân, nhưng tất cả đó lại là niềm tin, là thiêng liêng của mỗi người tín hữu nơi đây thì nhà cầm quyền Hà Nội đã phải huy động đến cả tiểu đoàn Cảnh sát Cơ động từ cách sáu bảy chục km? Chắc chắn một điều là kinh phí cho việc này sẽ không hề nhỏ. Mới đây, chỉ riêng việc hạ tượng Đức Mẹ La Vang của giáo họ Bàu Sen xứ Chày, có thông tin rằng nhà cầm quyền Quảng Bình đã phải chi hơn 1 tỷ tiền dân.

Tại sao một chính quyền “của dân, do dân, vì dân” do một ủy viên Bộ Chính trị làm bí thư Thành ủy, lại không đường đường chính chính khi làm việc này, không làm ban ngày ban mặt đảng hoàng, lại làm trong bóng đêm? Điều này có ý nghĩa gì?

Câu hỏi lớn nhất là tại sao một cây Thánh Giá nhỏ nhoi trên đỉnh núi xa xăm kia lại bị triệt hạ một cách bất minh và tổn kém như vậy?

Trong khi ngay trên báo chí nhà nước hàng ngày, hàng giờ kêu gào lên tận Trung ương, thầu tai lãnh đạo các cấp về những công trình ảnh hưởng trực tiếp đến đời sống nhân dân, thách thức luật pháp ngay giữa lòng thủ đô nhưng nhà cầm quyền Hà Nội vẫn bó tay bất lực?

Xin đọc câu này trên báo nhà nước: “*Theo báo cáo của Bộ Xây dựng, năm 2008, số lượng chủ đầu tư xin giấy phép xây dựng đã tăng lên song tỷ lệ xây dựng không phép vẫn còn cao, chiếm gần 15%. Không những vậy, đây cũng là năm để xảy ra nhiều sự cố công trình nghiêm trọng*”.

Với hàng vạn công trình xây dựng, tỷ lệ 15% đó là con số khổng lồ. Vậy tại sao chính quyền sờ sờ ra đó vẫn bó tay, bất lực. Trong khi nơi xa xôi nghèo đói như Đ. Chiêm được quan tâm chiếu cố đến thế?

Câu trả lời không thể khác, chỉ vì cây Thánh Giá đó là của người Công giáo Việt Nam. Nhà cầm quyền đã cố tình đập bỏ đi Thánh Giá, biểu tượng linh thánh của người Công giáo. Chỉ có lý do đó mới có thể giải thích được điều người ta thắc mắc.

Và như vậy, tự hành động này nói lên sự “*tôn trọng tự do tín ngưỡng*” của nhà cầm quyền Hà Nội đối với giáo dân đến đâu. Chỉ vậy thôi đã bóc trần tất cả những lời hoa mỹ rỗng tuếch đó có ý nghĩa gì.

Phải chăng điều này được làm triệt để, chỉ để thể hiện rõ ràng hơn sự thù địch và hằn học với giáo hội Công giáo Việt Nam?

Người ta còn nhớ, chỉ cách đây có hơn chục ngày thôi khi đến chúc mừng Giáng sinh một “*linh mục quốc doanh*”, bí thư Thành ủy Phạm Quang Nghị còn “*đánh giá đồng bào giáo dân luôn gương mẫu lao động sản xuất, nghiêm chỉnh chấp hành pháp luật và thực hiện tốt cuộc vận động “Toàn dân đoàn kết xây dựng đời sống văn hoá ở khu dân cư”, và “không có mong muốn gì hơn là bà con đoàn kết, thương yêu nhau để xây dựng và phát triển kinh tế – xã hội*”.

Tương tự, khi Nguyễn Thế Thảo đến Tòa Giám mục Hưng Hóa chúc mừng Giám mục Anton Vũ Huy

Chương, sau khi “*đánh giá cao vai trò của giáo dân*” và của Giám mục Vũ Huy Chương” còn mong muốn “*tất cả cùng hướng tới mục tiêu cao nhất là xây dựng đất nước Việt Nam dân giàu, nước mạnh, xã hội công bằng, dân chủ, văn minh. Thủ đô đang chuẩn bị kỷ niệm 1000 năm tuổi, đồng chí mong muốn đồng bào Công giáo cùng chung tay, bằng những hoạt động thiết thực hướng tới Đại lễ*”.

Chỉ hơn mười ngày sau những lời đẹp đẽ đó, là hành động tấn công đánh úp giáo dân ban đêm, đánh đập giáo dân, phá Thánh Giá ở Đồng Chiêm. Vậy những hành động này của nhà cầm quyền Hà Nội có thực sự là để “*xây dựng đất nước Việt Nam dân giàu, nước mạnh, xã hội công bằng, dân chủ, văn minh*”?

Khi tìm được câu trả lời cho những câu hỏi trên đây đủ rõ ràng, chắc chắn người dân sẽ hiểu hơn ý nghĩa câu nói của Tổng thống VN Cộng hòa Nguyễn Văn Thiệu: “*Hãy xem việc cộng sản làm, đừng nghe lời cộng sản nói*” là đúng hay sai.

Sự kiện này là bài học cho những ai chưa nhận chân được thực tế mà còn mơ mộng hão huyền về những điều không có thực.

Đây cũng là một bài học dù không mới cho những ai còn nệ dạ, cả tin vào những lời đường mật hoặc muốn tìm một sự yên thân, thỏa hiệp với các thế lực của sự dữ được biện minh bằng những ngôn từ đẹp đẽ.

<http://nuvuongcongly.net>

**Đấu tranh hoà
bình, bất bạo động.
Vạch trần mặt thật
Hồ Chí Minh.
Giải thể chế độ
Cộng sản độc tài.**

**Xin vui lòng góp tay
phổ biến rộng rãi Bán
nguyệt san này cho
Đồng bào quốc nội**

PHÒNG THÔNG TIN PHẬT GIÁO QUỐC TẾ THÔNG CÁO BÁO CHÍ

Thượng tọa Thích Viên Định bình luận: Nhà cầm quyền CS thất bại trước Giáo chỉ số 9

✻✻✻✻ *Paris 06-01-2010* ✻✻✻✻

Trong mấy ngày đầu năm dương lịch, Phòng TTPGQT nhận được bài viết của Thượng tọa Thích Viên Định trong nước gửi ra và bản Thông cáo của đồng bào Phật tử tại Cộng hoà Liên bang Đức cho biết sự ra đời của Khuôn hội Huyền Quang (vì *khuôn khổ tờ báo, chúng tôi xin phép bỏ Thông báo về sự ra đời của Khuôn hội Huyền Quang và phần Ghi chú cần biết cuối bài viết của Tt Viên Định. Bns TDNL*).

Bài viết của Thượng tọa Thích Viên Định, Phó Viện trưởng kiêm Tổng Thư ký Viện Hoá đạo, là bài viết quan trọng từ mặt lý luận đến tư liệu lịch sử mấy chục năm qua. Dưới đây, Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế xin đăng tải nguyên văn bài viết này.

Giáo chỉ số 9 đã cứu nguy mạng mạch của Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất, khiến chủ trương tiêu diệt Phật giáo của nhà cầm quyền Cộng sản thất bại

Cùng bị chia đôi đất nước, sau đệ nhị thế chiến, nhưng Đảng Cộng sản Đông Đức đã bắt tay với Tây Đức để thống nhất đất nước trong hoà bình, không tốn một viên đạn, không mất một giọt máu. Ở Triều Tiên, tuy không thể bắt tay để thống nhất hai miền Nam Bắc như Cộng sản Đức, nhưng Đảng Cộng sản Triều Tiên, cũng dẫn đờ, thận trọng, không gây hấn với miền Nam theo chế độ dân chủ.

CSVN thì khác hẳn. Không ôn hoà như CS Đức, cũng chẳng tương nhượng giống CS Triều Tiên. Với bản chất cực đoan, sùng tín lý tưởng Mác-Lênin, ý thức hệ vô sản, CSVN đã phát động chiến tranh giữa hai miền Nam, Bắc. Sau 21 năm huynh đệ tương tàn, máu đổ, thịt rơi, cuối cùng, CS Bắc Việt đã nhuộm đỏ miền Nam.

Tuy cuộc chiến chấm dứt, nhưng hậu quả chiến tranh làm cho đất nước tan hoang, lòng người ly tán. Đảng CS lại gây ra cảnh tù tội, đàn áp, khủng bố, vô sản, đói nghèo làm nhiều gia đình tan nát, thù hận chất

chồng, không biết đến bao giờ dân tộc mới sum họp một nhà.

Để dễ dàng thực hiện các đường lối vô sản, ngoại lai, phi dân tộc, CS đã theo phương châm của Lênin : “Đảng phải thông qua tôn giáo để không chế quần chúng”

“Năm 1951, Mặt trận Liên Việt, tiền thân của Mặt trận Tổ quốc, mở cuộc họp. Tại cuộc họp này, ông Chủ tịch Mặt trận tuyên bố : “Sinh hoạt Phật giáo phải theo mô thức Hội đoàn như các hội đoàn thanh niên, phụ nữ, lão thành, từ mẫu, nông dân, v.v...”. Hòa thượng Huyền Quang liền lên tiếng phản đối : “Phật giáo chúng tôi là một tôn giáo qui tụ đủ mọi thành phần trí thức, nông dân, nam, phụ, lão, ấu. Sinh hoạt theo hệ thống tôn giáo với mục đích hoằng dương chánh pháp, hóa độ chúng sanh. Như vậy, thì làm sao ông Chủ tịch lại phân hóa tôn giáo chúng tôi thành những hội đoàn nhỏ bé ?”

CS đã bỏ tù Hoà thượng Thích Huyền Quang 4 năm vì ngài chống đối lại chính sách này.

I. Biến cố Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất năm 1981 :

Tuy luôn đồng hành cùng dân tộc, nhưng với tư tưởng độc lập, tự do, không phụ thuộc vào bất cứ tổ chức, đảng phái chính trị nào mà cố Hoà thượng Thích Huyền Quang kế thừa truyền thống lịch sử 2000 năm của Chư tổ, lập thành tư tưởng dẫn đạo cho Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (GHPGVNTN), nhằm phụng sự nhân loại và dân tộc.

Dự kiến những biến động có thể xảy ra cho đất nước làm ảnh hưởng đến uy tín Giáo hội, Viện Hoá đạo đã ra “Thông tư số 150” do Hoà thượng Thích Trí Thủ, Viện trưởng, ký ngày 25-1-1975 : “...Để tránh mọi ngộ nhận có thể có đối với lập trường và đường hướng cố hữu của Giáo hội, VHĐ kính yêu cầu quý vị hãy thận trọng, không nên tham gia bất cứ tổ chức nào ngoài tổ chức của Giáo hội...”

Và nhất là “Thông tư số 002” cũng do Hoà thượng Thích Trí Thủ, Viện trưởng Viện Hóa đạo, ký ngày 16-3-1976, nhằm ngăn ngừa việc chân

trong chân ngoài, vừa làm thành viên GHPGVNTN, nhưng lại tham gia vào các tổ chức, Giáo hội khác, làm biến tướng lập trường chân chánh, có nguy cơ dẫn đến sự tồn vong của Giáo hội : “...Những thành viên nào trong các Ban Đại diện hiện hữu, từ Chánh Đại diện trở xuống, nếu đã chính thức gia nhập và hoạt động cho các Giáo phái hay đoàn thể ngoài Giáo hội, dù đã có đơn từ chức hay không, thì được coi như đã tự ý ra khỏi Giáo hội. Trong trường hợp ấy, Ban Đại diện có toàn quyền bầu lại hoặc bổ sung nhân sự mới...”

Nhưng trước sự khủng bố, đe dọa, tuyên truyền, dụ dỗ của CS, trừ những vị đã vượt thoát ra nước ngoài, những vị còn lại, chỉ có hai con đường để lựa chọn : một là phải chịu cảnh tù tội, lưu đày như hai Hòa thượng Thích Huyền Quang và Thích Quảng Độ, giữ tròn khí tiết “Sa môn bất bái vương giả” và giữ vững đường hướng, lập trường phụng vụ nhân loại và dân tộc của GHPGVNTN ; hai là phải cúi đầu, nhắm mắt đưa chân, bước lên thuyền khác, làm công cụ, phụng vụ cho đảng phái chính trị thế gian.

Buổi họp cuối cùng, giữa Ban Vận động Thống nhất Phật giáo với Viện Hoá đạo GHPGVNTN, vào tháng 9 năm 1981, đã thất bại sau lời phát biểu đầy bi tráng của Hoà thượng Thích Quảng Độ :

“Kính thưa toàn thể quý vị, chắc quý vị cũng như tôi đều thấy rõ hiện nay con thuyền Giáo hội Phật giáo Việt nam Thống nhất đang lênh đênh giữa biển khơi và gặp sóng to gió lớn, chưa biết sẽ chìm lúc nào. Vậy, nếu những ai trong quý vị có mặt ở đây hôm nay cảm thấy nguy nan sợ hãi mà muốn bước sang thuyền khác để thoát thân, thì xin quý vị ấy cứ việc tự do, không ai ngăn cản. Nhưng tôi chỉ xin quý vị ấy một điều là : trước khi bước sang thuyền khác quý vị cứ để mặc cho con thuyền Giáo hội lênh đênh trôi giạt trong sóng gió với những người còn ở lại trên đó, họ sẽ cố sức leo lái, nếu may mắn vượt qua cơn nguy nan mà đến được bờ bình an thì họ sống, còn nếu chẳng may con thuyền chìm thì họ cũng sẽ sẵn sàng chết theo nó, chứ quý vị ấy đừng đang tâm nhận chìm con thuyền của mình mà có lần đã từng đưa quý vị đến bờ danh vọng, lợi lộc, trước khi bước sang thuyền khác. Tôi chỉ xin quý vị có thể thôi...”

Như vậy, Viện Hoá đạo đã không đề cử bất cứ đại biểu nào tham gia vào Giáo hội mới của nhà nước. GHPGVNTN vẫn đứng độc lập. Pháp lý GHPGVNTN vẫn tồn tại. Một số

thành viên của GHPGVNTN tham gia vào Giáo hội mới chỉ với tư cách cá nhân. Phái đoàn tham dự vào Giáo hội mới, lấy danh nghĩa đại diện cho GHPGVNTN, là phái đoàn giả mạo, họ khắc riêng con dấu giả mạo để tiếm danh Giáo hội.

Đương nhiên, tuy không ai muốn, nhưng những vị yếu lòng, đã bỏ thuyền cũ, bước sang thuyền mới, đã miễn cưỡng, tìm cách đưa ra những lý do, để biện minh cho hành động thay đổi lập trường của mình, nào là : “nhu thắng cương, nhược thắng cường”, “gió chiều nào ngã theo chiều ấy”, “hy sinh danh dự cá nhân cho quý thầy làm việc”, v.v...

Trước cảnh tượng như vậy, Hoà thượng Đức Nhuận than rằng : “Đau xót biết bao, khi Phật giáo VN từ con lạch nhỏ vùng thoát ra được biển khơi, thì nay quý Hòa thượng lại tự bước vào nước vũng ao tù” (trích thư của cố H.thượng Thích Đức Nhuận).

Đầu năm 1982, sau khi Nhị vị Hoà thượng Thích Huyền Quang và Thích Quảng Độ bị lưu đày biệt xứ, Văn phòng Viện Hoá đạo bị tê liệt, mọi Phật sự Giáo hội bị đình trệ. Các Ban Đại diện địa phương không người chỉ đạo, hầu hết đều bị áp lực kéo theo ngã rẽ khác.

Tuy vậy, CS cũng đã thất bại trong việc tổ chức những cuộc đấu tố, hướng dẫn, mớm ý cho chư Tăng, tổ cáo Nhị vị Hòa thượng Thích Huyền Quang và Thích Quảng Độ. Họ quy kết hai vị phá hoại đoàn kết dân tộc, vì không chịu gia nhập vào Giáo hội Phật giáo Việt Nam (GHPGVN) của nhà nước. Chư tăng, trên toàn quốc, đã khéo léo từ chối, không ai đồng ý việc tố cáo Nhị vị Hoà thượng. Vì tuy bị áp buộc phải theo GHPGVN, do Nhà cầm quyền thành lập, nhưng trong thâm tâm tất cả chư Tăng đều phân biệt rõ nền chánh đường tà. Điều đó chứng tỏ rằng : “Chỉ có Giáo hội quốc doanh, không có chư Tăng quốc doanh”. Cũng vậy, ngoài 3 triệu đảng viên CS, 85 triệu người dân Việt Nam, không ai theo CS cả.

Sau một thời gian tham gia vào GHPGVN, do nhà cầm quyền CS thành lập, một số thành viên lỡ bước, cũng thức tỉnh, đã mạnh dạn quay về với GHPGVNTN.

Năm 1981, CS đã thực hiện việc phân tán nhân sự, làm tê liệt mọi sinh hoạt của GHPGVNTN, nhưng không huỷ hoại được pháp lý của GHPGVNTN. CS cũng đã triệt phá được các cơ sở của GHPGVNTN nhưng không thay đổi được lập trường tự do, độc lập, nhằm phụng sự cho nhân loại và dân tộc của GHPGVNTN.

Rút kinh nghiệm từ những sơ sót, sai lầm năm 1981, bắt đầu sang năm 2004, CS lại tìm cách đánh phá GHPGVNTN lần nữa, tinh vi hơn, kỹ lưỡng hơn, nhằm dứt điểm tận gốc GHPGVNTN.

II. Nghị Quyết 36 với những biến cố xảy ra cho GHPGVNTN từ năm 2004 đến 2008, nhằm biến tướng, tiêu diệt GHPGVNTN.

Tuy Phật sự GHPGVNTN tạm thời bị đình trệ sau biến cố năm 1981, nhưng tinh thần, ý chí cũng như sinh hoạt ngầm vẫn tiếp tục. Nhất là sự hiện diện kiên cường của nhị vị lãnh đạo tối cao, đầy trí dũng, là Hoà thượng Thích Huyền Quang và Hoà thượng Thích Quảng Độ.

Năm 1992, đáp lời kêu gọi của Đại lão Hoà thượng Thích Đôn Hậu, Chánh Thư ký kiêm Xử lý Viện Tăng thống GHPGVNTN và Di chúc của Ngài, Hoà thượng Thích Huyền Quang, Quyền Viện trưởng Viện Hoá đạo đã ký Quyết định thành lập các Chi bộ GHPGVNTN tại Hải ngoại. Bắt đầu là GHPGVNTNHN tại Hoa Kỳ - Văn phòng II Viện Hoá đạo, ngày 10-12-1992. Trong Quyết định này ghi rõ:

Điều 2 : Nay công nhận GHPGVN TN Hải ngoại tại Hoa Kỳ do Đại hội ngày 25-26-27 tháng 9 năm 1992 vừa công nhiên thành lập tại San Jose, California, Hoa Kỳ.

Điều 5 : Văn phòng GHPGVNTN Hải ngoại Hoa Kỳ cấp Liên bang được coi như Văn phòng II Viện Hoá đạo GHPGVNTN quốc nội.”

Tiếp đến là các Giáo hội ở Âu Châu, Canada, Úc Đại Lợi và Tân Tây Lan cũng được tuân tự thành lập và trình thư về trong nước xin được công nhận.

Ngày 02-4-2003, sau cuộc gặp gỡ giữa Thủ tướng Phan Văn Khải và vị tu nhân tôn giáo, Thích Huyền Quang, không ngờ lại làm tiền đề cho sự hình thành Đại hội Bất thường tại Tu viện Nguyên Thiều, ngày 01-10-2003. Đại hội này đã kiện toàn Hội đồng Luồng vận GHPGVNTN trong và ngoài nước. Nhưng ngay sau Đại hội này, hầu hết Ban Chỉ đạo Viện Hoá đạo và Đức cố Tăng thống đều bị Nhà cầm quyền bắt bớ rồi ra lệnh quản thúc hai năm.

Nhà cầm quyền lại tìm cách ngăn chặn việc thành lập các Ban Đại diện địa phương. Nhưng trước sự lãnh đạo sáng suốt của nhị vị Hoà thượng, và chí hướng kiên cường của chư Tăng, Nhà cầm quyền CS cũng thất bại. Hai mươi Ban Đại diện GHPGVNTN các tỉnh, thành, quận, huyện trên toàn quốc cũng đồng loạt phục hoạt trở lại.

Vậy là GHPGVNTN lại tái phục hoạt trong thực tế như trước năm 1981. Thế nhưng, CS không chịu dừng tay, lại tìm cách khác, tinh vi hơn, đánh phá GHPGVNTN mới phục hoạt này.

Nghị quyết 36, năm 2004, được triển khai, thi hành, nội công, ngoại kích, tiếp tục đánh phá GHPGVNTN.

Rút kinh nghiệm những sai lầm năm 1981, không tiêu diệt được GHPGVNTN. Lần này, không những đánh phá về nhân sự, Nhà cầm quyền CS còn đánh phá về mặt pháp lý và uy tín, nhằm biến tướng con đường Bát chánh của GHPGVNTN, để thích hợp sử dụng trong hoàn cảnh mới.

1- Mục tiêu đánh phá trước nhất nhắm vào Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế tại Paris. Bị đứt cái loa này, thì việc thực hiện các việc khác dễ dàng hơn.

2- Từ năm 2004, những nguồn dư luận, ý kiến, bất lợi cho GHPGVNTN, không biết do các thành viên trong Giáo hội đưa ra, hay từ bên ngoài xâm nhập, đã lan truyền, luân lưu trong các thành viên GHPGVNTN trong cũng như ngoài nước. Ngay cả những thành viên lãnh đạo cao cấp trong Ban Chỉ đạo Viện Hoá đạo cũng có vị tuyên truyền, cổ động những tư tưởng kỳ lạ này, chẳng hạn như :

- “Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất trong nước đã hoạt động trở lại, không cần Phòng Thông tin Quốc tế bên ngoài nữa”.

- “Tiếng nói của Chư tăng mà phải thông qua Cư sĩ (Cư sĩ Võ Văn Ái, Giám đốc PTTGQT) là không đúng”.

- “Hãy hoá thân, lấy Ban Đại diện GHPGVN, thành viên Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, làm Ban Đại diện GHPGVNTN, không nên thành lập Ban Đại diện mới”.

- “Thiền sư Nhất Hạnh về Việt Nam hợp tác sẽ thu hút giới thanh niên, trí thức, ủng hộ cho nhóm CS cấp tiến, đánh bại nhóm CS thủ cựu. Chỉ có nhóm CS thủ cựu và Thiền Chứa mới chống Thiền sư Nhất Hạnh, còn Phật giáo thì nên ủng hộ Ngài.....”

- “Việt Nam ngày nay đã đổi mới, không còn CS như trước nữa. Mỹ là kẻ thù còn bắt tay hợp tác làm ăn với VN, chúng ta là người Việt Nam sao không về hợp tác làm ăn...”.

3- Dùng người của GHPGVNTN vận động các thành viên ly khai GHPGVNTN để thành lập Giáo hội mới.

4- Tiến hành những cuộc vận động hoà giải, hoà hợp với Nhà cầm quyền CS trong các vấn đề từ thiện, văn hoá, giáo dục...

5- Lập đàn giải oan, Hội thảo, tổ chức Đại lễ Phật Đản Vesak năm 2008, v.v...

Các bản Phúc trình của Hoà thượng Thích Thiện Hạnh, Chánh Thư ký Viện Tăng thống GHPGVN TN, Hoà thượng Thích Không Tánh, Tổng Vụ trưởng Tổng vụ Từ thiện Xã hội và Phật tử Lê Nguyễn Minh Đức, từ Huế, đã phần nào tóm lược được các sự kiện nói trên đây. (Xin xem Ghi chú cần biết ở dưới bài để rõ những mảnh mung và vấn nạn).

Qua nội dung được trình bày chi tiết trong các Bản Phúc trình trên, chúng ta thấy rằng, việc đánh phá GHPGVNTN lần này không chỉ về mặt nhân sự, mà còn nhằm mục đích đánh phá về phương diện pháp lý mà mục tiêu chủ yếu cốt biến tướng lập trường Bất Chánh đạo, để triệt hạ uy tín của GHPGVNTN.

Lần đánh phá này, âm thầm, kín đáo nhưng đơn quyết, bắt đầu từ cội gốc trong nước, sau mới chỉ thị ra đến hải ngoại.

Ban đầu, lợi dụng một vài bất đồng ý kiến trong nội bộ các thành viên Giáo hội, tiếp đến, khai thác các yếu tố địa phương, tình cảm, giáo phái, thầy trò, mục tiêu hoạt động... để phân tán, ly gián, chia cắt GHPGVNTN ra thành nhiều tổ chức nhỏ. Việc từ chức riêng lẻ hay đồng loạt để gây áp lực lên Ht Viện trưởng Viện Hoá đạo là một điển hình.

Đặc biệt, phát triển nhận định thành lý giải mê hoặc quần chúng Phật tử, như : "Thiền sư Nhất Hạnh về Việt Nam hợp tác sẽ thu hút giới thanh niên, trí thức, ủng hộ cho nhóm CS cấp tiến, đánh bại nhóm CS thủ cựu. Chỉ có phái CS thủ cựu và Thiền Chúa mới chống Thiền sư Nhất Hạnh, còn Phật giáo thì nên ủng hộ Ngài..."

Luồng dư luận rĩ tai trên đây, lúc đầu chỉ thấy xuất hiện trong nội bộ một số thành viên GHPGVNTN trong nước, ở thời điểm cuối năm 2004. Nhưng vừa rồi hôm 1-9-2009, sư cô Chân Không trả lời phỏng vấn ký giả Ngọc Lan trên báo Người Việt ở California, người ta thấy có sự trùng hợp với dư luận tung ra 5 năm trước. Sư cô xác định : "...Cái kẹt thứ hai là của mấy người ở Trung ương bị Trung Quốc ứ hiếp. Sư ông Nhất Hạnh từng phát biểu trên một đài truyền hình Ý về vấn đề Tây Tạng. Nhóm thủ cựu Việt Nam sợ Trung Quốc, lời phát biểu của Sư ông làm cho Trung Quốc giận..."

Như vậy, việc này, có thể đã có sự hội ý, tổ chức, phối hợp trong ngoài để hỗ trợ, thực hiện vấn đề hợp tác với nhà cầm quyền CS từ trước,

mà việc Thiền sư Nhất Hạnh về Việt Nam là khởi đầu cho bước tiến huỷ tiêu GHPGVNTN. Để thoa vuốt và lôi kéo Phật tử đi với chính quyền, thì tạo ra hai thứ CS thân Trung Quốc và chống Trung Quốc. Nhưng biến Phật giáo thành công cụ hay đàn áp thẳng tay GHPGVNTN, thì chỉ có MỘT thứ CS, chẳng thấy "phe" CS thứ nhất hay thứ hai nào đứng ra bình !

Sau chuyến về Việt Nam năm 2005 của Thiền sư Nhất Hạnh, các nhóm hoà hợp, hoà giải tiếp tục vận động chư Tăng và Phật tử về nước để tổ chức Hội thảo Phật giáo về "Cơ hội và Thách thức" tại Sài Gòn tháng 7 năm 2006. Nhưng rằm rộ nhất là công cuộc vận động tổ chức Đại lễ Vesak 2008, tại Hà Nội.

Sự chuẩn bị lan tới cả hàng giáo phẩm cấp cao của GHPGVNTN ở trong nước. Ngày 29-8-2007, Tướng Trần Tư thuộc Bộ Công an, Cục trưởng Cục A41, tức Cục An ninh xã hội theo dõi và kiểm soát các tổ chức tôn giáo, vào Tu viện Nguyên Thiều thuyết phục Đức Tăng thống ra Hà Nội dự Đại lễ Phật đản Vesak 2008, nhưng Đức Tăng thống đã nhẹ nhàng từ chối.

Mặt khác, ở hải ngoại, một số chư Tăng ở các Giáo hội Úc, Âu, Mỹ, Canada, vận động các thành viên GHPGVNTN hợp tác tổ chức, chuẩn bị về Việt Nam tham dự Đại lễ Phật đản Vesak LHQ. Có hai vị Thượng toạ điện thoại về thuyết phục Đại lão Hoà thượng Thích Quảng Độ, Viện trưởng Viện Hoá đạo, nên tham gia vào Đại lễ này, họ lập luận rằng : "Nhà cầm quyền Việt Nam tổ chức Đại lễ Vesak lần này chỉ thuần tuý tôn giáo, xin Hoà thượng cho chư Tăng trong GHPGVNTN ra hợp tác tổ chức, đến ngày lễ chính thức, cung thỉnh Đức Tăng thống và Hoà thượng Viện trưởng cùng ra Hà Nội tham dự".

Nhưng Ht Viện trưởng Viện Hoá đạo đã bác bỏ, ngài nói rằng : "Nhà cầm quyền CS là những người đập phá chùa chiền, bắn giết Tăng, Ni, đốt huỷ kinh, tượng, mà các vị cho là chỉ tổ chức Phật đản thuần tuý tôn giáo thôi sao ?! Tôi không tin !"

Quả thật, sau Đại lễ Vesak, Giáo sư Lê Mạnh Thát, Trưởng ban tổ chức, đã trả lời phỏng vấn trên đài truyền hình SBTN của người Việt hải ngoại tại Hoa Kỳ rằng : "Lễ này, thực chất là việc làm công tác đối ngoại của nhà cầm quyền CS, hoàn toàn không phải của Phật giáo".

Nếu GHPGVNTN đồng ý, hợp tác tổ chức, tham dự Đại lễ Vesak 2008, theo sự vận động, thuyết phục của Tướng Trần Tư và một vài chư Tăng Hải ngoại, thì vận mạng, pháp lý của

GHPGVNTN không biết, bây giờ, sẽ đi về đâu ?

Tóm lại, trước sự khủng bố, đàn áp, tuyên truyền, chiêu dụ của Nhà cầm quyền CS, nhìn chung thấy được ba khuynh hướng của một số chư Tăng như sau :

1. Khuynh hướng tùy thời, an phận : "Gió chiều nào, ngã theo chiều ấy" là các vị đã gia nhập GHPGVN do Nhà cầm quyền CS thành lập năm 1981, để được yên thân. Những người này cho rằng : «*Đạo pháp suy vi : bởi lẽ trời. Thấy kẻ phá chùa : khoan tay đứng. Nhìn người đập tượng : nhắm mắt ngồi. Bắt bớ tăng ni : thầy mẹ nó. Giam cầm Phật tử : mặc cha đời. Miễn được yên thân là khôn đấy. Can chi ậm ọe để thiệt thờ*». (Trích Thơ Từ, HT Thích Quảng Độ, NXB Quê Mẹ, Paris, 2006)

2. Khuynh hướng hoá thân, tương tức : "hoà hợp, hoà giải, hợp tác với Nhà cầm quyền CS để làm từ thiện, văn hoá, giáo dục" mà đại biểu là Thiền sư Nhất Hạnh và các thành viên Làng Mai ; ngoài ra còn có một số chư Tăng chủ sự việc đăng ký xin lại tư cách pháp lý GHPGVNTN ; cũng như một vài tổ chức ly khai GHPGVNTN ở hải ngoại. (Xin xem Ghi chú cần biết ở dưới bài để rõ những mảnh mung và vấn nạn).

Nhiều người không biết rằng, CS chỉ hợp tác lúc nào cần và để phục vụ CS, xong rồi, vắt chanh bỏ vỏ, như trường hợp đã thấy qua vụ Bất Nhã Làng Mai ở Lâm Đồng của Thiền sư Nhất Hạnh.

3. Khuynh hướng giữ vững GHPGVNTN : với lập trường kiên định theo truyền thống 2000 năm lịch sử, phụng sự nhân loại và dân tộc, GHPGVNTN không tham gia, nương tựa, phục vụ cho bất cứ thế lực đảng phái chính trị nào của thế gian. Như lời Đại lão Hoà thượng Thích Quảng Độ, Xử lý Viện Tăng thống kiêm Viện trưởng Viện Hoá đạo, GHPGVNTN, đã trả lời phỏng vấn Đài quốc tế : "*Chúng tôi không thể lấy sự tự do, phục hoạt của Giáo hội chúng tôi để đổi lấy Tự do, Dân chủ, Nhân quyền của hơn 85 triệu dân Việt Nam. Do đó, chúng tôi sẽ tiếp tục kêu gọi nhà cầm quyền thực thi những điều cơ bản nhất để người dân chúng tôi được sống ấm no, hạnh phúc và thẳng tiến như mọi dân tộc trên thế giới hiện nay*".

III- Kết luận : Giáo chỉ Số 9, do Đức cố Đệ tứ Tăng thống ban hành, đã cứu nguy mạng mạch của Giáo hội Phật Giáo VNTN :

Năm 1981, nhị vị Hoà thượng Thích Huyền Quang, Thích Quảng Độ đã làm trụ cột, kiên cường, duy trì,

gìn giữ, nên GHPGVNTN mới không bị nhà cầm quyền CS tiêu diệt.

Từ năm 2004 đến 2008, cũng nhờ nhệ vị Đại Lão Hoà thượng Thích Huyền Quang, Thích Quảng Độ làm trụ cột, GHPGVNTN mới được duy trì, tồn tại đến ngày nay.

Năm 1981, các vị tôn túc lãnh đạo thâm niên trong GHPGVNTN còn bị lung lay, dao động, bước sang thuyền khác. Đến năm 2004, lại xuất hiện một số nhỏ các vị vừa mới tham gia GHPGVNTN, nhưng tức khắc đã bị bị chao đảo, bấn loạn, khiếp sợ trước sự tấn công, đánh phá của các thế lực vô minh, cũng là điều dễ hiểu.

Trước hoàn cảnh nguy nan của đất nước, khổ nạn của dân tộc, an nguy của cá nhân, mỗi người đều có quyền tự do lựa chọn cho mình một thái độ, một hướng đi. Tuy mỗi người mỗi ngã, không chung lập trường, đường hướng, nhưng cũng là đồng bào, đồng đạo, đã không ủng hộ thì thôi, xin đừng tìm cách mạ danh, đánh phá, công kích lẫn nhau.

Trước những âm mưu đen tối của Nhà cầm quyền CS nhằm tiêu diệt GHPGVNTN thông qua nhiều kế hoạch, từ bạo động đến lôi kéo, từ hứa hẹn hảo đến phân hoá nội bộ... Giáo chỉ số 9 do Đức Cố Đệ tứ Tăng thống Thích Huyền Quang ban hành ngày 8-9-2007 nhằm mục đích bảo vệ GHPGVNTN trước sức tiến công mới của nhà cầm quyền trong nước, đồng thời bảo vệ an toàn cho Văn phòng II Viện Hoá đạo tại Hải ngoại, để duy trì sự kế thừa lập trường, đường hướng của GHPGVNTN, đề phòng nguy cơ Nhà cầm quyền CSVN đánh phá, làm tê liệt Viện Hoá đạo trong nước một lần nữa, như năm 1981.

Giáo chỉ số 9 không nhắm loại bỏ ai như có số người xảo ngôn vu cáo. Giáo chỉ số 9 chỉ củng cố tổ chức, đề cao nguyên tắc, đường hướng, kiện toàn pháp lý thành lập Văn phòng II Viện Hoá đạo hải ngoại thích nghi giai kỳ mới mà thôi!

Giáo chỉ số 9 chỉ khai triển Giáo chỉ số 2, cũng do Đức cố Đệ tứ Tăng thống, Đại lão Hoà thượng Thích Huyền Quang, ban hành năm 2005, nhằm củng cố, chấn chỉnh nhân sự Văn phòng I Viện Hoá đạo GHPGVNTN trong nước, để ứng phó với tình hình một số thành viên trong Giáo hội đã từ chức, bất hợp tác, vì thay đổi lập trường.

Thời gian qua, từ năm 2004 đến năm 2008, những tổ chức có lập trường, đường hướng khác với lập trường của GHPGVNTN, đã dùng danh xưng của GHPGVNTN để làm những việc hoà hợp, hoà giải, liên kết với Nhà cầm quyền CSVN, gây ra

nhiều sự hiểu lầm trong dư luận và quần chúng Phật tử trong và ngoài nước.

Những tổ chức này, không được Viện Hoá đạo phê chuẩn công nhận, theo Điều thứ 36, Chương thứ 9 tại Hiến chương GHPGVNTN. Đương nhiên, các tổ chức này không có tư cách, không phải là đơn vị thành viên các Chi bộ Hải ngoại của GHPGVNTN.

Những Tổ chức, Giáo hội không liên hệ hành chính, không trực thuộc Viện Hoá đạo trong nước, dưới sự lãnh đạo của Đại lão Hoà thượng Thích Quảng Độ, Xử lý Thường vụ Viện Tăng thống kiêm Viện trưởng Viện Hoá đạo, lại dùng danh xưng của GHPGVNTN, là những Tổ chức, Giáo hội tiếm danh, dưới sự chỉ đạo của các thế lực vô minh, nhằm mục đích phá hoại uy tín của GHPGVNTN truyền thống.

Giáo chỉ số 9 được Đức cố Tăng thống GHPGVNTN, Đại lão Hoà thượng Thích Huyền Quang ban hành, chỉ với mục đích bảo vệ, duy trì Văn phòng II Viện Hoá đạo.

Năm 1981, tuy chưa có Giáo chỉ số 9, nhưng vẫn có một số chư Tăng rời bỏ GHPGVNTN đi theo phục vụ đảng và Nhà nước.

Cuối năm 2007 qua năm 2008, cũng không phải vì Giáo chỉ số 9 mà một số chư Tăng ở hải ngoại tách rời GHPGVNTN. Các vị này vốn đã tách rời mấy năm trước đó khi trong các khoá họp nội bộ họ yêu sách Giáo hội “ngưng cuộc đấu tranh đối đầu với CS”, “nên lo chuyện tu học, văn hoá, từ thiện là đủ”.

Bằng cứ hiển nhiên là đầu năm 2007, ngày 7-1-2007, bảy tháng trước khi Giáo chỉ số 9 ban hành, các vị này đã họp riêng và cho ra đời tổ chức “Tăng ni Việt Nam Hải ngoại” ly khai GHPGVNTN.

Năm 1981, một số chư Tăng rời bỏ GHPGVNTN nhưng không có một lời than van trách cứ, vì tất cả quý ngài đều biết rằng GHPGVNTN là con đường chánh đạo.

Nay năm 2010, với một thời gian dài đủ cho sự nhận thức chánh-tà, hẳn ai ai cũng hiểu rõ nhiều hơn về mục đích và lập trường của GHPGVNTN trước hoàn cảnh Quốc nạn và Pháp nạn hiện nay.

Đâu đó nếu có ai lên tiếng trách cứ, chống đối, mạ ly GHPGVNTN, thì họ chỉ là những người làm nô lệ cho các thế lực vô minh.

Saigon, ngày 3-1-2010
Thích Viên Định

ĐỨC TIN

Tôi sống giữa thế kỷ văn minh, năm 2010
Mà tưởng sống giạt lùi
Về thời Trịnh Nguyễn
Thời của bao nhiêu ngàn đồng bào bị giết
Vì tôn giáo, bởi đức tin!

Đồng Chiêm, Đồng Chiêm*
Thánh giá sáng ngời, niềm tin rực chói
Sừng sững trên đồi núi Chê, trong lòng Hà Nội
Bạo lực nào ngăn được Chúa Yêu Thương!

Ôi, ba bốn trăm năm sau quý dữ lại đưa đường
Tàn hại thánh đường, giáo xứ
Ôi, máu dân lành vì đức tin lại đổ!
Thấm sâu vào đất Chua
Ngài có không trên cây thập giá
Mà con người quên mất nghĩa hi sinh!

Ôi, triều đại này phủ nhận tâm linh bán hồn cho quỷ
Ôi, đảng này phản bội tiền nhân dâng đất cho ma
Hung hăng bách hại dân ta
Chẳng còn nhân tính
Chúng cửa sâu, đập nát
Thập tự đơn sơ

Tưởng xoá được đức tin trong vài phút vài giờ
Tưởng tiêu diệt được yêu thương bằng súng đạn
Nhưng không! Thập tự giá vẫn hằng đứng thẳng
Trong lòng dân xứ Đồng Chiêm
Trong bài kinh thánh bình yên
Thấy Chúa hiển hiện trên đồi núi Chê
Dang rộng đôi tay yêu thương che chở
Đẩy lùi bầy ma quỷ yêu tinh.

Tôi sống giữa thế kỷ văn minh, năm 2010
Đang làm sao thẳng nổi Đức Tin!

Hi Yên 06-01-2010

+CÔNG AN CSVN+

đàn áp quyền tự do tôn giáo cướp bóc tài sản của người truyền đạo Tin lành Thanh Hóa

.....Hồ Thị Bích Khương 13-01-2010.....

Vào đêm mùng 10-01-2010 từ Nam Đàn, tỉnh Nghệ An, tôi đang nói chuyện với Mục sư Nguyễn Trung Tôn qua hệ thống skype thì điện thoại của Ms Nguyễn Trung Tôn đổ chuông reo vang. Ms Tôn mở nghe, qua skype tôi cũng nghe được tin báo của anh Nguyễn Bá Chúng trú tại đội 10, thôn Hoàng Lạp, xã Đông Phú, huyện Đông Sơn, tỉnh Thanh Hóa, cũng là một Mục sư mới được bổ nhiệm làm quản nhiệm một hội thánh địa phương của Hội thánh Tin Lành Phúc âm Toàn vẹn Việt Nam tại Thanh Hóa, cho hay anh bị nhiều công an xã Quảng Hùng bắt giữ trái phép vừa mới thả ra ngoài.

Qua điện thoại Ms Tôn cho biết tôi thêm: “Do quá hoảng sợ nên Ms Chúng chỉ gọi điện nói lại là hiện em vừa mới được thả ra khỏi trụ sở công an, tức là đang rất gần đồn công an nên chưa dám nói chuyện nhiều. Lát nữa về em gọi cho anh (Mục sư Tôn)...”. Mục sư Tôn bảo tôi khoan ngủ để lát nữa Ms Chúng gọi, sẽ truyền tin của Ms Chúng cho tôi qua đường truyền điện thoại, để tôi biết và lên tiếng với công luận giúp đỡ Mục sư. Khoảng một tiếng đồng hồ sau, qua hệ thống skype, tôi thấy điện thoại Mục sư Tôn mới đổ chuông và tôi đã nghe rõ Mục sư Chúng thuật lại sự việc công an bắt ông cùng đồng đạo. Qua giọng nói run rẩy của Mục sư Chúng, tôi cũng cảm thấy rằng MS vừa trải qua một nỗi sợ hãi kinh hoàng do công an gây ra cho mình. Tôi nghĩ Ms Chúng là một người chưa quen đương đầu với sóng gió, với những bất trắc của con người sống trong xã hội bị đảng CS Việt Nam độc tài thống trị. Nhất là đối đầu với lũ

công an CSVN đầy xảo trá gian manh và tàn bạo.

Qua thông tin từ cuộc điện thoại này, tôi biết Ms Chúng cùng một người nữa là anh Nguyễn Ngọc Nam đi truyền đạo Tin lành đã bị công an CS địa phương bắt giữ trái phép, tùy tiện rồi trắng trợn vu khống và cướp đoạt chút tiền bạc của họ. Toán công an đó còn đe dọa: việc họ "đi truyền đạo là trái phép và cho rằng họ là nhưng tên phản động chống đối đảng Cộng sản và nhà nước XHCN Việt Nam..." !!! Tin này đối với tôi không có gì là lạ, bởi lẽ việc công an Cộng sản Việt Nam sách nhiễu, đánh đập, vu khống, bắt giam nhân dân trong nước vô cớ thì nó tràn lan trên đất nước Việt Nam trong thời đại CS. Mục sư Chúng nhấn nhủ là hãy đưa giúp sự kiện lên công luận để ngăn chặn việc làm phi pháp của công an xã Quảng Hùng nói riêng và công an Cộng sản Việt Nam nói chung để buộc họ phải dừng lại các hành vi vi phạm pháp luật, hầu sau này đi truyền đạo thì không bị lặp lại sự việc kinh khủng như vừa qua nữa. Nếu làm tốt công việc đấu tranh với các hành vi đàn áp, sách nhiễu của công an CSVN tại tỉnh này, làm có kết quả, thì các nhà tu hành sẽ phần nào được quyền tự do tôn giáo và tín ngưỡng của mình. Như thế là họ sẽ có cơ hội làm theo lời dạy của Đức Chúa Trời là thương yêu đồng loại và đi khắp thế gian để giảng đạo Tin lành mà không bị ai cản trở, đàn áp, khủng bố cướp bóc, đánh đập như hiện nay nữa.

Lúc này tôi nghe câu chuyện qua điện thoại không được rõ ràng chi tiết sự việc nên có nhắc Ms Tôn là nên nói MS Chúng làm tường trình

để chúng tôi đưa lên công luận được chính xác hơn, cụ thể hơn. Hôm nay ngày 13-01-2010, tôi nhận được bản tường trình của MS Chúng qua mail của MS Tôn. Qua bản tường trình sự việc xảy ra, ai cũng thấy hành vi của ông an xã Quảng Hùng, huyện Quảng Xương, tỉnh Thanh Hóa, mặc dù chưa gây hậu quả nghiêm trọng phạm đến tính mạng của nhân dân, nhưng rõ ràng là hết sức phi lý, hết sức vô luân, vi phạm pháp luật trầm trọng, vì đã xâm phạm thân thể và tài sản công dân cũng như đã chà đạp nghiêm trọng các quyền con người căn bản và quyền tự do tín ngưỡng của nhân dân Việt Nam. Bởi thế nên tôi quyết định viết bản tố cáo này công bố trước dư luận toàn cầu để lên án chính phủ độc tài và công an CSVN !!!

Bản tường trình của Ms Chúng ta thấy rõ : - Công an cộng sản xã Quảng Hùng vô liêm sỉ; - Công an cộng sản xã Quảng Hùng là kẻ cướp; - Công an cộng sản xã Quảng Hùng xâm phạm quyền con người rất trắng trợn; - Công an cộng sản xã Quảng Hùng xâm phạm quyền tự do tín ngưỡng rất nghiêm trọng; - Công an cộng sản xã Quảng Hùng đã có hành vi chống lại nhà nước CS Việt Nam.

Cuối cùng tôi kêu gọi: Công an xã Quảng Hùng nói riêng và công an Cộng sản Việt Nam nói chung hãy tôn trọng pháp luật, dừng ngay hành động cướp bóc đối với nhân dân, tôn trọng quyền con người, quyền tự do tín ngưỡng, hy quay về phục vụ nhân dân, không hành động theo đường lối xã hội đen của bọn quỷ đồ CSVN !!!

ĐT Mục sư Tôn: 0941 924 882

ĐT Mục sư Chúng: 0978 787 930

Hồ Thị Bích Khương

**Xã Nam Anh – huyện Nam Đàn -
tỉnh Nghệ An**

**Đừng nghe những
gì Cộng sản nói.
Hãy nhìn những
gì Cộng sản làm.**

THÁNH THẮT CAO ĐÀI

tại Định Quán bị tấn công

Thanh Quang RFA 29-12-2009

Đài Á châu Tự do chúng tôi vừa được tin Thánh thất Định Quán tại Đồng Nai của Đại đạo Tam kỳ Phổ độ bị xã hội đen, công an, bộ đội và một số viên chức chính quyền tấn công liên tục trong mấy ngày nay.

Thanh Quang liên lạc với một chức sắc Đạo Cao đài Chơn truyền, ông Trần Ngọc Thuận, Chánh Trị sự Gia canh thuộc Thánh thất Định Quán, để tìm hiểu tình hình này.

Hội đồng Chương quản?

Ông Trần Ngọc Thuận: Thánh thất Định Quán của chúng tôi là đa số toàn đạo từ trước tới nay diễn đạo thuần tuý, bây giờ coi như là phe bên Hội đồng Chương quản đương thời bây giờ đến phá cơ ngơi của chúng tôi nhiều lần, đại khái ngày 22 tháng 10 âm lịch năm rồi đó, 19-11-2008 đó, thì chúng tôi đã trình bày dứt khoát, nói dứt khoát là không có hợp tác với Hội đồng Chương quản.

Thanh Quang: Thưa, trước khi ông trình bày tiếp thì xin ông nói rõ tại sao lại không hợp tác với Hội đồng Chương quản?

Ông Trần Ngọc Thuận: Không hợp tác với Hội đồng Chương quản là tại vì hiện nay Hội đồng Chương quản làm không đúng với lại Chơn pháp của Đại đạo thành thử ra họ sửa đổi tùm lum, mà Thánh thất Định Quán chúng tôi có từ năm 1969 cho tới năm nay thì ở đây hồi trước là Văn phòng Châu đạo Tộc đạo của Đồng Nai, thành thử ra họ sửa với lại những người lãnh đạo của Hội đồng Chương quản thường là không có đạo đức mấy, thành ra chúng tôi không chấp nhận.

Có ba mặt chính quyền từ cấp tỉnh trở xuống đều chứng kiến thì họ không có làm việc được. Từ bấy lâu nay chúng tôi cứ bị hăm he hoài. Đại khái là hôm 11 tháng 11 vừa rồi Hội đồng Chương quản cho người vô kiểm chuyện gây sự đánh ông

Hồng Thủ Đức. Rồi tới ngày 12 là nó viện cớ lễ Tiếu tường của vị cựu chánh trị sự ở Định Quán thì bắt đầu gây sự đánh người nữa.

Liên tục bị tấn công

Thanh Quang: Thưa, ông nói trường hợp này là diễn ra vào thứ bảy và chủ nhật?

Ông Trần Ngọc Thuận: Thứ bảy và chủ nhật vừa rồi nè! Dạ, đó thành thử ra họ đánh người nhưng mà chúng tôi hoàn toàn là những người tu hành thuần tuý, mình có đạo đức. Nếu mà bây giờ lột khăn đóng áo dài mà đối phó với họ thì mình còn gì ra nét đạo, cho nên chúng tôi phải nhịn.

Trong khi nhịn đó thì anh em chúng tôi phải đòi cái giá rất đắt là tất cả đều bị đánh bị thổi hết. Trong lúc mà bức xúc quá, cùng cực quá, chúng tôi lại cầu cứu với chính quyền, thì trực tiếp chúng tôi đã tới chính quyền huyện Định Quán và chính quyền thị trấn thì người ta nói rằng Thánh thất Định Quán của các anh từ trước tới nay tranh giành quyền lực.

Nói như vậy thì chúng tôi rất thấy là nhục nhã. Chúng tôi có tranh giành gì đâu, (chúng tôi) không chấp nhận làm theo Hội đồng Chương quản và hợp tác với Hội đồng Chương quản mà thôi, mà bây giờ họ dùng bạo lực, họ tới họ làm như vậy thì bước cuối cùng, phút cuối cùng mà bí quá thì chúng tôi phải nhờ tới công lý của nhà nước hiện hành. Nhưng mà chúng tôi kêu rất cổ, có cả công an huyện, trung tá công an huyện và thiếu tá công an huyện, tôi năn nỉ họ, tôi van xin họ.

Chính tôi nè, là các anh can giùm việc này. Việc gì nội bộ còn có cách giải quyết ôn hoà chớ không phải là thượng tay thượng chân như thế này thì nó không có ra vẻ đạo đức, mà hơn nữa Thánh thất Định Quán người ta nhìn vào người

ta nói Thánh thất Định Quán lúc nào cũng cãi lộn, gây lộn.

Đó, mấy bữa rày xôn xao, tôi cảm thấy nhục nhã vô cùng, thì chính quyền cũng làm ngơ. Cái này rõ ràng là chính quyền coi như là để cho họ tự động hành hung như thế. Bí quá thì chúng tôi mới nói rằng bây giờ để cho yên cái việc này thì tôi giao cái thánh thất này cho chính quyền, chính quyền nói không tiếp nhận và chính quyền trả lời rằng giờ giao cho Hội đồng Chương quản.

Chúng tôi không hợp tác với Hội đồng Chương quản làm sao giao? Chúng tôi giao cho chính quyền rồi chính quyền giải quyết vấn đề đánh người như thế này, cái đạo đức của Hội đồng Chương quản như thế cho ra lẽ đi rồi tính sao tính, nhưng mà chính quyền cũng không nhận mà cứ để diễn biến vậy mãi cho tới cuối cùng thì bà con đồng đạo kẻ khóc người la, thì tập trung ra ngoài Thánh thất để coi họ làm, chớ giờ chúng tôi biết nói sao bây giờ!

Thanh Quang: Ngay bây giờ thì tình hình ra sao, thưa ông?

Ông Trần Ngọc Thuận: Ngay bây giờ được sự bảo hộ của nhà nước thì bên phe Hội đồng Chương quản chiếm lấy Thánh thất hiện tại cho nên anh em chúng tôi bây giờ đang ở nhà.

Thanh Quang: Thánh thất Định Quán như vậy là có bị đập phá hư hại như thế nào không?

Ông Trần Ngọc Thuận: Thánh thất trên Chánh Điện, Điện thờ thì không có đập phá, nhưng mà ở dưới hậu điện cổ tình xô xát thành thử ra rồi đập ngay cả bàn Thánh tổ, Hiền tổ và đập cửa của Chánh Trị sự quyền cai quản Phòng Phước đức, đập cửa rồi khiêng ông lôi ra, ôm đồ dụt ra, tự động họ làm. Cuối cùng bức xúc quá, để cho nó im thì chúng tôi đành phải để cho họ tự tung tự tác chớ giờ làm sao bây giờ?

Kế hoạch ứng phó

Thanh Quang: Như vậy thì hiện các tín đồ CD ở Thánh thất ĐQ cũng như những tín đồ chơn truyền ở các nơi khác có kế hoạch ứng phó ra sao trong thời gian có thể khó khăn sắp tới hay không?

Ông Tr. Ngọc Thuận: Chương trình sắp tới thì bây giờ chúng tôi đã

Tín đồ PGHH Thuận túy bị cản trở cử hành lễ Đản sanh *** ĐỨC HUỲNH GIÁO CHỦ *** Gia Minh RFA 09-01-2010

kêu rêu chính quyền địa phương đường như bắt lức rồi thì chúng tôi phải nhờ tới chính quyền của cấp cao hơn, thì đó là bốn phen chúng tôi làm sắp tới, nhưng mà cái công lý như thế này, hiện tại trước mắt như thế này thì cũng chưa biết ra làm sao nữa.

Thanh Quang: *Như ông vừa giải thích thì chi phái Hội đồng Chương quản muốn chiếm cơ ngơi của Đại đạo Tam kỳ Phổ độ?*

Ông Trần Ngọc Thuận: Lý do chính là bây giờ họ muốn chiếm Thánh thất Định Quán cũng như là họ đang chiếm Tòa thánh Tây Ninh mà từ bấy lâu nay trên báo đài các anh đều biết đó, thì Thánh thất Định Quán bây giờ họ quyết san bằng cho bằng được, họ quyết chiếm cho bằng được Thánh thất Định Quán cho nên bất cứ một thủ đoạn nào họ cũng có thể làm được hết.

Thanh Quang: *Thưa, nhân đây ông có muốn lên tiếng gì thêm nữa với công luận trong và ngoài nước?*

Ông Trần Ngọc Thuận: Bây giờ chúng tôi là dạng thấp cổ bé miêng, chúng tôi giống như con côi lạc mẹ vậy, yêu cầu tất cả đồng đạo khắp nơi ủng hộ tinh thần chúng tôi và giúp đỡ chúng tôi để mà giữ gìn chơn truyền cũng như vật chất.

Thanh Quang: *Cảm ơn ông.*

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san ra ngày 1 và 15 mỗi tháng

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:
witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng,
xin mời ghé:

<http://www.tdongonluan.com>
www.luongtamconggiao.com
www.tudodanchvietnam.net
<http://tudongonluan.atspace.com>
<http://www.viet.no>

Trong trang mạng thứ 1, thứ 2, thứ 3 và thứ 5 trên đây, Quý vị có thể tìm thấy nhiều tài liệu đấu tranh cho dân chủ tại Việt Nam

Vào ngày 8 tháng giêng vừa qua, nhân dịp trước ngày kỷ niệm Đản sinh Đức Huỳnh Giáo Chủ, người sáng lập Phật giáo Hòa Hảo, một số tín đồ theo phái thuần túy của giáo hội này ở khu vực Đồng bằng sông Cửu Long, bị chính quyền địa phương cản trở không cho đi lại, tập trung để tổ chức mừng lễ.

Ngăn cản, xua đuổi

Cho đến năm nay, 2010, sinh hoạt của những tín đồ Phật giáo Hòa Hảo công khai theo đường lối chân truyền của đạo vẫn còn gặp trở ngại như trình bày vào sáng ngày 9 tháng giêng của ông Võ Văn Diêm tại khu vực Quang Minh Tự thuộc ấp Long Hòa 2, huyện Long Điền A, tỉnh An Giang.

“Hỏi nào đến giờ địa phương chặn lại không cho người vào hành lễ tại Quang Minh Tự. Hôm qua ngày 8, tức 24 âm lịch, có một số đồng đạo từ phương xa đến hành hương bị chính quyền địa phương xua đuổi đi với lý do nói đây không phải là Chùa, và là nơi mất an ninh trật tự. Theo tôi từ năm 70 chính phủ đã ban hành luật tự do tín ngưỡng và đi lại mà nay vẫn cấm đoán như vậy, không cho cúng lạy thờ phượng. Chùa này vào ngày bình thường cũng không có ai dám vào vì khi vào thì sẽ có người đi theo. Lực lượng đó là công an xã, huyện, tỉnh và hôm qua có cả ban tổ phụ nữ nữa tổng cộng lên cả 70 người...”

Không riêng tại An Giang, mà ở tỉnh Đồng Tháp, một số tín đồ Phật giáo Hòa Hảo Thuận túy trong mấy ngày qua cũng gặp trường hợp tương tự như ông Trần Văn Cái ở xã Tân Long, huyện Thanh Bình. Vào sáng ngày 9 tháng giêng ông này cũng cho biết về tình trạng bị

vây khốn qua cuộc nói chuyện với chúng tôi sau đây:

Ông Trần Văn Cái: Hôm nay là Lễ Đản sinh của Đức Huỳnh Giáo Chủ. Tôi bị vây khốn, nhùng nhịu, ngăn cản không cho đi làm lễ.

Gia Minh: *Ông có ý định đi làm lễ tại đâu?*

Ông Trần Văn Cái: Tôi đi làm lễ tại Tổ đình nơi chôn nhau cắt rốn của Đức Huỳnh Giáo Chủ.

Gia Minh: *Lực lượng nào ngăn trở ông?*

Ông Trần Văn Cái: Đó là lực lượng của Ủy ban Nhân dân xã, huyện và công an xã huyện. Họ vây tôi suốt mấy ngày nay, nhưng tôi cố tình đi thì họ chạy theo và ngăn cản. Những người theo Phật giáo Hòa Hảo Thuận túy đều bị chặn không cho đi.

Gia Minh: *Ông có biết danh tánh một người cụ thể nào không?*

Ông Trần Văn Cái: Đó là công an Nguyễn Văn Quý.

Gia Minh: *Tình trạng ngăn cản xảy ra với ông đã bao lâu rồi, những năm trước có gặp trường hợp đó không?*

Ông Trần Văn Cái: Những năm trước tôi cũng bị giữ. Khi họ ra cuốn sách ‘Kháng chiến Tây Nam Bộ từ 1945 đến 1975’, trong đó cho rằng Đức Huỳnh Giáo Chủ là ‘quân cướp nước’... nên tôi thưa ra đến thủ tướng. Vừa rồi khi có việc đập chùa An Hòa Tự tôi cũng có thưa ra đến thủ tướng chính phủ; ngăn cản không cho đập chùa để giữ lại những di sản của Đức Huỳnh Giáo Chủ. Từ đó họ nhùng nhịu và cản trở như thế đó.

Gia Minh: *Cặng thẳng giữa phái do chính quyền dựng lên như lời ông nói và phía Phật giáo Hòa Hảo Thuận túy, theo ông có hướng giải quyết nào không?*

Ông Trần Văn Cái: Ban trị sự do Mười Tôn lãnh đạo là do chính

VIỆT NAM ĐI VỀ ĐÂU?

Nguyễn Quang Duy 06-01-2010

quyền Cộng sản đưa ra chứ không phải là Phật giáo Hòa Hảo Thuần túy. Họ ý thể và không chịu ngồi xuống nói chuyện với chúng tôi; những điều chúng tôi đưa ra họ không nghe.

Gia Minh: *Cám ơn ông.*

Vào lúc khoảng 10g30 sáng ngày 9 tháng giêng, một tín đồ Phật giáo Hòa Hảo ở xã Thành Trung, huyện Bình Tân, tỉnh Vĩnh Long, cũng cho biết tình hình xảy ra khi các tín đồ đang tiến hành lễ Đản sanh Đức Huỳnh Giáo Chủ:

“Họ đang làm âm y phía trước khi đó. Anh chị em chúng tôi bị họ giữ xe không cho đến tham dự lễ phải đi bằng đường ruộng vào, và giờ tôi đang đứng phía sau và công an sau khi quay phim chụp ảnh thì tràn vào sân trước rồi...”

Không biết, không rành

Còn phía chính quyền tại một nơi xảy ra tình trạng mà tín đồ Phật giáo Hòa Hảo Thuần túy cho là bị ngăn trở nói gì?

Tất cả những nhân viên tại công an và ủy ban xã Long Hòa 2 khi được chúng tôi gọi đến để hỏi đều đáp không hề biết những gì đang xảy ra tại địa phương của họ: *“Tôi không biết, anh em đi công tác hết rồi, chào anh. Cái đó tôi không rành.”*

Tại những quốc gia tự do khác trên thế giới, các tôn giáo đều có những hệ phái khác nhau, và chính quyền tôn trọng sinh hoạt riêng của họ. Hành xử của chính quyền tại những nơi đó thực sự là không can thiệp vào công việc nội bộ của tôn giáo. **Trong khi đó thực tế ở Việt Nam như trình bày của chính các tín đồ Phật Giáo Hòa Hảo mà quý vị vừa nghe thì sự can thiệp từ phía chính quyền vào sinh hoạt tôn giáo thật rõ ràng.**

Đại hội lần thứ VI, đảng Cộng sản Việt Nam đã phải chấp nhận đổi mới thay vì chết. Điều đáng tiếc là đảng Cộng sản lại dựa vào mô hình Trung Quốc, chỉ thay đổi kinh tế còn giữ nguyên guồng máy cai trị. Sau hơn 20 năm, Việt Nam quay trở lại tình trạng khủng hoảng toàn diện để trước sinh nhật thứ 80 và Đại hội lần này, ta phải đặt câu hỏi “Việt Nam đi về đâu?”.

Tình hình Việt Nam sau hơn 20 năm đổi mới kinh tế

Ngay sau đổi mới kinh tế, người Việt vốn bản tính cần cù chịu khó, lại nhận được nguồn đầu tư dồi dào từ nước ngoài, đã nhanh chóng thoát khỏi cảnh đói nghèo. Nhưng để vươn đến những thu nhập cao hơn thì giáo dục và huấn luyện kỹ năng là hai yếu tố quan trọng lại không được quan tâm đầu tư đúng mức. Ngày nay Việt Nam vẫn chỉ dựa vào nông nghiệp, kỹ nghệ đơn thuần và tận dụng tài nguyên thiên nhiên.

Khu vực quốc doanh vẫn chiếm trên dưới 20% tổng sản lượng công nghiệp lại nhận hầu hết trợ giúp kinh tế. Việc cải tổ luôn gặp cản trở vì lợi ích cá nhân hay vì lo sợ ảnh hưởng đến an ninh nội chính. Nhiều xí nghiệp quốc doanh được cổ phần hoá lọt vào tay của một số đảng viên cao cấp hay gia đình, tạo nên một tầng lớp đại gia tư bản đồ. Tầng lớp này nắm cả độc quyền kinh tế lẫn chính trị nên càng ngày càng trở nên giàu có và quyền thế.

Hiện trạng tham nhũng đã vươn tới tầm mức quốc tế. Vụ các viên chức Viện Tư vấn Thái Bình Dương (PCI) của Nhật Bản hay công ty Securency Úc đã trả cho ông Lương Ngọc Anh hàng chục triệu đôla để đút lót cho các quan chức Việt Nam là vài thí dụ điển hình. Tham nhũng làm giảm khả năng Việt Nam có thể cạnh tranh vốn đầu tư trên thương trường quốc tế. Chỉ còn hấp dẫn những doanh nghiệp lạc hậu dựa vào đồng lương rẻ và sự thiếu vắng một công đoàn độc lập tranh đấu cho quyền lợi lao công. Tham nhũng đã lan tràn đến mọi cơ cấu hạ tầng, trở thành một quốc nạn ảnh hưởng khi trực tiếp, khi gián tiếp đến từng người Việt Nam.

Tức nước thì vỡ bờ, hàng loạt các cuộc đình công đòi tăng lương đòi

bảo đảm quyền lao động. Nhiều cuộc biểu tình đã xảy ra ở các vùng nông thôn do việc quản lý đất đai, tham nhũng của các quan chức địa phương và một cao trào đòi đất của GH Công giáo đã bị đảng CS cướp sau khi chiếm được chính quyền.

Vùng lãnh hải thuộc kiểm soát của Việt Nam càng ngày càng bị thu hẹp, khiến cuộc sống ngư dân đã bấp bênh, cơ cực lại càng bấp bênh cơ cực hơn. Nhà cầm quyền Việt Nam đã để mặc cho Quân đội Trung Quốc bắn, bắt, cướp tàu, đòi tiền chuộc khi các ngư dân Việt Nam đánh bắt trên vùng lãnh hải Việt Nam. Trong khi đó tàu đánh cá Trung Quốc lại được tự do ra vào đánh bắt.

Việt Nam ngày nay lệ thuộc vào việc bán rẻ tài nguyên thiên nhiên. Xuất khẩu dầu thô ước chừng 10 tỷ mỹ kim hằng năm. Việc Trung Quốc tiến hành khai thác bauxite Tây Nguyên, lợi ít hại nhiều, đã gặp phản đối mạnh mẽ cả trong lẫn ngoài đảng. Lần đầu trong lịch sử, một tập thể quần chúng trí thức đồng lòng và công khai ký tên phản đối một “chủ trương lớn” đã được Trung ương Đảng được Bộ Chính trị thông qua.

Trung Quốc còn cho xây hàng chục đập thủy điện trên thượng lưu sông Cửu Long, đập Tiểu Loan cao nhất thế giới, đe dọa đến cuộc sống của các quốc gia hạ lưu như Lào, Cam Bốt, Việt Nam. Cuộc sống của nông dân Miền Nam đã khổ sẽ khổ hơn. Sông Hồng miền Bắc ngày nay nhiều nơi cạn nước cũng do các đập Trung Quốc xây dựng trên thượng nguồn trước đây. Lời tiên đoán “*sông có thể cạn núi có thể mòn*” của Hồ chí Minh nay đang được đồng chí đàn anh Trung Quốc biến thành sự thật.

Với trình độ quản lý kinh tế yếu kém, Việt Nam đang dần dần về mức độ lạm phát, nhiều lần phải phá giá đồng tiền, đầu tư và xuất cảng sút giảm, nạn thất nghiệp gia tăng... Người nông dân, ngư dân, công nhân, giới công chức, quân nhân, sinh viên, hưu trí đã nghèo lại nghèo thêm. Đời sống những tầng lớp trên rất bấp bênh, không tương lai, không khả năng đối ứng với đổi thay đột ngột. Vì thế họ đâm ra thờ ơ với mọi vận động dân chủ khi chưa có được niềm tin vững chắc.

Kính mời vào xem và ghi tên gia nhập Khối 8406 ở trang mạng của Khối : <http://khoid8406vn.blogspot.com>

Ngược lại, thiếu số đại gia tư bản đồ thì càng ngày càng giàu có và quyền thế hơn. Hồ ngăn cách giữa thiếu số này và đa số dân chúng nghèo khổ đang ngày một sâu hơn. Chênh lệch giàu nghèo đến mức độ không kèm hãm được lại là nguyên nhân cho mọi biến động xã hội - chính trị có thể xảy ra bất cứ lúc nào.

Về an sinh xã hội, Giáo sư Hoàng Tụy có bài viết “*Giáo dục, xin cho tôi nói thẳng*” để quy trách cho cuộc khủng hoảng giáo dục đang ngày càng trở nên trầm trọng. Trong bài viết, giáo sư Hoàng Tụy đề cập đến ba điều: (1) giáo dục sa sút không phải vì thiếu tiền mà vì quản lý kém; (2) cần cải cách có hệ thống chứ không phải đổi mới vụn vặt và (3) giáo dục không phải là phòng thí nghiệm. Chỉ cần đổi chữ giáo dục thành y tế, văn hóa, tư tưởng, luật pháp... chúng ta sẽ nhận ra ngay ba điều mà giáo sư Tụy đưa ra chính là nguyên nhân cuộc khủng hoảng toàn diện đã và đang xảy ra trên đất nước Việt Nam.

Theo Bản báo cáo của Viện Đại học Harvard, Việt Nam đã mắc phải sai lầm trong hoạch định chính sách. Thay vì hướng đến để trở thành các quốc gia phát triển như Tân Gia Ba, Đại Hàn và Đài Loan, VN đã theo con đường của Thái Lan, Nam Dương và Phi Luật Tân trước đây. Bản báo cáo cho rằng “*sự thành công tùy thuộc vào điều mà mình chọn lựa*”.

Viện Đại học Harvard quen rằng Bộ Chính trị đảng Cộng sản là tập thể quyết định cho tương lai Việt Nam. Bộ Chính trị lại bị Trung Quốc khống chế. Thế nên khó có thể Việt Nam sẽ trở thành một Thái Lan, một Nam Dương hay một Phi Luật Tân, mà sẽ trở thành một bán thuộc địa của Trung Quốc. Vẫn cờ vẫn đảng, nhưng tư tưởng, văn hoá, giáo dục, thì từng bước bị đồng hoá thành một tỉnh nghèo bên Tàu.

Về phong trào Cách mạng, Khối 8406 một tổ chức quần chúng đấu tranh với “mục tiêu giải thể chế độ Cộng sản độc tài toàn trị, giành lại các quyền tự do dân chủ cho dân tộc Việt Nam bằng đường lối bất bạo động”, đã gần vượt qua 4 năm thử thách. Từ chỉ gồm 118 thành viên ban đầu, nay đã tăng lên hàng chục ngàn thành viên gồm đủ mọi tầng lớp. Khối đã được nhiều quốc gia và tổ chức quốc tế công nhận. Nhiều thành viên trong Khối đã bị bắt bớ, tù đầy, cô lập. Trong một hoàn cảnh khó khăn như vậy Khối vẫn tiếp tục con đường đã vạch (Cương lĩnh điều 2.4) : “Xúc tiến soạn thảo một **Hiến pháp tạm thời** và thúc đẩy việc tổ chức một

cuộc **Trung cầu Dân ý** để Dân tộc VN được quyền tự quyết, tự lựa chọn thể chế chính trị thích hợp nhất cho mình. Hỗ trợ các Tổ chức, Đoàn thể và các Chính đảng Dân chủ phi Cộng sản tổ chức thành công cuộc **Bầu cử Quốc hội đa đảng đúng nghĩa dân chủ thực sự đầu tiên** để Quốc hội khoá I này biểu quyết một **Hiến pháp mới** làm nền tảng pháp lý vững bền cho Đất nước.”

Về tình hình hải ngoại, Chỉ thị số 34-CT/TW cho biết “Theo báo cáo của Bộ Công an, hiện có 413 tổ chức phản động; 62 đài phát thanh và truyền hình, 390 báo và tạp chí phản động và 88 nhà xuất bản ở hải ngoại chống phá ta.” Chỉ thị để lộ khung cảnh đa nguyên, đa đảng, năng động và chống cộng, trong sinh hoạt người Việt hải ngoại. Người Cộng sản có thể chiếm miền Bắc trong 10 năm, miền Nam 20 năm, nhưng đã trên 30 năm cộng đồng hải ngoại vẫn là các cộng đồng tự do và chống cộng. Chỉ thị cũng cho thấy cộng đồng hải ngoại càng ngày càng quyết tâm đẩy mạnh tiến trình dân chủ hoá Việt Nam: “Từ sau đại hội X, ta phát hiện thêm 2 đài (Đài Tiếng nói Thanh niên và Đài Hồn Việt), 5 tổ chức phản động mới và 20 chiến dịch tuyên truyền phá hoại tư tưởng đối với Việt Nam.”

Đảng Cộng sản có quyền, có lực và luôn luôn muốn lấn sân hải ngoại, nhưng càng lấn thì càng lún. Cuối năm vừa qua, “Đại hội Việt kiều” được tổ chức tại Hà Nội, nhưng âm vang chỉ là tiếng còi hú của cảnh sát bảo vệ đoàn “đại biểu Việt kiều”. Đại biểu Nguyễn Hữu Liêm từ Hoa Kỳ cho biết ông được công an đón tại phi trường, bảo vệ về nơi tập trung, chăm sóc suốt thời gian Đại hội và (có thể) được công an tiễn ra tận phi trường ngay sau Đại hội. Ông Liêm rất hãnh diện được gọi là “triết gia còi hú” đã tham dự “Đại hội Hủ cùi”.

“Đại Biểu” Lê Thiết Hùng, trưởng đoàn Ba Lan, cho biết “*biên giới là vấn đề làm cho nhiều người Việt Nam bức xúc, nhất là người Việt ở nước ngoài*”. Đề tài này đã được ông Trần Duy Hải, Phó Chủ nhiệm ủy ban biên giới quốc gia, trình bày. Thế nhưng các đại biểu chỉ được nghe, không được hỏi vì đây là một đề tài “nhạy cảm” liên hệ đến tình hữu nghị với đàn anh Trung Quốc. Một Đại hội thất bại cả hình thức lẫn nội dung.

Diễn biến hoà bình thật giã ra sao ?

Trong cơn khủng hoảng toàn diện và nguy cơ mất nước, thay vì tìm cách giải quyết, đảng Cộng sản lại xem mọi bất ổn kinh tế, bất ổn xã hội, bất ổn chính trị là hậu quả của chiến

lược diễn biến hoà bình do thế lực thù địch gây ra. Thế lực thù địch bao gồm mọi nỗ lực vận động dân chủ để VN gia nhập cộng đồng thế giới. Việc làm này thách thức độc quyền cai trị của đảng Cộng sản Việt Nam. Vì thế họ tìm đủ mọi cách, từ trấn áp khủng bố đến tuyên truyền chống lại diễn biến này. Thế nhưng càng chống thì các Nghị quyết, các Chỉ thị do đảng Cộng sản ban hành càng để lộ những yếu kém mà họ đang phải đối đầu. Gần đây nhất và cụ thể nhất là Chỉ thị số 34-CT/TW do Ban Bí Thư ban hành nhằm chống lại diễn biến hoà bình, chống tự diễn biến, tự chuyển hoá. Vài phân tích dưới đây cho thấy tình trạng khủng hoảng tư tưởng của đảng Cộng sản Việt Nam.

Về vai trò lãnh đạo đảng, Chỉ thị 34-CT/TW ghi rõ các thế lực thù địch xuyên tạc rằng: “*Đảng chỉ tay, Chính phủ phải tay, Mặt trận vô tay, Quốc hội giờ tay, dân trắng tay*”. Sự thực là “**Trung Quốc phải tay, Đảng chỉ tay, Chính phủ phải tay, Mặt trận vô tay, Quốc hội giờ tay, dân trắng tay**”.

Chỉ thị trên cho thấy kết quả đạt được từ việc chống diễn biến hoà bình rất hạn hẹp và chung chung, “*được quan tâm hơn*”, “*có hiệu quả hơn*”, “*nhắm chắc hơn*” hay “*được tăng cường hơn trước*”. Không cho biết một cách cụ thể như có bao nhiêu mạng lưới diễn đàn thông tin tự do đã được đăng gởi công an mạng tận tình chiều cõ thay miền đổi dạng, tấn công phá hoại, có bao nhiêu nhà báo đã được CA văn hoá tận tình thăm hỏi, có bao nhiêu người mất công ăn việc làm chỉ vì mất niềm tin ở đảng v.v...

Ngược lại, Chỉ thị liệt kê cụ thể, chi tiết những khuyết điểm, những yếu kém, những tác động tự diễn biến trong nội bộ, như: “*Kết quả cuộc điều tra dư luận xã hội năm 2007 cho thấy tỷ lệ số người cho rằng “hiện tượng tán phát tài liệu xấu, tuyên truyền các quan điểm sai trái, xuyên tạc, bôi nhọ chế độ là vấn đề bức xúc trong năm” đã tăng từ 17% năm 2006 lên 28% năm 2007; tác động của thủ đoạn “Diễn biến hòa bình” tăng từ 22% năm 2006 lên 27% năm 2007. Kết quả cuộc điều tra về tác động của các quan điểm, hành động sai trái, thủ địch tới tâm trạng, thái độ cán bộ, đảng viên và nhân dân tháng 01/2004 cho thấy có tới 33% đối tượng cán bộ và 45% đối tượng nhân dân được hỏi đã trả lời: các thông tin xuyên tạc, vu cáo, bịa đặt, nói xấu Đảng, nói xấu chế độ, bôi nhọ lãnh đạo của các thế lực thù địch đã tác động lớn đến sự phai nhạt lý tưởng cách mạng, lý tưởng XHCN trong xã hội hiện nay.*”

Các cuộc điều tra trên đều đã xảy ra vài năm trước khi Quốc nạn mất Biển Đông hay bán đứng Bauxite Tây Nguyên thực sự bùng nổ. Nếu các cuộc điều tra được tiến hành hôm nay thì kết quả sẽ thấy (không còn là "Một số" mà là) **"Đa số cán bộ, đảng viên và quần chúng hoang mang, dao động mất phương hướng, giảm sút lòng tin vào chủ nghĩa Mác-Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh và đường lối của Đảng, chính sách pháp luật Nhà nước, hoặc muốn đi theo hướng phát triển chế độ tư bản chủ nghĩa."**

Chỉ thị cũng cho biết đã **"Xuất hiện một bộ phận học sinh, sinh viên thiếu lòng tin vào con đường đi lên CNXH và công cuộc đổi mới do Đảng lãnh đạo"**. Nhiệm vụ thứ 7 của chỉ thị nêu rõ: **"Đề cao tinh thần cảnh giác, chủ động phòng, chống nguy cơ "Tự diễn biến" trong cán bộ, đảng viên ở cả Trung ương, các ngành, các cấp, các địa phương."** Lộ ra nỗi lo sợ diễn biến hòa bình đã và đang xảy ra ở cả cấp trung ương đảng.

Trí thức, báo chí và quân đội là ba thành phần chủ lực trong công tác tư tưởng và bảo vệ đảng nay đã có nhiều dấu hiệu ngược lại. Người viết đã phổ biến 3 bài phân tích từng thành phần nêu trên xin được tóm tắt như sau:

Viện Nghiên cứu Phát triển (IDS) là thí dụ cụ thể nhất tiêu biểu cho tầng lớp trí thức. Nhiều người trong viện lâu nay nằm trong guồng máy đảng và nhà nước, biết nhiều sự thật nội bộ, vừa có trình độ nghiên cứu được quốc tế công nhận, vừa biết trình bày và thông tin kết quả nghiên cứu, nên được nhiều người trong cũng như ngoài đảng Cộng sản lắng nghe và tin theo. Có người đã tích cực đóng góp trong quá trình đổi mới kinh tế sau Đại hội VI. Viện tập trung nghiên cứu về kinh tế, giáo dục, y tế, xã hội... Khổ nỗi dưới sự cầm quyền của đảng Cộng sản, Việt Nam càng ngày càng lâm vào khủng hoảng toàn diện, đời sống dân chúng thì mỗi ngày một tệ hại hơn. Kết quả những công trình nghiên cứu thường phơi bày sự thật rất trái ngược với luận điệu tuyên truyền của đảng. Sự thật lần hồi phá vỡ nền tảng và cơ cấu quyền lực, dẫn đến tình trạng khủng hoảng tư tưởng mà đảng Cộng sản gọi là "diễn biến hoà bình".

Trong lĩnh vực báo chí, Chỉ thị 34-CT/TW nêu rõ: **"Thời gian qua, có một số lãnh đạo và báo chí, phóng viên đã bộc lộ tư tưởng báo chí đối lập với Đảng, quá nhấn mạnh vai trò "phản biện" và lạm dụng "quyền lực xã hội" để đưa các bài viết công kích sự lãnh đạo của Đảng và Nhà nước."**

Hai năm 2008 và 2009 vừa qua là những năm đại nạn của nền báo chí Việt Nam. Nhiều nhà báo bị tạm giam, bị bắt hay mất việc, nhiều Tổng biên tập bị thay đổi, nhiều tờ báo bị đóng cửa cũng chỉ vì thông tin trung thực khách quan và toàn diện trái ngược với tuyên truyền chính thống và như thể đương nhiên bị coi là chống đảng.

Đa số cán bộ trung và cao cấp trong quân đội đều trưởng thành trong cuộc chiến tại Cam Bốt và cuộc chiến chống bá quyền Trung Quốc. Về quốc sự, họ có cách nhìn và suy nghĩ khác với thiểu số cầm quyền Cộng sản. Vì thế Bộ Chính trị (khóa IX) đã phải ban hành Nghị quyết 51 tiến đến việc thực hiện chế độ chính ủy, chính trị viên trong quân đội theo đúng khuôn mẫu đảng Cộng sản Trung Quốc. Báo Quân đội Nhân dân ngày 17-12-2009, Trung tướng, Tiến Sĩ Nguyễn Tiến Quốc, Chính ủy Học viện Chính trị cho biết **"Vẫn còn một số cán bộ, đảng viên, trong đó có cả cán bộ chủ trì chưa nhận thức đúng, đầy đủ và rõ ràng về Nghị quyết 51..."** Một dấu hiệu cho thấy giới quân nhân đã đặt **trung với Tổ Quốc** lên trên việc trung với đảng, thách thức quyền lãnh đạo của đảng Cộng sản, khi đảng này đang cấu kết với Trung Quốc đi ngược quyền lợi dân tộc. Tạo cho đảng Cộng sản nỗi lo sợ quân đội sẽ đứng về phía người dân để giành lại các quyền tự do cho toàn dân tộc.

Nói tóm lại, từ trung ương đến cơ sở, từ trong đảng đến ngoài dân, từ trí thức đến quân nhân, cả người trẻ lẫn người già đều mong muốn, đều đòi hỏi những thay đổi chính trị để đất nước Việt Nam có thể vẹn toàn và dân tộc có thể hoà nhập cộng đồng thế giới.

Đại hội VI, đảng Cộng sản vì lo sợ sự phát triển của hai đảng Dân chủ và Xã hội dẫn đến đa nguyên đa đảng nên đã ra lệnh giải tán hai đảng này. Đại hội lần này và kỷ niệm 80 năm thành lập, đảng lại mang tai mang tiếng đang thẳng tay đàn áp đảng Dân chủ phục hoạt.

Theo cáo trạng của công an, các đảng viên đảng Dân chủ đã chủ trương diễn biến hoà bình bằng cách công tác với thành phần phân cấp tiến trong đảng Cộng sản để thực hiện cương lĩnh đảng Dân chủ (Điều 4, Phần I) là **"Thực hiện quyền ứng cử và bầu cử tự do, công bằng, trung thực (có quốc tế giám sát) để xây dựng một Quốc hội mới, một Nhà nước mới thực sự của Dân, do Dân, vì Dân. Quốc hội mới sẽ xây dựng một Hiến pháp mới thực sự dân chủ, một hệ thống luật pháp mới thực sự**

công minh". Ngày 28-12-2009, trước toà án tỉnh Thái Bình ông Trần kim Anh hùng hồn tuyên bố: **"Tôi tham gia Đảng Dân chủ Việt Nam và Khối 8406 để đấu tranh cho tự do dân chủ và nhân quyền thông qua đối thoại hòa bình và hình thức bất bạo động."**

Những ngày sắp tới các đảng viên đảng Dân chủ gồm anh Nguyễn Tiến Trung, các ông Lê Công Định, Trần Huỳnh Duy Thức và Lê Thăng Long và các bà Lê Thị Thu Thu, Trần Thị Thu, Cù Thị Phương sẽ ra đưa ra toà vì tội **"hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân"**. Vụ án này đã đang và sẽ tiếp tục là đề tài cho thế giới biết thêm sự thật về nhà nước pháp quyền Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam và đảng CSVN.

Chỉ trước Đại hội VI một năm, vào ngày 2-01-1985, nhà cầm quyền Việt Nam đã hành quyết dã man 19 liệt sỹ kháng chiến quốc gia trong Mặt trận Thống nhất Các Lực lượng Yêu nước Giải phóng Nam Việt Nam. Vài ngày sau 8-01-1985, liệt sỹ Trần văn Bá, một trí thức trẻ từ Pháp về lãnh đạo, cũng đã bị hành quyết bất chấp sự can thiệp của chánh phủ và chánh giới Pháp. Ngày nay đảng Cộng sản chỉ sử dụng toà án và bản án tử hình để đe dọa các hoạt động đấu tranh.

Cũng vậy chỉ vài năm trước đây, vì dịch bài "What is Democracy?" trên website của Toà Đại sứ Hoa Kỳ tại Hà Nội, Bác sĩ Phạm Hồng Sơn đã bị nhà cầm quyền Cộng sản tuyên án 4 năm tù và 3 năm quản chế. Ngày nay, dịch, viết và quảng bá cho sự thật là việc làm xảy ra thường xuyên của nhiều thành viên đảng vận động dân chủ. Có so sánh như thế mới thấy đảng Cộng sản càng ngày càng cơ rùm, sợ hãi tự luận mất dần độc quyền tuyên truyền độc quyền kiểm soát tư tưởng và mất dần quyền năng trấn áp các lực lượng đấu tranh. Có so sánh như thế mới thấy rõ thành quả và tiến trình của công cuộc đấu tranh chung.

Diễn biến Hoà bình là Sự thật

Cụm từ "diễn tiến hoà bình" càng ngày càng được nhà cầm quyền Cộng sản sử dụng một cách thường xuyên hơn. Chỉ riêng Chỉ thị 34-CT/TW người viết đã đếm được 28 lần cụm từ này xuất hiện. Nhiều lần các cụm từ "tự diễn biến", "tự chuyển hoá" cũng xuất hiện. Như vậy "diễn biến hoà bình", "tự diễn biến", "tự chuyển hoá" đã được ĐCS xác nhận là thách thức lớn nhất đối với độc quyền cai trị từ bên trong hệ thống.

Sự sống còn của đảng Cộng sản dựa trên nền tảng giả dối, bịa đặt và tuyên truyền. Trong khi đó, diễn tiến hoà bình là **quá trình tìm kiếm sự**

thực và truyền bá thông tin sự thật đến quảng đại quần chúng. Sự thật bao gồm từ những điều xảy ra trong đời sống hàng ngày đến những sự thật lịch sử. Riêng sự thật lịch sử là chỗ dựa cuối cùng mà đảng Cộng sản đang cố công bám giữ. Đây mạnh diễn biến hoà bình hay đây mạnh quá trình quảng bá sự thật sẽ từng bước phá tan nền tảng quyền lực của đảng. Nhờ đó người dân sẽ từng bước giành lại các quyền tự do cho chính mình, nhất là quyền được yêu nước chống xâm lăng Trung Quốc trong hoàn cảnh hiện nay.

Việt Nam đi về đâu ?

Hai mươi năm trước, dân chúng các quốc gia Âu Châu bị Cộng sản chiếm đóng đã đứng lên giành lại tự do. Bốn yếu tố chính giúp cho các dân tộc này thành công là (1) số nhỏ nòng cốt lãnh đạo (2) đòi hỏi bức thiết từ phía dân chúng (3) đồng thuận từ bên trong giới cầm quyền và (4) tình hình thế giới với xu hướng dân chủ hoá toàn cầu không thể cưỡng lại.

Bài viết này chỉ thấy ngoại trừ một thiểu số cầm quyền có thể chấp nhận VN trở thành một bán thuộc địa Trung Quốc, đại khối dân tộc đang từng bước đồng thuận con đường duy nhất phải tới là giữ toàn vẹn lãnh thổ lãnh hải và dân chủ hoá để hội nhập toàn cầu. Bốn yếu tố được nêu bên trên càng ngày càng thuận lợi cho đại khối dân tộc. Một yếu tố khác là chiến tranh với Trung Quốc có thể xảy ra bất cứ lúc nào, vì thế công cuộc dân chủ hoá VN cần chủ động hơn.

Để có thể chủ động được thời cuộc, các đảng phái, các tổ chức, các khối, các nhóm, các nhân sỹ cần đồng tâm ngồi lại với nhau để thảo luận, để soạn ra một **Dự thảo Hiến pháp**. Dự thảo này sẽ là nền tảng để xây dựng một chính phủ dân chủ, hiến định và pháp quyền. Sẽ quy định các nguyên tắc xây dựng quyền lực cho chính phủ, các giới hạn của chính phủ và đề ra các thủ tục hoạt động cơ bản cho chính phủ. Là nền tảng xây dựng các chính sách xã hội, giáo dục, chính trị, kinh tế, văn hoá..., các quyết định pháp lý và các đạo luật quốc gia. **Dự thảo Hiến pháp** này sẽ giúp:

1. xây dựng và sửa soạn một hướng đi, đưa dân tộc chúng ta, một cách bình thường và bình đẳng hội nhập vào cộng đồng thế giới;
2. phương tiện đấu tranh cho dân chủ quyết liệt trong ôn hòa bất bạo động;
3. giáo dục đại chúng về các quyền các bổn phận cá nhân và chính phủ;
4. là giải pháp ít rủi ro nhất cho các đảng viên đảng Cộng sản, vì khi

bị áp bức đến cùng cực, cách mạng bạo lực ắt sẽ xảy ra; và

5. làm căn bản cho một Quốc hội Lập hiến cứu xét và đưa ra trưng cầu dân ý.

Người viết tin rằng đây không phải là một việc khó làm vì qua bài viết này ít nhất Khối 8406 và đảng Dân chủ đều có cùng chủ trương. Cái khó nhất là làm sao chúng ta có thể xoá bỏ sự khác biệt để cùng nhau hướng đến việc chung: **Việt Nam phải Tự do và Dân chủ.**

Melbourne, Úc Đại Lợi

Vụ tiền lương SCIC và công bằng xã hội tại VN ngày nay

.....*Hoàng Gia Bảo 18-12-2009*.....

Đã hai tuần lễ trôi qua kể từ ngày vụ tiền lương của các quan chức Tổng Công ty Đầu tư Kinh doanh Vốn Nhà nước (State Capital Investment Corporation, SCIC) bộc phát hôm 2-12, nhưng đến nay vẫn còn 'nóng hổi' trên nhiều báo. Thậm chí còn có vẻ gay gắt hơn khi sáng qua 17-12 tờ Tuổi Trẻ đưa tin nguyên tổng giám đốc Jetstar Pacific Airlines Lương Hoài Nam đã bị chặn lại tại phi trường không cho xuất cảnh vì có liên quan đến SCIC.

Tuy nhiên, việc nhiều báo tỏ ra 'mạnh miệng' hơn bình thường sau một thời gian dài im lặng sau vụ hai nhà báo Nguyễn Văn Hải và Việt Chiến bị bắt, vụ việc dính dáng đến một số quan chức cấp cao có người nằm trong ban chấp hành trung ương đảng như ông BT Tài chính Vũ Văn Ninh khiến nhiều người nghi ngờ động cơ trong sáng của vụ SCIC không phải vì chống tham nhũng, mà đơn thuần chỉ là chuyện 'đấu đá' nhau thường thấy xảy ra trước mỗi kỳ đại hội đảng.

Làm quan = làm chơi ăn thiệt?

Tình trạng bất công leo thang trong xã hội VN đã khiến những ai từng ảo tưởng về một xã hội "làm theo khả năng hưởng theo nhu cầu" của Mác, từ lâu đều đã phải 'vỡ mộng'. Thế nhưng, khi mức lương cao ngất của các quan chức SCIC được đưa ra trước công luận, nó đã khiến không ít người vẫn cảm thấy 'sốc'. Bởi trong khi hàng triệu lao động cả nước phải dầm mưa dãi nắng trên đồng ruộng, phải đối mặt với nguy hiểm TQ ngoài biển khơi

hoặc vất vả trong các nhà xưởng nóng bức ô nhiễm v.v... mới kiếm nổi 1.000 USD/năm là GDP của VN hiện nay, thì các quan SCIC tiếng là 'đầy tớ' nhưng lại được ngồi mát hưởng những bát vàng trị giá 70-80 triệu đồng/tháng.

Sự phi lý này khiến thu nhập của người lao động vốn đã thấp nay trông càng thảm hại hơn. 'ông chủ nhân dân' sau một năm làm việc cật lực mà chỉ bằng lương tuần của tên 'đầy tớ cán bộ' thử hỏi trên thế gian này còn có nơi đâu 'công bằng' hơn cái "xã hội văn minh - công bằng" của VN?

Bởi vậy bất chấp cơn sốt bóng đá SEAgames, khi 'quả bom' tiền lương SCIC nổ ra nhiều người đã chẳng thể thờ ơ, bỏ qua. Những comments đọc được trên các báo cho thấy sự phẫn nộ của công chúng về vụ này ra sao: "Quan chức SCIC họ là những ai? Là những trùm tư bản, băng mafia hay là đảng viên của đảng luôn nguyện "trung thành với nước, nguyện suốt đời làm đầy tớ trung thành cho nhân dân" và "vì dân, do dân, lấy dân làm gốc" v.v..."

Giao trứng cho ác?

SCIC được thành lập vào ngày 20/6/2005 bởi quyết định 151/2005/QĐ-TTg thời thủ tướng Phan Văn Khải, nhưng đến tháng 8-2006 họ mới chính thức đi vào hoạt động với nhiệm vụ quản lý vốn nhà nước của hơn 800 doanh nghiệp ở nhiều lĩnh vực quan trọng khác nhau, như tài chính, năng lượng, công nghiệp, viễn thông, công nghệ thông tin xây dựng, y tế và cả sản xuất hàng tiêu dùng v.v...

Sau 3 năm âm thầm hoạt động không mấy nổi bật, bỗng dưng cuối tháng 9 vừa qua trên nhiều tờ báo người ta thấy xuất hiện một bài viết ca tụng SCIC nhan đề "Vốn Nhà nước "phình to" trong tay SCIC" [1] mà đọc vào thấy cái gì cũng tốt đẹp cũng 'đầy triển vọng', như "...được Chính phủ giao trọng trách quản lý, đầu tư và kinh doanh vốn nhà nước tại các doanh nghiệp sau cổ phần hóa, tính đến nay, Tổng công ty Đầu tư và kinh doanh vốn nhà nước (SCIC) đã tiếp nhận và thực hiện quyền đại diện chủ sở hữu vốn nhà

nước tại hơn 900 doanh nghiệp... Mặc dù, mới đi vào hoạt động được 3 năm, nhưng mô hình quản lý vốn mới thông qua định chế tài chính đặc biệt này đã bước đầu chứng tỏ hiệu quả của chủ trương tái cơ cấu phần vốn nhà nước tại doanh nghiệp”.

Những ngày sau đó vào đầu tháng 10, người ta lại thấy tên tuổi vị ‘đại gia’ này một lần nữa bay bổng trên trang chuyên về chứng khoán “Tiền đang chảy về “siêu tổng công ty” SCIC” [2] và tự khoe rằng ‘tổng số vốn Nhà nước mà SCIC tiếp nhận là 6.925 tỷ đồng (chưa tính Vietcom bank), giá trị thị trường hiện nay là khoảng 25.000 tỷ, tăng gần 4 lần’.

Thế nhưng đến đầu tháng 12 này, loạt phóng sự trên tờ Tiền Phong [3] “Lương hay Lậu? Lỗi dài, lương vẫn hàng tỷ đồng/năm; DN thua lỗ, TGD hưởng lương bạc tỉ: Bạn đọc bắt bính; Lương bạc tỉ ở SCIC, còn các tập đoàn khác ra sao?” v.v... đã ‘bật mí’ cho mọi người thấy ‘dung nhan’ một SCIC hoàn toàn khác. Tại hãng hàng không JetStar Pacific Airline (JPA) là nơi SCIC đang chiếm giữ tới 75, 78% trong tổng số 647,8 tỷ đồng vốn, nhiều năm liền ăn thua lỗ liên tục. Tờ Đất Việt trong bài “Jetstar Pacific và Vinapco ‘tố’ nhau chiếm dụng vốn [4] (nhà nước)” hồi tháng 6/2009, cho biết “mỗi tháng JetStar Pacific thiệt hại 500 triệu đồng do chênh lệch lượng nhiên liệu nạp giữa đồng hồ đo xăng của Vinapco và đồng hồ đo trên máy bay của JPA.

Tình hình kinh doanh ‘u ám’ là vậy nhưng các quan SCIC cả người về hưu lẫn kẻ đương nhiệm, từ ông Bộ trưởng Bộ Tài chính Vũ Văn Ninh kiêm nhiệm Chủ tịch HĐQT. Phó Chủ tịch HĐQT, Tổng giám đốc là ông Trần Văn Tá. Các ủy viên HĐQT kiêm nhiệm là Thứ trưởng Bộ Công thương Đỗ Hữu Hào, Thứ trưởng Bộ KH&ĐT Cao Viết Sinh, Thứ trưởng Bộ Tài chính Trần Xuân Hà... cho đến hai thành viên chuyên trách HĐQT là các ông Hoàng Nguyên Học, Phó Tổng giám đốc và ông Nguyễn Quốc Huy, Trưởng ban Kiểm soát v.v.. vẫn cứ được ‘vỗ béo’ đều đều, hàng tháng lĩnh lương vài chục triệu đồng/ người!!!

Mà cũng không chỉ có các ‘quan’ người Việt không thôi. Trong danh sách lương 2008 của JPA người ta còn thấy có cả những đối tác người nước ngoài cũng được hưởng lương cao ngất trời. Đó là các Phó Tổng giám đốc Daniela lương 5,1 tỷ đồng, Phó Tổng giám đốc Tristan Freeman 3,3 tỷ đồng!

Số liệu do một công ty kiểm toán nhà nước đưa ra để ‘kết tội’ một tổng

công ty nhà nước khác chắc chắn không phải là ‘diễn biến hòa bình’ nên rất ‘đúng người đúng tội’. Vậy mà sau khi vụ việc bị đưa lên mặt báo hôm 2-12, cả hơn chục ngày sau ông bộ trưởng Vũ Văn Ninh mới thừa nhận cùng tờ Tiền Phong hôm 14-12, là nơi đã ‘bắn phát súng’ đầu tiên, rằng “số tiền 78 triệu đồng/tháng mà lãnh đạo doanh nghiệp này được nhận là thu nhập có thật” [5] nhưng lại lấp liếm rằng đó là “thu nhập chưa tính thuế và không chỉ bao gồm lương mà trong đó thực ra gồm 3 khoản tiền khác...!!!” Sau một hồi vòng vo, cuối cùng ông lại bảo “tôi đã chỉ đạo giảm lương của SCIC, JetStar” [5] !? và rằng “Ờ đây, có hai khoản anh em làm có thiếu sót. Chẳng hạn biên chế mới đầu duyệt tiền lương cho 180 người nhưng trên thực tế chỉ có 130 người được chi trả lương. Thực tế, SCIC có lấy quỹ lương của 180 chia cho 130. Sau khi biết, tôi đã yêu cầu trả lại ngay”.

Lấy tiền công quỹ chia nhau đợi đến khi nhân dân phát hiện mới chịu đem trả, tinh thần ‘phê và tự phê’ và ‘học tập gương đạo đức HCM’ của các quan tròn đầu cả rồi? Mà luật lệ xứ mình cũng ‘dễ chịu’ với họ thật, 25 ngàn tỷ VND tương đương 1,25 tỷ USD là số tiền không hề nhỏ đối với một quốc gia còn nghèo như VN, nhưng nó đã được chính phủ giao cho một đơn vị như SCIC quản lý và tiêu xài vô trách nhiệm như thế, có khác nào đem cuộc sống của hàng triệu dân lành giao nộp cho quân ác?

Sẽ lại ca bài “trách nhiệm quá lớn”?

Quản lý trên 800 doanh nghiệp dân trải trên cả nước, trong đó tới gần 200 cái vào loại ‘tầm cỡ’, tình hình tờ Tiền Phong cho biết trong tay SCIC chỉ vốn vụn có 130 nhân viên !!!

Nhìn vào con số tương quan lực lượng trên, thiết nghĩ bất cứ lãnh đạo doanh nghiệp nào cũng thấy chỉ để ‘cưỡi ngựa xem hoa’ 800-900 doanh nghiệp thôi cũng đã đủ đuối rồi, làm sao quản lý? Chính vì vậy mà mới sau ba năm giữ ‘trọng trách’, SCIC hoặc phải ‘bỏ’ bớt vì nhầm ‘bê’ không nổi (nên còn gọi là ‘bỏ bê’) hoặc phải căng sức ra để ôm đồm lấy những nơi quan trọng để đề ra thêm chuyện hưởng lương hai đầu, mà báo chí phản ánh mấy ngày qua.

Trong bài báo ‘mèo khen mèo dài đuôi’ nói trên SCIC cũng cho biết sự ‘chuyển hướng’ của họ và tất nhiên là bằng cách rất khôn khéo lựa chọn và thực hiện đầu tư mua cổ phần phát hành thêm cho cổ đông hiện hữu của 163 doanh nghiệp đang kinh doanh có hiệu quả nhằm gia tăng lợi nhuận

cho nhà nước, hạn chế hiện tượng “pha loãng” cổ phần nhà nước tại doanh nghiệp”. Nếu ai có dịp vào thăm trang nhà www.scic.vn cái mà mọi người sẽ được thấy nhiều nhất, không gì hơn ngoài rao bán, thanh lý vốn, tài sản hàng trăm doanh nghiệp nhà nước làm ăn thua lỗ.

Việc ‘tinh giảm biên chế’ như vậy thoạt nghe thì có vẻ rất hợp lý, vì chẳng thà làm nhỏ, làm ít mà chắc chắn vẫn hơn. Thế nhưng nhìn lại vụ JetStar thua lỗ hàng trăm tỷ đồng nhưng nơi này SCIC chiếm giữ tới hơn 75% vốn, cho thấy lý do phân tán vốn hoàn toàn không thuyết phục chút nào mà là chuyện ‘gặm thịt bỏ xương’.

Cái họ thiếu, cũng như bao doanh nghiệp quốc doanh thua lỗ trước nay, muôn đời vẫn là thiếu cái Tâm, cái Tầm. Cái gì đảng ta cũng muốn ôm khư khư vào lòng nhưng cả trình độ quản lý lẫn đạo đức cách mạng lại không đủ.

Vụ JPA thua lỗ đậm năm 2008 đang có thông tin rầm rần cho rằng, công ty bay này có nhiệm vụ phải làm ăn thua lỗ thì phía đối tác JetStar, từ lâu với mong muốn tăng vốn lên 51% nhưng vẫn chưa được chấp thuận, mới có lý do chính đáng để thực hiện ‘ước mơ’ thu tóm toàn bộ các tuyến đường bay trong nước. Và họ không thể tự mình thực hiện được điều này nếu thiếu sự ‘hợp tác’ từ các quan chức SCIC đang là bên nắm tới trên 75% vốn. (Thông tin này vừa được Tiền Phong nêu lên sáng nay 18-12 trong bài “JP thua lỗ hàng chục triệu USD: Là chiêu thôn tính?”)

Cháy nhà ra mặt chuột!

Việc tự ban phát cho nhau mức lương cao ngất trời tại SCIC đã làm “dư luận xôn xao” (BBC 09/12). Tuy nhiên, đây mới chỉ là con số lương chính thức mà chưa tính đến ‘lậu’, là các khoản thu nằm ngoài sổ sách tương tự như ‘quĩ đen’ ở Nông trường Sông Hậu khiến bà ‘anh hùng’ Trần Ngọc Sương phải ra tòa. Ở VN ai đã từng làm việc trong các cơ quan nhà nước đều biết không nơi nào mà lại không có những loại quỹ mệnh danh ‘cải thiện đời sống’ như vậy.

Nếu mà biết chính xác tổng số tiền các sếp ở SCIC lãnh là bao nhiêu, tôi chắc sẽ có nhiều anh hùng liệt sĩ, các bà mẹ có công cách mạng phải nhập viện vì lên cơn... đau tim!

Bởi vì báo cáo kết quả kiểm toán SCIC cho thấy tình trạng bất công, mức độ chênh lệch giàu nghèo trong xã hội VN ngày nay đã leo đến mức báo động đỏ và được hiển thị rõ ràng rành mạch bằng những con số hằn hoi, chứ chẳng còn bằng cảm nhận

mơ hồ nào nữa: 80 triệu x 12 tháng (lương năm các quan)/20 triệu (GDP), có nghĩa tỷ lệ giàu/ngèo là 50/1 !!!

Con số này có nghĩa, phải gom góp công sức lao động quần quật suốt năm của 50 người lao động trên các cánh đồng hay trong những nhà máy nóng bức bụi bặm trong các khu chế xuất thì mới có đủ tương quan lực lượng để có thể 'so kè' với lương của một vị quan của SCIC.

Và đây mới chính là bản mặt thật của cái gọi là 'văn minh và công bằng xã hội' mà nhà nước VN vẫn thường rĩ rả bấy lâu nay.

Giá như 'chùm khế quế hương' bớt ngọt?

Khách quan mà nói mức lương 5-6 ngàn USD (xấp xỉ 100 triệu/tháng) hiện nay cũng không phải là điều gì 'ghê gớm' lắm đối với dân các thành phố lớn trong nước, những nơi có mặt nhiều công ty tập đoàn kinh doanh nước ngoài. Và trình độ nhận thức của người dân bây giờ cũng không còn 'nghèo' đến mức hể cứ thấy ai giàu là ganh ghét, muốn đem ra 'đấu tố' như thời thập niên 50 xa xưa. Ngược lại, những ai làm giàu bằng tài năng và nhất là bằng tri thức, một cách chân chính càng ngày càng được mọi người nể phục.

Do vậy, vụ SCIC khiến dư luận ngỡ ngàng chắc chắn không phải vì những con số 70-80 triệu hay thậm chí hơn nữa nhưng vì cách làm ăn 'mập mờ' của nhà nước ta, hể cái gì ngon, ngọt đều bị xếp vào hàng 'bí mật quốc gia' khiến dân chúng bị mù thông tin. Lâu nay chẳng biết SCIC là ai nay 'đùng' một cái nghe tin họ lãnh mức lương ấy nếu dân chúng chẳng ai bán khoản, thắc mắc các 'sếp' SCIC bấy lâu nay đã đem vốn liếng quốc gia đi 'màn ăn' ở những đâu, lời lỗ ra sao mà họ lại được trả mức lương cao ngất trời xanh như thế...? Chắc rằng đất nước mình đã đến hồi mặt vụn mất rồi!

Tại các công ty văn phòng đại diện thương mại tầm cỡ 'world-wide' tại Sài Gòn mà người viết có dịp biết, nhân viên nào có năng lực họ được trả lương rất hậu hĩnh, nhưng để đổi, mối quan hệ 'chủ - tớ' luôn rất sòng phẳng! Không bao giờ có chuyện chủ chịu 'nhịn ăn' vì những khoản chi lương bất hợp lý cho nhân viên, dù chỉ vài trăm ngàn đồng/tháng, nếu người được ưu đãi không chứng tỏ được khả năng dùng thương hiệu của chủ để đi hái ra tiền đem về nộp lại cho họ, ít nhất cũng là 2-3 lần nhiều hơn lương.

Trong khi ấy công sức, hiệu quả quản lý và sử dụng hầu bao, tài sản của quốc gia của các quan chức

SCIC còn khá là mơ hồ, thậm chí để thua lỗ như tại JetStar thì các 'đầy tớ nhân dân' vẫn cứ tự ban phát bổng lộc cho nhau bằng mức lương rất chính xác, hệ số lương phải nhân chi tiết đến tận hai con số lẻ, từ 2.82 nâng lên 4.25!?

Câu chuyện SCIC làm chúng ta nhớ lại vụ 18.4 USD tiền thưởng [6] của các quan chức Wall Street Mỹ hồi tháng hai năm nay, khiến tổng thống B. Obama mặc dù mới nhận chức khi ấy cũng đã phải nặng lời với họ: "Thật xấu hổ cho các chuyên viên ngân hàng tại Wall Street nhận tiền thưởng nhiều tỷ đôla trong khi người dân đang hỗ trợ cho ngành này" và gọi hành vi này là thể hiện mức "vô trách nhiệm cao độ" !!! (BBC, 30-1-2009)

Nước Mỹ giàu nhất nhì thế giới mà họ còn nghiêm khắc với 'quả trứng vàng' Phố Wall như vậy, trong khi ở VN ta, nghèo nhưng khi vụ tiền lương của các sếp SCIC bị đổ bể sau hơn chục ngày rồi mà chẳng thấy lãnh đạo đất nước lên tiếng thật là khó hiểu!

Có lẽ cũng vì cảm thấy 'sốt ruột' nên tờ Pháp Luật Online [7] hôm 6-12 đã phải vay mượn lời ông B. Obama như muốn nhắc khéo các 'lãnh tụ kính yêu' VN mình, rằng "Đây là hành vi khiếm nhã trong thời khủng hoảng kinh tế. Những người này không hề có trách nhiệm với cơn khủng hoảng đang dâng nặng trên vai hàng triệu người dân. Những nhà lãnh đạo doanh nghiệp đó đã được thưởng cho vai trò kém cỏi của họ trong quản lý, đặc biệt là khi những khoản lương, thưởng chảy vào túi họ là từ túi của những người đóng thuế mà ra. Tôi quyết không khoan nhượng cho việc này!" và ông đã làm đến nơi đến chốn vụ này ngay sau đó, nhiều triệu USD đã được thu hồi về cho ngân sách.

Không biết các vị ấy có ai đọc được lời nguyện rửa cùng thái độ cương quyết của ông Obama mà cảm thấy áy náy trước việc các quan SCIC đang 'nhạo báng' hàng triệu dân nghèo trên cả nước hay không?

Người ta thường bảo 'không ai hiểu tính nết con cái hơn bố mẹ'. Dem câu này vào bình diện lớn hơn sẽ là 'không ai giải thích lý do tham nhũng chính xác hơn chính ông Nguyễn Minh Triết', vì ông ta là chủ của cái lò tham nhũng này và vì đã có lần ông tỏ ra rất am hiểu về nó khi chuyện trò với vài trăm Việt kiều tại Hà Nội về tham nhũng và ví von với người thủ quỹ, mà hiểu theo ý ông thì tham nhũng VN là do hoàn cảnh đẩy đưa, chứ tổ chất nội giống Lạc Hồng của dân mình chưa thấy ai có loại gen nào tên là 'tham nhũng' cả !!!

Dem lời lý giải ấy vào thực trạng đất nước tham nhũng tràn lan ở VN không phải lỗi do đảng mà do cái 'chùm khế quế hương' nó quá... ngọt !!! Lý do: sau một thời 'đi hoang' ra khỏi xã hội văn minh loài người, sự nghèo đói đã làm suy kiệt mọi mặt trên mảnh đất hình cong chữ S này khiến nó trở nên quá hấp dẫn trong con mắt các nhà tư bản. Vì chỉ cần chi ra những đồng tiền rẻ mạt lúc nào cũng có sẵn hàng chục triệu dân sẵn sàng cung phụng từ A-Z. Từ kiếm tiền cho đến vui chơi 'kính thưa' các kiểu tha hồ thỏa thích !!! Chính ông chủ tịch Ng. Minh Triết trong chuyến Mỹ du hồi tháng 5 năm nay, trong một buổi diễn thuyết đã chẳng ngần ngại nói ra mấy chữ 'gái VN đẹp' như một thứ lợi thế mà các doanh nhân Mỹ cần lưu ý. Thật đáng xấu hổ!

Tất nhiên, trước khi bàn tay của các nhà tư bản nước ngoài chạm được những trái ngọt đậm chất 'hoang sơ' này họ phải sự được sự cho phép của các quan. Cây khế ngọt VN trồng trên đất do 'dân làm chủ' nhưng lại được đảng 'quản lý' còn ai ngăn cấm các quan ta "trèo hái mỗi ngày"?

Thay lời kết

Chính cái giai đoạn 'nhập nhằng' tiến lên XHCN bằng kinh tế thị trường ở VN như VN hiện nay đã giúp cho các môn đệ Mác vào được tới 'thiên đường' với những căn nhà lầu xe hơi, villa biệt thự sang trọng, tiền đô rủng rỉnh gởi trong các nhà băng họ đang sở hữu, mà khỏi phải nhọc công tìm kiếm thêm thiên đường ở thời sau "thời kỳ quá độ" nào nữa.

Chỉ có điều Mác cũng không lường nổi là khi các đệ tử Mácxit của ông ta vào được thiên đường không còn hơi hám 'xã hội chủ nghĩa' này, cũng giống như khi những đồng tiền đen nháy múa giữa tòa án khiến công lý phải lặng lẽ khản gỏi ra đi. Hàng triệu dân nghèo trong nước vì phải 'nhường' miếng cơm manh áo của họ cho các quan, họ không còn thiên đường nào khác để đi tiếp nên đành phải quay ngược lại xuống địa ngục trần gian, sau khi đã bị cướp đoạt đường mọi thứ. Từ nhân phẩm, các quyền tự do... cho đến nhà cửa ruộng vườn v.v...

Trong bài "Trung Quốc và Việt Nam làm gì với Marx" [8] trên diễn đàn BBC cách nay mấy ngày, nhà nghiên cứu Nguyễn Kiến Giang mô tả tình cảnh này rất chính xác, như sau: "Khi những người lao động lương thiện và những người có công với đất nước rơi vào cảnh nghèo khổ, may lắm là đủ ăn, còn cả một bọn ăn cướp hợp pháp và bất hợp pháp thì tha hồ

xà xẻo của cải đất nước, trở thành những phần tử giàu có theo lối "hành tiền-lưu manh chính cống."

Quan chức càng có chức vụ cao, được đi nhiều, tiếp xúc nhiều mặc dù ngoài miệng vẫn hô hào 'tiến lên XHCN' nhưng họ nhận thức rất rõ mọi thứ đúng sai đang diễn ra trên đất nước mình là hoàn toàn không có tương lai, vì thế ai nấy đều phải 'tranh thủ' thời cơ!

Cuối cùng, xin trở lại với đoạn mở đầu của bài viết: chuyện tiền lương của các quan SCIC và tại JetStar Pacific Airline xảy ra lâu nhưng sao bây giờ mới bị phanh phui và vào thời điểm này?

Không ở chung chăn chúng ta thật khó mà biết lúc nào họ bị rận cắn? Tuy nhiên, dường như đã thành lệ, hệ mỗi lần đảng sắp bước vào mùa tranh... ghê (thay vì tranh cử như thiên hạ) là y như rằng sẽ có chuyện 'đấu đá' nhau xảy ra.

Vụ SCIC năm nay không chừng sẽ lại là sự lặp lại của bản kịch bất cứ bậc tại một công viên ở Hà Nội, mà ban đầu mọi người cứ tưởng chỉ là 'chuyện nhỏ'. Nhưng không ngờ, từ đó vụ PMU-18 cùng bao thứ tệ hại khác đã bị lôi ra trong thời gian chuẩn bị đại hội đảng 10 năm 2006

Chỉ có điều cũng giống như 'trâu bò húc nhau ruồi muỗi chết', khi các quan ta 'húc nhau' nhau, dù thắng hay thua chẳng thấy ai trong họ chết hết (cứ nhìn 'bị can' Nguyễn Việt Tiến đang phây phây kia là biết rồi) mà chỉ có hàng triệu dân nghèo khắp nơi sẽ tiếp tục bị 'chết' trong nghèo đói lạc hậu bởi việc tranh giành quyền lực kiểu này, thay vì tự do bầu cử, sẽ khiến đất nước còn phải chìm trong chậm phát triển còn lâu. Còn bằng xã hội sẽ vẫn mãi còn là 'món hàng' quá xa xỉ với dân chúng Việt Nam.

Ghi chú:

- [1] *Vốn Nhà nước "phình to" trong tay SCIC:* <http://www.bsc.com.vn/News/2009/9/30/59405.aspx>.
- [2] *Tiền đang chảy về "siêu tổng công ty" SCIC:* <http://atpvietnam.com/vn/thuctechoick/39646/index.aspx>.
- [3] *Loạt phóng sự trên tờ Tiền Phong* <http://www.tienphong.vn/Tianyon/Index.aspx?TopicID=382>
- [4] *Jetstar Pacific và Vinapco 'tố' nhau chiếm dụng vốn:* <http://www.baodatviet.vn/Home/kinhte/Jetstar-Pacific-va-Vinapco-to-nhau-chiem-dung-von/20096/43513.datviet>
- [5] *Vũ văn Ninh: "Tôi đã chỉ đạo giảm lương của SCIC, Jetstar":* <http://www.tienphong.vn/Tianyon/Index.aspx?ArticleID=180412&ChannelID=3>
- [6] *Vụ 18.4 USD tiền thưởng:* <http://>

www.bbc.co.uk/vietnamese/worldnews/story/2009/01/090130_obamaslambankers.shtml

[7] *Obama phản ứng chuyện SCIC? :* <http://www.phapluattp.vn/20091206071233476p0c1015/obama-phan-ung-chuyen-scic.htm>

[8] *Trung Quốc và Việt Nam làm gì với Marx?:* http://www.bbc.co.uk/vietnamese/forum/2009/12/091214_china_vietnam_marxism.shtml

bắt giam trái phép để đòi tiền phạt. Không một quốc gia nào trên thế giới làm như vậy khi họ tôn trọng chủ quyền của nước khác. Trong mọi trường hợp liên quan đến một nước nào đó, các quốc gia đều phải thông qua chính quyền nước sở tại.

Trong khi Bắc Kinh có những hành động bá quyền xâm lấn VN, và thái độ xem thường Hà Nội như thế, thì trong tất cả những lần gặp

HÀ NỘI

cần chấm dứt những màn kịch vụng về

.....*Nguyễn Thanh Văn 31-12-2009*.....

Suốt trong năm 2009 vừa qua, nhịp độ đi Trung Quốc của các phái đoàn Cộng Sản VN và các cuộc gặp gỡ cấp cao giữa Hà Nội và Bắc Kinh tăng theo nhịp độ xâm lấn Biển Đông của Trung Quốc. Trung Quốc đã ráo riết thôn tính dứt điểm các mục tiêu trên vùng Biển Đông của Việt Nam một cách vội vã, điên cuồng và bạo tàn; bắt chấp lương tri và luật pháp quốc tế. Từ việc răn đe các hãng dầu khí quốc tế thăm dò trên vùng biển thuộc chủ quyền VN và buộc họ phải rút đi, đến những cuộc diễn tập quân sự và tổ chức các cuộc du lịch tại Hoàng Sa, Trường Sa; đặc biệt là hung hãn rượt đuổi, bắt bớ và tịch thu ngư cụ, hải sản của ngư dân Việt Nam.

Trong những động thái kể trên người ta thấy, mặc dù thỉnh thoảng nhà cầm quyền Hà Nội cũng rón rén lên tiếng phản đối một cách "hữu hảo" đối với những hành động ngang ngược của Trung Quốc, nhưng rõ ràng là Trung Quốc đã chẳng coi Hà Nội ra gì. Thậm chí có khi còn coi như không có sự hiện hữu của nhà cầm quyền Hà Nội, hoặc chỉ coi đó là một cấp chính quyền địa phương của Bắc Kinh. Điển hình là việc nhà nước Trung Quốc cho người trực tiếp gọi điện thoại đến tận nhà của thân nhân những ngư dân VN bị hải quân TQ

gỡ giữa 2 bên, Hà Nội luôn luôn đơn phương trân trọng đề cao 16 chữ vàng và 4 tốt do Bắc Kinh ban tặng. Đã thế, một mặt Hà Nội còn hứa hẹn với Bắc Kinh là sẽ dốc toàn tâm, toàn lực bắt nhân dân Việt Nam làm hết sức mình để vun đắp cho cái gọi là "tình hữu nghị Việt Trung đời đời bền vững" không có thật đó; mặt khác để biện minh cho thái độ khiếm nhục của mình, bộ máy tuyên truyền của chế độ đã đưa ra luận điệu rằng đó là cách hòa hoãn để cứu dân mà ông cha ngày trước đã làm.

Luận điệu này chẳng những là một lối ngụy biện nguy hiểm, mà còn xúc phạm đến tiền nhân Việt Nam. Vì trong lịch sử đấu tranh của dân tộc, cha ông ta chỉ cầu hòa sau khi đã quét sạch quân ngoại xâm của nhà Tống, Nguyên, Minh, Thanh ra khỏi bờ cõi, và đang ở thế mạnh. Còn khi đất nước đang bị ngoại xâm chiếm cứ đất đai, biên đảo, và vẫn tiếp tục thực hiện mưu đồ thôn tính của họ như hiện nay, mà cầu hòa thì chỉ giống như trường hợp dâng đất cầu hòa vào năm 1540 của Mạc Đăng Dung, dù rằng lúc đó chỉ mới bị giặc hãm he. Hoặc như trường hợp giặc đã chiếm nước ta, như Lê Chiêu Thống đã làm vào năm 1788... Đây chỉ là loại cầu an cho tầng lớp thống trị, chứ không

phải cho dân cho nước, mà đến ngày nay người đời còn nguyên rũa. Hơn thế nữa, nếu đem so sánh cái gọi là cầu hòa với giặc mà Hà Nội đang tiến hành hiện nay, so với hành động cầu hòa của Mạc Đăng Dung và Lê Chiêu Thống ngày trước, thì có lẽ còn tệ hại hơn. Vì từ năm 1999 đến nay Hà Nội càng cầu hòa thì Bắc Kinh càng lấn thêm đất thêm biển của Việt Nam. Hà Nội càng nhịn nhục không dám “gây thêm tình hình căng thẳng phức tạp trên biển Đông”, thì hải quân Trung Quốc càng mạnh tay bắn giết cướp bóc ngư dân Việt Nam, và ngang nhiên xem biển Đông như là ao nhà của họ. Hà Nội càng trân trọng tình hữu nghị láng giềng, thì Bắc Kinh càng mạnh dạn hơn trong việc hợp thức hóa hành chánh Hoàng Sa và Trường Sa của Việt Nam. Và mới đây, World Atlas, một quyển sách địa lý nổi tiếng trên thế giới, ấn bản mới nhất, đã in hình biển Đông với ranh giới hình lưỡi bò của Trung Quốc, và tên hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa theo tên gọi của Trung Quốc (*), mà không thấy Hà Nội có phản ứng gì.

Hà Nội càng cầu hòa thì Bắc Kinh càng bắt chẹt vì biết rằng lãnh đạo Cộng sản VN chỉ quan tâm bảo vệ cho quyền lợi của mình và đảng mình, chứ còn quyền lợi của đất nước và nhân dân là thứ yếu, vì thế Hà Nội cũng sẽ sẵn sàng đáp ứng dù giá cao đến đâu.

Khi sự chỉ trích của người dân về thái độ uơ nhen trước những hành động bá quyền của Bắc Kinh ngày càng lan rộng, thì lãnh đạo Hà Nội làm vài ba việc, ra cái điều họ bảo vệ chủ quyền đất nước. Như lập ra Vùng 2 Hải quân; Dân quân Tự vệ biển; Nguyễn Tấn Dũng đi Nga, Bộ trưởng Quốc phòng Phùng Quang Thanh đi Pháp, Mỹ (lúc về thì nói dối); Nguyễn Chí Vịnh công bố Sách trắng Quốc phòng rình rang; Nguyễn Minh Triết, Phùng Quang Thanh dẫn đầu đoàn viên nhấn nhủ quân đội phải sẵn sàng chiến đấu, hi sinh vì Đảng, vì Tổ quốc, đến việc tổ chức học tập biển đảo, lịch sử, v.v.... Nhưng thực chất những động thái đó chỉ là để xoa dịu nỗi căm phẫn của người dân

trước việc Hà Nội không thực tâm chống lại Bắc Kinh bảo vệ tổ quốc; mà ngược lại rất cần sự chống lưng của Bắc Kinh để bảo vệ đảng. Vì nếu thực tâm thì những người dân lên tiếng phản đối Trung Quốc xâm lược đã không bị ngăn cản, bị bắt giam và xử tù nặng nề; cũng như quân đội sẽ không bị khóa cứng bởi chính sách “4 tốt” giữa Hà Nội và Bắc Kinh. Đến nỗi hải quân VN, hậu duệ kiêu hùng của Ngô Quyền, Trần Hưng Đạo, đành phải bất lực trước nghĩa vụ bảo vệ ngư dân Việt Nam, và phải ngậm ngùi trơ mắt khi hải quân Trung Quốc tung hoành trên biển Đông của VN. Rốt cuộc ngư dân Việt Nam đã trở thành nạn nhân của cả sự tàn bạo của chính quyền Bắc Kinh lẫn sự hèn hạ của Hà Nội. Cứ sau mỗi lần triều kiến cầu hoà, nhà nước Cộng sản VN lại nói bằng mồm và khẳng định biển Đông là của Việt Nam; rồi động viên ngư dân yên tâm bám biển sản xuất... Nhưng khi ngư dân ra đó đánh cá thì vẫn cứ bị hải quân Trung Quốc bắt giữ trấn lột (mà

mới nhất là vào ngày 7 và 8-12-2009).

Với thực tế trên biển Đông như vậy, nhà nước Cộng Sản VN chỉ có 2 cách lựa chọn:

1- Đưa Hải quân ra bảo vệ chủ quyền lãnh hải, bảo vệ ngư dân.

2- Tuyên bố cho người dân biết Trung Quốc đã xâm lăng và chiếm đóng biển Đông, trước hết là để tránh cho ngư dân ta không bị chết oan hoặc bị trấn lột trắng tay. Sau đó thực hiện các biện pháp tôn trọng nhân quyền, dân chủ đa nguyên, phóng thích tất cả những ai đang bị bỏ tù vì đã lên tiếng chống sự xâm lược của Trung Quốc... ngõ hầu tạo sức mạnh dân tộc, đánh đuổi quân xâm lược ra khỏi giang sơn bờ cõi Việt Nam, như cha ông Việt Nam đã làm.

Hà Nội nên chấm dứt những màn kịch vụng về đang trình diễn, vì sẽ không thể đánh lừa nhân dân mãi được. Trước sau gì thì nhân dân cũng sẽ tập hợp được sức mạnh để chấm dứt một chế độ hèn hạ, bán nước, như chế độ hiện nay. ●●●●

"Dậy mà đi HỐI ĐỒNG BÀO ƠI!"

*****

Lm Nguyễn Hữu Lễ 01-01-2010

Tôi xin mượn câu "DẬY MÀ ĐI HỐI ĐỒNG BÀO ƠI!" trong một bài hát khá phổ biến mà không nhớ tên tác giả để làm tựa đề cho bài khai bút đầu năm 2010. Xin chân thành cảm ơn tác giả bài hát đã viết lên một câu rất phù hợp trong thời điểm lịch sử của Dân tộc VN hiện nay. Trước tình trạng dầu sôi lửa bỏng với hiểm họa thôn tính của Bắc Phương đang gần kề câu hát "DẬY MÀ ĐI HỐI ĐỒNG BÀO ƠI!" không còn chỉ là một lời kêu gọi nhưng đã trở thành mệnh lệnh của Quốc tổ ban ra cho đàn con dân nước Việt đang trong cơn *ngũ mệ*.

Hiểm họa trước mắt
 Nhiều người nhận định là trong thế kỷ 21 này, Trung Cộng đã ngoi lên hàng cường quốc cả về kinh tế lẫn quân sự và trở thành mối đe dọa chung cho cộng đồng thế giới. Nếu Trung Cộng trở thành mối đe dọa của thế giới thì Việt Nam là nạn nhân đầu tiên của kẻ láng giềng khổng lồ này. Trong thời gian gần đây ý đồ xâm lăng của Trung Cộng đối với Việt Nam đã hiện rõ nét qua các hành động lấn chiếm vùng biển, vùng biên giới, vùng Tây nguyên... là những sự kiện mà không một người Việt Nam chân chính nào có thể làm ngơ được. Đây không phải là lần đầu mà dân tộc Việt nam phải đặt vấn đề đối phó với mộng xâm lăng của Trung Quốc. Lịch sử nước nhà qua các triều đại còn ghi lại những lần Tàu mang quân xâm chiếm nước ta, nhưng vì gặp phải ý chí quật cường bất khuất của Dân tộc Việt Nam nên đã phải tháo lui.

Kinh nghiệm cay đắng này không làm Trung Quốc thui chột mộng xâm lăng nhưng ngược lại càng nung đúc quyết tâm phục hận khi thời cơ đến. Và thời cơ tốt nhất đã đến khi mà Trung Quốc dựng lên được một bộ máy lãnh đạo làm tay sai tại Hà Nội. Chính chế độ Việt gian CS hiện nay vì quyền lợi của cá nhân và phe nhóm đã tự biến thành một chiếc cầu rộng thênh thang cho Trung Cộng tiến

vào Việt Nam để thực hiện mộng xâm lăng ngàn đời của họ. Nếu không ngăn chặn kịp thời thì rồi đây Trung Cộng sẽ biến VN thành một chur hầu mà không phải tốn một viên đạn, không phải đổ một giọt máu!

Nếu ngày xưa khi Tàu mang quân sang đánh chiếm nước ta thì Triều đình đã huy động sức mạnh toàn dân chống trả và giặc đã phải tháo lui. Ngày nay lịch sử lại tái diễn, Trung Cộng lại giở trò thực hiện mộng xâm lăng nước ta trong lúc dân tộc ta lại bị chế độ Việt gian cộng sản trói tay. Đây là giai đoạn lịch sử đen tối nhất của Dân tộc Việt Nam vì đang phải chịu cảnh một cổ hai tròng, vừa phải đối phó với **Thù Trong** lại vừa phải đương đầu với **Giặc Ngoài**. Bao lâu **Thù Trong** còn tồn tại thì hiểm họa giang sơn ta bị xâm chiếm và Dân tộc ta bị đồng hoá bởi **Giặc Ngoài** là điều không thể nào tránh khỏi được.

Chế độ Việt gian CS với bản chất vong bản chỉ biết phục vụ cho chủ nghĩa quốc tế ngoại lai và sẵn sàng làm đầy tớ cho Trung Cộng vì quyền lợi của cá nhân và phe nhóm. Nhận biết được sự căm thù của dân chúng nên chế độ Việt gian này luôn đề cao cảnh giác và bằng mọi cách phải vô hiệu hoá sức phấn đấu của thành phần đối kháng trong Dân tộc mà họ coi là kẻ thù của chế độ. Cách tốt nhất để chế độ độc tài tự do thao túng ngay cả việc cúi đầu dâng đất dâng biển cho Trung Cộng mà không phải gặp sự phản kháng nào, đó là làm thế nào cho người dân phải *ngủ mê*.

Người dân trong nước ngủ mê

Nếu hiểu một cách thông thường thì *ngủ* là trạng thái tự nhiên của cơ thể để lấy lại sức, nhất là sau khi con người trải qua thời kỳ căng thẳng về tinh thần và quá mệt nhọc về thể chất. Đa số đồng bào trong nước hiện đang *ngủ mê* trước thời cuộc vì họ đã quá mệt mỏi sau một cuộc chiến tranh kéo dài suốt mấy chục năm. Chẳng những thế, sau khi quê hương vừa im tiếng súng với sự chiến thắng của những kẻ bạo tàn, chế độ cộng sản đã theo gương Liên Xô và Trung Cộng áp dụng chính sách bỏ đói để cai trị. Cả một dân tộc bị bỏ đói và bị cướp đoạt trắng tay. Trong cơn đói triền miên đó người dân không còn nghĩ gì khác hơn là tìm miếng ăn cho no bụng và *ngủ mê* trước thời cuộc.

Nhưng người dân đâu có được yên thân để tìm miếng ăn, họ còn bị đẩy vào cơn lốc điên đảo bởi những biện pháp như kiểm kê và tịch thu tài sản, rồi tới này là đổi tiền, tập trung cải tạo, cưỡng bức dân đi vùng kinh tế mới, nào là đánh tư sản, hợp tác xã nông nghiệp, hợp tổ dân phố, quản

lý thị trường, quản lý hộ khẩu, ngăn sông cấm chợ... Dân chúng lúc đó giống như những hạt thóc nằm trong chiếc cối xay khổng lồ đang quay tít, họ bị nhào lộn, chà xát, đập nát, có người bị nghiền tán ra như cám. Trong khi đó hệ thống công an được thiết lập như một mạng nhện bủa vây toàn thể đất nước. Một công an như trách 12 nóc gia, mắt công an như mắt khóm, con ong cái kiến cũng không qua lọt. Chế độ công an trị lại luôn có nhà tù và họng súng hỗ trợ. Trong hoàn cảnh đó người dân trong nước kiệt quệ cả về tinh thần lẫn thể xác và luôn sống trong nỗi sợ hãi và có nhu cầu cần phải *ngủ*.

Sau khi tạo điều kiện cho thế hệ lớn tuổi *ngủ mê*, tới khi hàng loạt chế độ cộng sản Đông Âu và cả Liên Xô sụp đổ, bọn Việt cộng lo sợ dân chúng, nhất là thế hệ trẻ theo gương đó vùng lên giết sập chế độ nên chế độ đã “gây mê” giới trẻ bằng cách mớm cho họ những thú vui thời thượng như các mốt ăn mặc thời trang, nhảy nhót, phòng trà, đua xe, ca hát, thi hoa hậu... và bao nhiêu thú vui khác. Nói tóm lại chế độ Việt gian cộng sản đã thành công trong việc biến một số đông dân Việt thành ra số người bị liệt kháng và đang *ngủ mê* trước những tội ác tày trời của chúng đang tàn phá quê hương. Nặng nề nhất là tội làm tay sai nổi giáo cho giặc.

Đồng bào hải ngoại ngủ mê

Về phía Cộng Đồng người Việt hải ngoại mà đại đa số là những người trốn chạy chế độ cộng sản hiện đang sống trên các đất nước tự do là tiếng nói mạnh mẽ nhất để vạch trần tội ác của chế độ Việt gian cộng sản. Sau hơn 30 năm bỏ nước ra đi, cộng đồng người Việt hải ngoại trở nên giàu có và phát triển về nhiều mặt. Nhiều người rất lạc quan, gọi Cộng đồng Việt Nam Hải ngoại là thành trì chống cộng kiên cố bất khả xâm phạm, là một vùng “communist-free”. Dĩ nhiên chế độ Việt cộng gian manh không dại gì nhắm mắt làm ngơ trước mối lợi kếch sù của số người Việt giàu có này mang lại. Họ phải khai thác nguồn tài chánh gần như vô tận của 3 triệu người Việt hải ngoại và dĩ nhiên mục tiêu sau cùng là phải là cho số người chuyên nghề chống đồng này *ngủ mê* trước tội ác tày trời của chúng. Cái gọi là Nghị quyết 36 là một tính toán rất tinh vi bởi những cái đầu nham hiểm nhất của chế độ.

Có thể nói lúc đầu tất cả người Việt liêu chết bỏ nước ra đi trong biến cố 30-4-1975 đều mang tâm trạng hận thù Cộng sản. Nhất là khi tên thủ tướng Việt cộng Phạm Văn Đồng mạt

sát những người trốn chạy chế độ bằng câu nói “**Đàn ông là đám ma cỏ, đàn bà là loại dĩ điểm**” thì họ càng căm hận hơn bọn Việt cộng hơn. Biết như vậy nên chế độ quỷ quyệt đã phải hoạch định kế sách từng bước để tiếp cận với cộng đồng Việt Nam hải ngoại. Trước tiên là kế sách “nhập thành” thật tinh vi và không ai để ý cho đến khi thức tỉnh thì quá muộn.

Viết tới đây tôi nhớ lại một câu chuyện “**Dân thành Ninivê chống quỷ**” mà tôi đọc trong Nguyệt san Hiệp Nhứt, một tờ báo của giáo phận Vĩnh Long vào thời xa xưa. Câu chuyện lấy bối cảnh của thành Ninivê trong Cựu Ước và chuyện này khá vui và đầy ý nghĩa nên tôi chỉ đọc một lần còn nhớ mãi, hôm nay tôi muốn kể lại để kính tặng đồng bào hải ngoại.

Chuyện kể thế này, ngày nọ có tin là một đàn quỷ đang trên đường hướng về thành Ninivê. Nghe tin này dân trong thành hoảng sợ và nhón nháo cả lên, vì ai cũng sợ quỷ. Trước tình trạng đó, các bô lão và những người khôn ngoan triệu tập dân chúng đến cuộc họp để tìm phương chống quỷ. Dân chúng bầu lên một Ủy ban Chống quỷ gồm những người có uy tín và có kinh nghiệm về quỷ.

Việc đầu tiên, Ủy ban Chống quỷ phổ biến cho dân chúng biết là quỷ rất khó nhận diện. Quỷ cũng sinh hoạt nói năng giống như người, chỉ có một điểm duy nhất khác với người là khi bước đi chân quỷ không chạm đất. Vì thế mọi người phải đề cao cảnh giác trong việc phân biệt người với quỷ. Nếu hồ nghi thì hãy cúi sát mặt đất quan sát. Tiếp đến Ủy ban ra lệnh tu sửa lại tường thành và phân công các tráng đinh trang bị gậy gộc để ban đêm thay phiên nhau canh gác cổng thành. Vừa tan cuộc họp, dân thành Ninivê xông ra đường với một khí thế chưa từng thấy. Người khiêng đá, kẻ đốn cây, người mài dao kẻ chôn gậy... lo việc chống quỷ.

Đêm đầu tiên, thành Ninivê được canh gác cẩn thận chưa từng có. Sau nửa đêm đàn quỷ kéo đến và thấy cổng thành được canh gác cẩn thận nên chúng không dám vào, nhưng rút lui ra ngoài ẩn nấp và... tính quỷ kế.

Qua đêm thứ hai, thứ ba, rồi thứ tư, thứ năm, thứ sáu và vài đêm tiếp theo vẫn không có gì xảy ra. Không một lần nào toán “xung kích” phải đụng độ giao tranh với quỷ. Họ bắt đầu thấy nản và tay chân cảm thấy ngứa ngáy. Sau 10 đêm, các phiên canh gác trở thành nặng nề và các “dũng sĩ” cảm thấy khổ sở và mắt mờ không lên khi canh gác. Trong khi đó dân thành có nhiều người bắt đầu có

thói quen thỉnh thoảng cúi người sát mặt đất nhìn qua liếc lại.

Tin đồn có người “chân không chạm đất” được loan truyền nhanh chóng và người dân bắt đầu nghi ngại nhau bằng cách quan sát người khác, để ý coi khi bước đi chân họ có chạm đất hay không. Từ đó hiện tượng cúi sát mặt đất để quan sát càng lúc càng phổ biến. Một thời gian sau cách nói “chân không chạm đất” là những tiếng phổ thông nhất dân thành Ninivê dùng để triệt hạ những người mình không ưa hoặc vì tư thù.

Nhận thấy kế sách mua thời gian để ru ngũ chiến sĩ và tạo nghi ngờ trong dân chúng đã thành công, bầy quỷ bèn tung ra “quỉ kế” sau cùng. Một đêm giá lạnh, trong khi một số “dũng sĩ” trong các toán xung kích đang quần chân ngủ gà ngủ gật, bọn quỷ từ bên ngoài thành nhẹ nhàng ném vào mỗi nhóm một vài hòn đá. Những dũng sĩ đang ngái ngủ giật mình thức giấc, nhìn qua ngó lại không thấy ai, tưởng là toán bên cạnh ném đá muốn chọc tức mình. Họ bèn gọi nhau dậy và kéo qua hỏi tội toán kế bên, thế là một trận ẩu đả xảy ra. Đêm đó các “dũng sĩ” chiến đấu vô cùng ác liệt vì đây là lúc họ mới thực sự được giao tranh và có cơ hội để xử dụng những thế võ mà họ đã dày công tập luyện trong chiến dịch chống quỉ. Nhưng rất tiếc là không phải giao tranh với quỉ mà là giao tranh với các toán bạn. Kết quả, người nằm chết, kẻ bị thương nằm la liệt. Trong lúc các toán xung kích đang mãi mê quần thảo để triệt hạ nhau thì bầy quỉ ngang nhiên đi vào thành. Có vài dũng sĩ bị thương cố mở mắt ra nhìn thấy bầy quỉ ung dung bước qua, chân của chúng không chạm đất!

Món quà giao lưu tình cảm

Sự hăng hái chống cộng của Cộng đồng VN Hải ngoại, mặc dù đa số chỉ bằng lời nói và qua các cuộc biểu tình, nhưng cũng bắt lợi cho bộ mặt gian ác của chế độ Việt cộng nên chế độ có nhu cầu phải cho cộng đồng này im tiếng trong cơn *ngủ mê*. Một ngày đẹp trời đồng bào Việt Nam hải ngoại sững sờ khi bắt thần nhận được món quà đặc biệt của chế độ Việt gian Cộng sản gửi ra tặng. Món quà đó là một danh hiệu cao quý và đầy yêu thương “**Khúc ruột xa ngàn dặm**”. Ôi! Cái tên nghe qua nó thân thương và đầy tình nghĩa thế nào! Từ nay cái tên “tục” mà trước kia tên thủ tướng Phạm Văn Đồng là một kẻ tục tằn thô lỗ dùng để nhục mạ đồng bào hải ngoại “**Đàn ông là đám ma cô, đàn bà là hạng đĩ điếm**” đã bị lui vào dĩ vãng. Món quà hậu hĩnh này của Việt cộng đã làm cho một số người

Việt hải ngoại ngất ngây vì sung sướng! Không ngờ cuộc đời tỵ nạn lại được một bước thăng hoa như thế.

Sau đó chế độ gởi ra hàng loạt lời kêu gọi Việt kiều Yêu nước mang tiền về góp phần xây dựng quê hương, từ đó bộ mặt Cộng đồng Việt Nam tỵ nạn Cộng sản bắt đầu có sự thay đổi. Một số người xưa nay rất hăng hái hoan hô đã đảo trong các cuộc biểu tình chống cộng, từ nay e dè trong lời nói. Nhiều người bắt đầu né tránh các cuộc biểu tình, nếu kẹt quá phải đi biểu tình thì cố lẩn tránh đừng bị chụp hình đưa lên báo. Từ khi có phong trào Việt kiều Yêu nước về thăm quê hương, một số khá đông người Việt hải ngoại bắt đầu *ngủ mê* trước những hành vi tội ác tày trời của chế độ Việt cộng.

Những “**Khúc ruột xa ngàn dặm**” này *ngủ mê* là thượng sách vì mặc dù là mang danh Việt kiều Yêu nước mang tiền về xây dựng quê hương nhưng sau khi bước xuống máy bay còn phải qua cửa khẩu Tân Sơn Nhất. Tại đây hành khách phải làm thủ tục nhập cảnh khá rườm rà. Riêng thành phần Việt kiều về nước không được phép quên hai thủ tục bắt thành văn nhưng rất qua trọng, một là kẹp đũa vào passport khi trình giấy tờ, hai là phải chứng tỏ là mình bị tật *đui, điếc và câm* trước tội ác tày trời của chế độ Việt cộng.

Liều thuốc an thần

Mặc dù một số “**Khúc ruột xa ngàn dặm**” đã *ngủ mê* vì có nhu cầu về Việt Nam, nhưng số người không có nhu cầu này vẫn tiếp tục chửi bới, vẫn tuyên truyền nói xấu chế độ và Việt cộng cần phải cho họ *ngủ*. Đối với thành phần này không thể áp dụng biện pháp hành hạ cho mệt để họ phải *ngủ* như người trong nước. Cũng không thể bắt chẹt tại cửa khẩu Tân Sơn Nhất như các Việt kiều Yêu nước, nhưng cuối cùng chế độ cũng tìm ra được một liều thuốc tiên làm cho lớp người này phải *ngủ*, liều thuốc đó có tên “**Tôi không làm chính trị**”. Bất cứ ai chỉ cần ngậm liều thuốc này vào mồm sẽ *ngủ mê* trước hành động tội ác của chế độ Việt gian cộng sản.

Điều bất hạnh cho dân tộc là có nhiều người không đủ trình độ để hiểu cho thấu đáo hết ý nghĩa của hai chữ Chính trị. Trong đầu óc nông cạn của họ, Chính trị chỉ là đơn thuần là một thứ gì dơ bẩn đồng nghĩa với những âm mưu đen tối của những vụ ám sát, đảo chánh, giết người... Cũng có người ngậm liều thuốc “**Tôi không làm chính trị**” vào mồm để che giấu cho sự hèn nhát và biện minh cho thái độ vô trách nhiệm của mình.

Những người này không hiểu, hoặc cố tình không muốn hiểu, khía cạnh cao cả khác của hai chữ Chính trị. Chính trị là một nghệ thuật cai dân trị quốc mang lại hạnh phúc cho người dân. Chính trị còn là việc tranh đấu cho công bằng xã hội, loại trừ sự gian dối lưu manh lừa đảo của kẻ nắm quyền. Chính trị còn là hành động lên án sự bất công, tranh đấu cho lẽ phải và sự thật. Chính trị là hành động anh dũng thách thức bạo quyền khi lên tiếng bênh vực cho quyền tự do của con người bị chế độ vô nhân tính đoạt... và còn bao nhiêu nghĩa cao đẹp khác của hai chữ Chính trị.

Liều thuốc an thần “**Tôi không làm chính trị**” được phổ biến khá rộng rãi trong nhiều nhiều thành phần và nhiều giới khác nhau. Có người sau khi ngậm liều thuốc an thần này vào mồm đã trở thành những chiếc loa có công suất cao để phê bình chỉ trích và “đâm sau lưng” những ai dám lên tiếng tố cáo tội ác tày trời của chế độ Việt gian cộng sản! Điều đáng nói ở đây là trong khi có nhiều người sợ hai chữ Chính trị như sợ hủi thì chế độ Việt gian lại có kế hoạch tinh vi để đào tạo thế hệ làm chính trị chuyên nghiệp ngay từ lúc mới có trí khôn để tiếp tục nắm giữ vai trò đề đầu cưỡi cổ Dân tộc. Nào là “cháu ngoan bác Hồ”, nào là thiếu nhi quang khăn đỏ, nào là học tập “tư tưởng và đạo đức của bác Hồ”, nào là đoàn thanh niên CS, nào là phấn đấu vào đảng...

Kế hoạch nhồi nhét Chính trị này không chỉ trong các buổi học tập chuyên môn mà cũng được lồng vào trong chương trình giáo dục ngay từ cấp mẫu giáo. Trong thời cả miền Bắc đối, các cán bộ Việt cộng chia nhau đi vào các trường mẫu giáo và tiểu học để diễn màn kịch như sau. Cán bộ vào lớp bảo các em chấp tay cầu Chúa ban cho bánh mì, cầu mãi không thấy bánh. Kế đến cầu với Phật, đợi mãi cũng chẳng thấy bánh đâu. Bấy giờ cán bộ bảo các em cầu với Bác và đảng, một lúc sau có mấy bao bánh mì đưa tới phân phát cho các em. Cán bộ kết luận: Chúa, Phật đều vô nghĩa, chỉ có Bác và đảng mới thương các cháu. Câu chuyện nghe thật ngô nghê, nhưng lại có tác dụng rất mạnh trong tâm trí trẻ con: trên đời này không ai thương dân bằng Bác và đảng!

Trong khi các em thiếu nhi miền Nam chỉ biết học toán cộng đại loại như “*5 quả trứng cộng với 6 quả trứng, tổng cộng là bao nhiêu quả trứng?*” thì bọn cán bộ Việt cộng tuyên truyền nhồi nhét vào đầu trẻ con miền Bắc cách học toán đồ như

sau: “Trong tuần rồi du kích Đồng Hới bắn rơi 3 máy bay Mỹ, bắt sống 2 giặc lái, du kích Hải Phòng bắn rơi 5 máy bay Mỹ, bắt sống 2 giặc lái. Hỏi tổng cộng trong tuần qua du kích ta bắn hạ bao nhiêu máy bay Mỹ và bắt sống được bao nhiêu giặc lái?” Một bài toán đó đơn giản như vậy, ngoài việc giúp các em biết cộng các con số còn nhờ được vào đầu óc thơ ngây của trẻ em 3 điều: một là du kích ta có thể bắn hạ máy bay Mỹ; hai là máy bay Mỹ giết dân ta nên phải căm thù Mỹ; ba là giặc lái là những tên ác ôn phải trừng trị. Ngoài ra hình ảnh các “du kích ta” nhỏ tí ti như con chuột nhắt mà trói tay tên “giặc lái Mỹ” khổng lồ là một hình ảnh hào hùng, các em chỉ mong lớn lên cho nhanh để được đi làm du kích bắn hạ máy bay Mỹ và trói tay “giặc lái”!

Điều này cũng dễ hiểu vì không ai dám đụng chạm tới hai chữ Chính trị thì chế độ VGCS không còn lựa chọn nào khác hơn là phải huấn luyện một lớp người làm chính trị chuyên nghiệp để tiếp tục cha truyền con nối vai trò đề đầu cưỡi cổ Dân tộc!

Mong chờ lãnh tụ

Nhiều người hiện nay vẫn đang khoanh tay ngồi chờ lãnh tụ xuất hiện để lãnh đạo cuộc vùng lên của Dân tộc và họ sẽ bước theo. Cũng chính vì biết được niềm khát vọng đó mà trong thời gian qua xuất hiện một vài lãnh tụ “tự phong” và đã lôi kéo được một số người, nhất là những kẻ mong được có một tước hiệu kèm theo với tên tuổi quá đơn điệu của mình. Nhiều người được phong ban chức tước và trở thành tai to mặt lớn trong Cộng đồng. Đồng bào đang chờ đợi những việc làm ích quốc lợi dân của các “lãnh tụ” và quần thần, nhưng cuối cùng chẳng có gì xảy ra và mọi việc đầu lại vào đó, chỉ có các cơ sở in danh thiếp là hưởng được chút lợi.

Có lẽ tới lúc này đồng bào chúng ta học được bài học là không hề có một lãnh tụ từ trời rơi xuống, cũng không thể có một lãnh tụ do Mỹ, Anh, Pháp... dựng lên, lại càng không thể có một lãnh tụ tự sấm tuồng cho mình. Xin đồng bào đừng phí công ngồi chờ lãnh tụ xuất hiện để rồi thời gian và tuổi đời qua đi mà không đóng góp được gì cho đại cuộc cứu nguy Dân tộc. Ngày nay sẽ không có lãnh tụ nào cả mà chỉ có những con người kiên trì làm việc trong âm thầm và từng bước phục hồi lại niềm tin đã bị sứt mẻ trong lòng dân tộc. Ngày nay chỉ có những con người chứng tỏ được tính lương thiện, lòng quyết tâm và khả năng thực hiện những việc làm cụ thể trong tầm tay. Ngày nay chỉ có những con người dám mạnh

dạn đứng lên nhận lãnh trách nhiệm trước lịch sử trong hoàn cảnh cực kỳ nguy khốn này của Dân tộc.

Lời kêu gọi thống thiết: “**DẬY MÀ ĐI HỒI ĐỒNG BÀO OI!**” đang vang rền khắp nơi. Hãy để mệnh lệnh này của Quốc tổ ngấm sâu vào từng mạch máu của giống giống Việt Nam anh hùng. Một khi kẻ trước người sau đáp lại lời kêu gọi đó và cuối cùng muôn người như một đồng lòng chỗi dậy sau cơn *ngủ mê* và quyết tâm đứng lên để hợp lực dẹp bỏ **Nội Thù** và chống **Ngoại Xâm**, lúc đó sẽ tìm thấy một lực lượng lãnh đạo từ trong lòng Dân tộc mà ra.

Giờ của lịch sử đã diễn

Mặc dù chế độ Việt gian đã dùng hết mọi thủ đoạn để ru ngủ dân tộc, nhưng Dân tộc Việt Nam hào hùng còn biết bao nhiêu người thành tâm thiện chí quyết tâm cởi bỏ ách thống trị của chế độ bạo tàn và muốn noi gương các bậc tiền nhân trong việc đoàn kết chống ngoại xâm. Lịch sử cho thấy Dân tộc Việt Nam khi gặp cơn quốc biến luôn có khuynh hướng hợp lòng chung sức để đối phó. Khi phải đương đầu chống ngoại xâm chính là lúc sức mạnh ý chí của Dân tộc cộng với bản năng sinh tồn được khơi dậy và cháy bùng lên một cách mãnh liệt nhất. Trong hoàn cảnh dầu sôi lửa bỏng trước hiểm họa xâm lăng của Trung Cộng hiện nay, một lần nữa lời kêu gọi “**DẬY MÀ ĐI HỒI ĐỒNG BÀO OI!**” được vang lên và sức mạnh của ý chí và bản năng sinh tồn của Dân tộc Việt Nam anh hùng được mang ra thử thách.

Nếu muốn bảo tồn được đất đai sông núi của tổ tiên để lại, nếu muốn duy trì được bản sắc của nòi giống Việt, nếu duy trì được văn hoá phong tục và ngôn ngữ của dân tộc khỏi bị Hán hóa, nếu muốn nước Việt Nam

yêu quý của chúng ta không trở thành một tỉnh bang của Trung Quốc trong tương lai thì Dân tộc Việt Nam không còn lựa chọn nào khác hơn là muôn người như một phải lên tiếng đáp lại mệnh lệnh khẩn thiết của Quốc tổ “**DẬY MÀ ĐI!**”.

DẬY MÀ ĐI để đánh thức những thành phần dân tộc còn đang *ngủ mê* vì thủ đoạn “gây mê” của chế độ Việt gian cộng sản. **DẬY MÀ ĐI** để mạnh dạn bước ra khỏi phạm vi của tôn giáo và phe nhóm mình mà nghĩ tới quyền lợi tối thượng của dân tộc. **DẬY MÀ ĐI** để tìm gặp và bắt tay chung sức với những con người Việt Nam chân chính cũng đang trần trụi trước vận mệnh của Dân tộc và muốn đóng góp công sức và trí tuệ của mình vào đại cuộc để tranh đấu vì tương lai giống nòi. **DẬY MÀ ĐI** để khi soi gương không phải hổ thẹn với tiền nhân với bao anh hùng liệt nữ đã hy sinh xương máu trong cuộc chiến dựng nước và giữ nước. **DẬY MÀ ĐI** để khỏi phải bị mang tiếng hèn của hạng “giá áo túi cơm” chỉ biết lo vinh thân phì gia, chỉ biết sống để hưởng thụ và vui chơi trong khi bao nhiêu người giờ này đang bị nhốt trong tù Cộng sản vì *dám* tranh đấu cho dân tộc. **DẬY MÀ ĐI** để mỗi người một tay quyết tâm tháo gỡ guồng máy cai trị của bọn Việt gian do Trung Cộng dựng lên để nổi giáo cho giặc trong âm mưu xâm chiếm nước ta. Và cuối cùng hãy **DẬY MÀ ĐI** để cùng với toàn dân quyết tâm bảo vệ Giang sơn và Dân tộc Việt Nam không bị rơi vào tay kẻ thù đến từ phương Bắc.

Dân tộc Việt Nam chiến đấu không vì hận thù nhưng Dân tộc Việt Nam anh hùng này quyết tâm chiến đấu vì lẽ sống còn của Dân tộc.

Auckland ngày 01-01-2010
Linh mục NGUYỄN HỮU LỄ

ĐỒNG CHIÊM, GIỜ ĐÃ ĐIỂM!

cuộc từng xẻo dân tộc đã quá dài
đất nước ngày càng ngắn
người chết còn sống những bất hạnh
người sống quận mình trong nỗi sợ
đến độ quên yêu nhau
và phương Bắc muôn đời đang chờ cú ngoạm cuối cùng

Đồng Chiêm đây
tiếng công lệnh Tiền Nhân
những bước chân dã thú làm gằn lại anh em
những nhát búa Núi Thờ bứt phá những lồng ngực
những tiếng khóc Giáo Oan kinh cầu cho tù ngục
những giọt máu Đồng Chiêm truyền sinh vào đất mới
Đồng Chiêm, một trời tin cậy mến!
khi lũ chó cắn vào Thánh Giá
là chúng đã hóa đại
Giờ Đã Điểm!
vành khăn tang trừ quỷ lên đầu
dậy mà đi hồi đồng bào ơi!

Văn Quảng, ngày 10.01.2010

VIỆT NAM NĂM 2009

qua con mắt của các nhà dân báo

VÀ CỘNG ĐỒNG MẠNG

— **Nhật Hiền Ttv RFA 05-01-2010** —

Cứ vào dịp cuối năm, báo chí thường có những bài viết nhìn lại một năm đã qua, tổng kết lại những sự kiện nổi bật nhất-theo cả hai mặt tích cực và tiêu cực-trên từng lĩnh vực khác nhau như chính trị, kinh tế, xã hội, văn hóa, giáo dục... Năm nay, trên các trang mạng xã hội và các trang blog cá nhân cũng có khá nhiều bài viết nhìn lại năm 2009, hoặc chọn ra những sự kiện, cá nhân ấn tượng nhất... tất nhiên là với những góc nhìn hoàn toàn khác, thẳng thắn mạnh mẽ hơn, tự do hơn. Bức tranh xã hội VN vì thế cũng phong phú hơn, chân thực hơn.

Những phát biểu ấn tượng

Trên trang blog của mình, nhà báo-blogger Trương Duy Nhất tự bình chọn "Top ten phát biểu ấn tượng 2009" như sau:

1. "Hoàng Sa Trường Sa là bãi hoang chim ia" (ông Ba Náo, nguyên Bí thư chi bộ, hiện là Chi ủy viên chi bộ cấp phường (Sài Gòn) phát biểu trong cuộc họp kiểm điểm nguyên Tổng biên tập báo Lao động Tổng Văn Công).

2. "Vừa động viên ông Obama, vừa phân hóa nội bộ ông..." (Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết).

3. "Trung Quốc có một số trẻ chết do ăn sữa nên xử tử hình được. Còn các vi phạm vừa qua (ở Việt Nam), chưa ai chết nên khó xử lý hình sự". (Phó Chủ tịch UBND TP Hà Nội Đào Văn Bình trả lời chất vấn HĐND về tình trạng báo động của chất lượng thực phẩm, mỡ bẩn, bì lợn thối...).

4. "Hơn 3 năm làm Thủ tướng tôi chưa xử lý kỷ luật một đồng chí nào" (Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng thừa nhận trước Quốc hội rằng suốt 3 năm đương quyền ông không kỷ luật bất kỳ ai, và còn bảo rằng mình phải học tập cổ Thủ tướng Phạm Văn Đồng, vị Thủ tướng cầm quyền

lâu nhất, khi trong suốt 33 năm Thủ tướng Đồng cũng không hề kỷ luật một đồng chí nào).

5. "Chắc chắn Quốc hội sẽ hoàn toàn ủng hộ chủ trương khai thác bauxite" (Chủ nhiệm Văn phòng Quốc hội Trần Đình Đán- Câu nói được coi là do "lỡ miệng nói thật" khi ông khẳng định điều này ngay từ lúc Quốc hội chưa nhóm họp).

6. "Cho đến lúc này, dư luận trong nước cũng như trên thế giới, kể cả những người khó tính, (không) còn ai nói đến vấn đề khai thác bauxite ở Tây Nguyên nữa. Điều đó cho thấy, khai thác bauxite ở Tây Nguyên là đúng đắn và đang gặp thuận lợi" (Phó Thủ tướng Trương Vĩnh Trọng).

7. "Khó chấm dứt tình trạng chạy chức, chạy quyền vì người chạy có báo đâu mà biết" (Bộ trưởng Nội vụ Trần Văn Tuấn).

8. "Với tiềm năng sẵn có của các doanh nghiệp hiện nay, chỉ 20-30 năm nữa, Việt Nam sẽ là một trong 20 nền kinh tế lớn nhất thế giới. 40 năm nữa, Việt Nam sẽ đứng trong top 15 nền kinh tế lớn nhất thế giới" (tiên sĩ, Viện trưởng chiến lược phát triển kinh tế-xã hội Việt Nam & Đông Nam Á Nguyễn Xuân Kiên).

9. "Đừng hỏi Bộ trưởng vì sao trường học thiếu nhà vệ sinh" (Phó Thủ tướng, Bộ trưởng Giáo dục-đào tạo Nguyễn Thiện Nhân).

10. "Thưa các bạn, tôi quá mệt mỏi rồi" (Giáo sư Hoàng Tụy).

Những cái "Nhất"

Blogger Trương Duy Nhất còn chọn tiếp "Top ten ấn tượng Việt 2009":

1. Bauxite, phản đối ấn tượng nhất;

2. Vụ kiện ồn ào nhất: kiện Thủ tướng;

3. Câu nói "ấn tượng" nhất: "Hoàng Sa Trường Sa là bãi hoang chim ia" đã có ở trên;

4. Hình ảnh phân cảm nhất: Bị cáo Thiếu tướng công an Trần Văn Thanh bị khiêng đến tòa trong tình trạng nằm thờ ô-xy, bất động trên băng ca để xét xử về tội "lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích của nhà nước, quyền, lợi ích hợp pháp của tổ chức, công dân";

5. Hình ảnh phần nộ nhất: Hải quân Trung Quốc đuổi bắt, cướp và bắn ngư dân Việt;

6. Sự "đầu hàng" ấn tượng nhất: Nhóm trí thức thuộc Viện nghiên cứu phát triển IDS tuyên bố tự giải thể để phản đối quyết định 97/2009/QĐ-TTg của Thủ tướng Chính phủ;

7. Bài báo gây phần nộ nhất: Báo điện tử đảng Cộng sản Việt Nam đăng bài tường thuật các cuộc tập trận của Hải quân Trung Quốc trên vùng biển Đông, quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa thuộc chủ quyền Việt Nam, như thể thừa nhận đó là biển trời của... Trung Quốc!

8. Phát biểu khôi hài nhất: "Hơn 3 năm làm Thủ tướng tôi chưa xử lý kỷ luật một đồng chí nào" (củ Thủ tướng Ng. Tấn Dũng) đã có ở trên;

9. Chiến lược nhân sự "ấn tượng" nhất: Đến năm 2020, Hà Nội sẽ là "thành phố tiến sĩ" với mục tiêu buộc 100% cán bộ khối chính quyền diện Thành ủy quản lý phải có trình độ tiến sĩ!

10. Từ thiện kỳ cục nhất: Trào lưu chơi áo tụt quần chụp ảnh nuy để làm... từ thiện của các hoa hậu, người mẫu, diễn viên điện ảnh.

Nhà văn Nguyễn Quang Lập thì lại chọn ra "10 hình ảnh gây sốc nhất năm 2009"

1. Bức thư của Văn phòng quốc hội gửi Giáo sư Nguyễn Huệ Chi nhưng lại ghi nhầm thành GS Nguyễn Thị Huệ;

2. Cột Thổ địa giới tiêu của Trung Quốc tìm được ở Côn Đảo;

3. Tượng đài Lê Văn Tám, anh hùng không có thật;

4. Người đàn ông ôm xác vợ ngủ suốt 7 năm trời;

5. Website ĐCSVN đưa tin lính TQ tập trận ở đảo Hoàng Sa "để bảo vệ tốt biên cương phía nam Tổ quốc (của Trung Quốc)";

6. Tướng công an Trần Văn Thanh ra tòa trong tình trạng thờ oxy;

7. Gỗ lâm tặc phá rừng trôi về trong cơn bão số 9 (11-2009);

8. Bằng khen thưởng “Vì sức khoẻ cộng đồng” cho Vedan, một công ty đã làm ô nhiễm trầm trọng nước sông Thị Vải;

9. Thủy điện xả lũ làm dân chìm trong lũ;

10. Hình ảnh lính Trung Quốc trong pano kỷ niệm 65 năm ngày thành lập Quân đội Nhân dân VN.

Quan điểm chung

Tuy là những quan điểm mang tính cách cá nhân, nhưng trong bảng lựa chọn của nhà văn Nguyễn Quang Lập, có 3 sự kiện trùng với bảng Top ten ấn tượng 2009 của nhà báo Trương Duy Nhất.

Cũng như vậy, trong bài viết “2009, chiều cuối năm nhìn lại” của TS Nguyễn Xuân Diện, sự kiện được nhắc đến đầu tiên là vụ bauxite. Tác giả viết:

“1. Thứ nhất phải kể đến việc nêu ý kiến phản biện các dự án khai thác bauxite ở Tây Nguyên. Từ việc chỉ có 135 nhà trí thức tinh hoa ký tên, bức kiến nghị đã nhanh chóng được lan truyền trên mạng internet, và được sự quan tâm của các tầng lớp nhân dân trong cả nước lẫn kiều bào ở nước ngoài. Chưa bao giờ một tâm tư nghĩ suy của một nhóm người đã nhận được sự hưởng ứng mạnh mẽ đến như vậy.”

Và: “Trang thông tin Bauxite Việt Nam chỉ trong một thời gian ngắn đã có tới 17,5 triệu lượt truy cập là minh chứng cho thấy người dân Việt Nam con Lạc cháu Hồng trăn trở, tha thiết với đất nước như thế nào. Mỗi khi trang này trực trực kỹ thuật là lại một lần xô xao trong giới trí thức và giới trẻ, cứ như nó là một phong vũ biểu của một mảng đời sống tinh thần Việt Nam”.

Các sự kiện tiếp theo dưới cái nhìn của TS Nguyễn Xuân Diện là:

2. Sự tham gia của trí thức vào các công việc nước nhà thể hiện qua những bài báo về các vấn đề lớn của đất nước, cho đến các trang blog cá nhân;

3. Năm 2009, vấn đề Biển Đông đặc biệt được dân Việt quan tâm;

4. Tình hình đạo văn, đạo nhạc, đạo công trình nghiên cứu ngày càng trở nên phổ biến;

5. Hàng loạt sai phạm liên quan đến các cơ quan báo chí và văn hóa trong đó ngoài sai phạm của trang báo Điện tử Đảng Cộng sản Việt Nam được cả hai blogger ở trên đề cập đến, đáng phần nộ không kém là việc trang web của Bộ Công thương đã để cho trang mạng của mình thành nơi người Trung Quốc tuyên truyền chủ quyền của họ đối với Biển Đông và hai quần đảo Hoàng Sa Trường Sa và nhiều chuyện khác...

6. Năm 2009 với các dự án, công trình Kỷ niệm Đại lễ 1.000 năm Thăng Long, Hà Nội, dự án nào cũng hoành tráng và tốn kém nhưng có nhiều dự án cho đến nay vẫn còn dở dang và không thể hoàn thành đúng tiến độ.

7. Phát biểu của các quan chức được đưa vào mục “Phát ngôn ấn tượng” được điểm mỗi thứ Sáu hàng tuần của báo điện tử VietnamNet, qua đó bộc lộ nhiều vấn đề mà người dân chưa biết; lại cũng nhiều khi bộc lộ trình độ cũng như sự vô cảm của quan chức đối với các vấn đề xã hội, trở thành chuyện đàm tiếu của dư luận.

8. Báo động về sự xuống cấp của đạo đức con người qua những vụ giết người ngày càng nhiều, càng man rợ.

9. Năm 2009, ghi nhận nhiều sự kiện về Di sản văn hóa Việt Nam, nhưng liền ngay đó tác giả chỉ ra, năm qua lại cũng rộ lên chuyện đua nhau làm hồ sơ di sản UNESCO, đua nhau trùng tu tôn tạo các di tích lịch sử văn hóa...

10. Cuối cùng năm 2009 cũng là năm có nhiều chuyện về các mạng xã hội với việc Yahoo! 360 chính thức vĩnh biệt cộng đồng blogger vào ngày 13/7 và khi Facebook được nhiều người chọn vì tính tương tác của nó trong cộng đồng thì cũng là lúc nó bắt đầu bị trực trực vào đầu quý IV năm 2009.

Tác giả nhận xét: “Một tâm lý bất an đã và vẫn đang thường trực trong cộng đồng sử dụng mạng xã hội tại Việt Nam”.

Trăn trở

Trong bài “Sai phạm văn hóa: giới hạn của sự chịu đựng” đăng trên trang danluan.com, tác giả Hà

Văn Thịnh cũng nhắc đến hàng loạt sai phạm không thể hiểu nổi cho thấy một sự tắc trách về năng lực, kém cỏi về nhận thức và, cực kỳ đáng xấu hổ về mặt chính trị trong lĩnh vực thông tin-tuyên truyền-văn hóa trong năm vừa qua.

Ngoài những chuyện đã được nói đến, một “sai phạm động trời” gần đây là cuốn sách (cũng do Nhà xuất bản Văn Học ấn hành 2008) Thành ngữ - Điển tích - Danh nhân tự điển của tác giả Trịnh Vân Thanh với chi tiết Lý Thụy đã bán đứng Phan Bội Châu cho thực dân Pháp để kiếm tiền.

Tác giả Hà Văn Thịnh than thở: “Làm văn hóa mà chẳng hiểu thế nào là văn hóa là tình trạng chung của không ít quan chức thời nay. Làm lãnh đạo mà nói năng thiếu văn hóa, nhiều bất cần cũng là căn bệnh của những người thiên tâm, thiếu tâm trầm trọng.”

Cũng Hà Văn Thịnh, trong một bài viết khác “Năm mới nói chuyện cũ” đầy ưu tư trăn trở trước những chuyện khó hiểu, khó nghĩ và làm xói mòn lòng tin của con người vẫn đang bày ra nhan nhản trong xã hội Việt Nam. Tác giả kết luận như để động viên người khác mà cũng là tự động viên mình:

“1.000 năm Thăng Long đòi hỏi “bỏ phận bay lên” của Đất Mẹ Tiên Rồng. Muốn thế, phải nhìn thẳng vào sự thật. Chừng nào còn lảng tránh nó, chừng đó, những bất cập và trăn trở vẫn còn nhiều day dứt. Những bước đi đúng đắn của trâu Kỳ Sừ chính là sự chậm chạp của thay đổi mà chúng ta nhất thiết phải quên. Đây là cách duy nhất để chào đón tâm thế rồng cuộn, hổ nội lực sinh thành...”

Cùng một tâm trạng trăn trở như vậy và cũng “Nhìn lại 2009” nhưng với một cái nhìn mang tính khái quát, triết học, đề cập đến những vấn đề của Việt Nam về tư tưởng, lý luận, chính trị, văn hóa, kinh tế, ngoại giao, giáo dục, y tế, đô thị hóa... lĩnh vực nào cũng bộc lộ những sự bất cập, blogger-BS Hồ Hải kết luận:

Tóm lại, trong năm 2009 đầy sóng gió với sự tác động của suy thoái kinh tế toàn cầu và chuẩn bị

cho con đường đi cho sau 2011, Việt Nam vẫn còn lắm bất cập nằm trong một vòng xoắn bệnh lý, có những cơn cấp tính trên nền mãn tính chưa có thuốc chữa.

Tất cả mọi bất cập ấy thể hiện do hậu quả của một tư duy và lý luận chính trị không biện chứng dẫn đến giáo dục yếu kém, kinh tế thiếu triển và lạm phát, kiến trúc thượng tầng còn đang mò mẫm v.v... Nên hậu quả của những vấn đề trên đã dẫn đến tha hóa và tham nhũng hầu hết ở mọi ngành trong cơ sở hạ tầng của đất nước. Nước Việt đang rất cần một tư duy biện chứng cho những bước đi vững chãi.”

Chính là qua những bài viết theo dạng cuối năm nhìn lại hay những kiểu tự bầu chọn các sự kiện nổi bật nhất trong năm của các nhà báo tự do, các blogger mà người đọc vừa thấy được toàn cảnh xã hội Việt Nam còn có quá nhiều điều phi lý, thậm chí bệnh lý, như cách nói của BS Hồ Hải.

Trong đó nạn tham nhũng, dốt nát, bảo thủ, vô cảm, một cơ chế trì trệ... là những lực cản kinh khủng trên bước đường để Việt Nam vươn lên thành một quốc gia giàu mạnh văn minh, có độc lập tự do dân chủ thực sự, đồng thời người đọc cũng hiểu được tâm tư nỗi lòng của những nhà dân báo nói riêng và nhân dân Việt Nam nói chung trước hiện tình đất nước.

CHỦ TỊCH CSVN NGUYỄN MINH TRIẾT ĐƯỢC BÌNH CHỌN LÀ NHÂN VẬT TỆ HẠI NHẤT NĂM 2009

Qua việc thăm dò ý kiến và liên kết giữa các các blogger tự do trong nước vừa cho biết, chúng tôi tuyên bố xác nhận bầu chọn Nguyễn Minh Triết là nhân vật tiêu biểu tệ hại nhất của Việt Nam 2009.

Vì những lý do an ninh, những người bình chọn không thể cho biết rõ danh tánh, nhưng với mọi người, chúng tôi là những người rất quen thuộc, vẫn viết blog trên tinh thần ngôn luận tự do, vẫn liên kết với nhau qua tin nhắn và bài viết.

Trước đó, năm 2007 và 2008, Phó thủ tướng CSVN Nguyễn Thiện Nhân cũng đã được bình chọn là nhân vật tệ hại nhất trong năm, do các phương thức cải cách giáo dục sai lầm, độc đoán và nguy quân tử. Bản tin về việc bình chọn ông Nguyễn Thiện Nhân cũng đã được nhiều nơi tường thuật lại, và tạo nên một làn sóng mỉa mai trong dư luận người Việt quốc nội.

Tiếp nối công việc này, nhân dịp cuối năm 2009, việc bình chọn đã được gửi đi thăm dò trong những blogger uy tín và viết blog lâu năm trong các trang mạng xã hội, lẫn các web tin tức.

Về nhân vật được bình chọn, Nguyễn Minh Triết nổi lên từ tháng 9 năm 2009, với nhiều biểu hiện và thái độ, phát ngôn hết sức kỳ quặc. Những người còn ủng hộ chế độ CSVN thì tức giận và xấu hổ trước các phát ngôn của Triết, còn những thành phần tự do thì cảm thấy mỉa mai và hài hước về nhân vật đang nắm quyền lực quan trọng trong khối CSVN hiện nay.

Tóm tắt về Nguyễn Minh Triết như sau: Sinh ngày 8-10-1942, hiện là Chủ tịch lần thứ 6 của Đảng CSVN, nhận chức từ 27-6-2006.

Trong danh sách Bộ Chính trị, Triết có vị trí quyền lực thứ 4 (chỉ đứng sau sau Nông Đức Mạnh, Lê Hồng Anh và Nguyễn Tấn Dũng). Khi được bầu vào Ban chấp hành Trung ương Đảng khóa VII, Triết còn có một tên nữa là Trần Phong, do đó ông còn được giới blogger gọi bằng cái bí danh là Sáu Phong.

Trong nửa cuối năm nay, Triết đột nhiên có những phát biểu hết sức lạ thường với trong nước cũng như quốc tế, có vẻ như không kiểm soát được mình. Nhiều nguồn tin nói rằng Triết do nóng lòng chữa bệnh ung thư, đã sử dụng quá nhiều thuốc, dẫn đến tình trạng overdose, luôn phẫn khích, khiến không còn kiểm soát được trạng thái bình ổn của người thường.

Triết có nhiều câu nói độc đáo, được ghi lại trên Youtube lẫn được làm nhạc ringtone hài hước. Bao gồm những lý luận ngớ ngẩn và kỳ quặc, Triết nói rằng Việt Nam chưa bao giờ có tham nhũng mà chỉ có

mượn quên trả, nên đến đầu tư ở Việt Nam vì con gái xứ Việt rất đẹp, Cuba và Việt Nam là 2 quốc gia cạnh giữ hòa bình cho thế giới. Thậm chí Triết còn tuyên bố là tổng thống Mỹ Obama và hệ thống chính trị Mỹ đã bị phân hóa, xâu xé từ một vài câu nói của Triết.

Câu nói bất hủ gần nhất của Triết là: Việt Nam không cấm sử dụng internet mà chỉ cấm lạm dụng internet, khi được báo giới quốc tế chất vấn về việc tạo tường lửa với hệ thống mạng xã hội Facebook.

Và với những điều lạ lùng nhất mà Triết đã mang lại cho tiếng cười và nỗi nhục nhã của người Việt Nam, giới blogger tự do trong nước đã liên kết và quyết định bình chọn Nguyễn Minh Triết là nhân vật tệ hại tiêu biểu của năm 2009.

**Nhóm liên kết các blogger tự do
nhacsituankhanh.multiply.com**

Ngày nay, mỗi năm Việt Nam ngồi không thu lợi:

- 5.000.000 du khách Việt Kiều, mỗi người về nước mang theo trung bình 2.000 USD = **10 tỷ Mỹ kim**. - Người Việt hải ngoại gửi về nước 8 tỷ Mỹ kim thống kê được, nếu kể thêm số không thống kê được ít nhất 2 tỷ nữa, chúng ta có con số tròn **10 tỷ Mỹ kim**. - Mỗi năm Việt Nam nhận các khoản viện trợ nước ngoài và LHQ trên **3 tỷ Mỹ kim**. **Tổng cộng gần 25 tỷ Mỹ kim**.

Miễn Nam Việt Nam (MNVN) trước 1975, không có sản xuất quan trọng, không mỏ dầu, chỉ nhận trung bình **700 triệu Mỹ kim** một năm, nuôi 17 triệu người và gồng gánh bộ máy chiến tranh. Trung bình 42USD/người/năm.

Thế nhưng, MNVN từng là con rồng Đông Nam Á. Trường học MNVN từ mẫu giáo đến Đại học đều được hưởng quy chế miễn học phí. Người bệnh vào bệnh viện từ xã phường đến trung ương đều được miễn phí. Thiên tai năm nào cũng có nhưng cả nước đùm bọc lấy nhau. MNVN không cần ngửa tay xin tiền ngoại quốc.

Ngày nay không cần làm gì mỗi năm Việt Nam vẫn nhận đều khoảng **25 tỷ Mỹ kim**. Tính trung bình 287 USD/người/năm.

Thế nhưng học sinh mẫu giáo đến đại học đều đóng học phí cắt cổ. Bệnh viện từ xã đến trung ương đều thu lệ phí rất cao. Dù cấp cứu, không tiền không được nhập viện. Từ 1989 đến nay đã 20 năm nay, VN vẫn lẻo đẻo phía sau các quốc gia khác trong vùng Đông Nam Á. Tụt hậu 35 năm so với VNCH năm 1975.

Đại sứ Trung Quốc tại Hà Nội thách đố Dân tộc Việt Nam

Lý Thái Hùng 08-01-2010

12 ngày trước khi diễn ra các buổi lễ xung tụng về 60 năm quan hệ Việt – Trung (18/1/1950–18/1/2010), ngày 06-01 vừa qua, ông Tôn Quốc Tường (TQT), đại sứ Trung Quốc (TQ) tại VN đã có một buổi họp báo tại Hà Nội. Đa số nội dung xoay quanh vấn đề biển Đông và những quan điểm của Bắc Kinh liên quan đến mối quan hệ Việt Trung. Trong các phát biểu của TQT, quan điểm của Bắc Kinh về vấn đề biển Đông đã cho thấy rõ “thái độ câu giờ” đối với Việt Cộng và “hăm dọa” đối với dân tộc VN.

Về phía Việt cộng, TQT khuyến nghị: tạm gác lại “tranh chấp” biển Đông, chờ điều kiện chín mùi rồi giải quyết, trong khi ưu tiên cho hoạt động phát triển kinh tế xã hội ở hai nước. Họ Tôn cho rằng hai phía đã giải quyết xong vấn đề phân định biên giới trên đất liền và phân định Vịnh Bắc Việt; còn việc giải quyết vấn đề biên giới trên biển thì nên gác lại khi điều kiện thuận tiện.

Về phía dân tộc VN, TQT cho là: hợp tác sẽ phát triển (còn) đấu tranh sẽ thất bại. Tuy họ Tôn nói ngắn gọn, nhưng qua lời phát biểu này, rõ ràng là TQT đã nói lên quan điểm của Bắc Kinh (BK) và của cả lãnh đạo Hà Nội rằng họ sẽ trấn áp và tiêu diệt mọi nỗ lực đấu tranh chống lại sự bá quyền của BK trên biển Đông mà họ gọi là biển Nam Hải.

Điều chúng ta cần nói rõ ở đây là căn cứ trên Luật Biển của Liên Hiệp Quốc vào năm 1988, TQ không có một cơ sở pháp lý nào để có chủ quyền trên biển Đông. Những chủ trương mà BK đưa ra vùng chủ quyền hình lưỡi bò trên biển Đông chỉ là sự xâm chiếm trắng trợn; như họ đã từng xâm chiếm Hoàng sa (1974) và Trường sa (1988) của VN. Do đó cái gọi là “tranh chấp” biển Đông do phía BK đưa ra chỉ là để từng bước hợp thức hóa sự xâm chiếm của họ và đặt các quốc gia liên hệ ở vào thế đã rồi trong tiến trình gọi là “đàm phán song phương”. Đây là thủ đoạn mà BK đã từng dùng đối với Nhật Bản khi tranh chấp quần đảo Senkaku. Hay đối với Nam Dương, khi BK đổ tiền viện trợ để qua đó, thuyết phục Nam Dương đồng ý gác lại các tranh chấp, hầu

cùng nhau khai thác vùng “tranh chấp” biển Đông.

Đến lượt Việt Nam, giọng điệu của TQT cho ta thấy rõ là BK đang dùng đối sách: vừa chiêu dụ, vừa răn đe để từng bước khống chế biển Đông.

Thứ nhất, chủ trương “tạm gác lại tranh chấp, chờ cơ hội chín mùi” là một đòn hiểm độc của BK. TQ đã thành công trong việc xâm chiếm 75% thềm lục địa của Việt Nam, khi biến nó thành trở thành nơi gọi là “tranh chấp”. Mặt khác, quan hệ giữa Hà Nội và BK hiện nay không phải là mối quan hệ bình đẳng. TQ vừa là quan thầy, vừa là chỗ dựa của CSVN trong nhiều thập niên qua. Do đó, nếu có mang ra “đàm phán” thì CSVN sẽ phải chấp nhận những điều kiện của BK đưa ra như họ đã từng để mất 700 cây số vuông biên giới qua Hiệp ước về biên giới trên đất liền (1999) và mất hơn 10 ngàn km vuông biển qua Hiệp định phân ranh Vịnh Bắc Việt (2000). Chờ cho đến “cơ hội chín mùi” cũng là cách mà Hà Nội muốn nhờ TQT nói dùm với công luận VN để không phê phán những hành động yếu hèn của CSVN hiện nay.

Thứ hai, chủ trương “hợp tác cùng nhau phát triển kinh tế xã hội giữa hai nước” là sự phủ dụ của quan Thái Thú đối với tiểu quốc chư hầu. Kinh tế Việt Nam hiện nay hoàn toàn bị chi phối bởi hàng hóa TQ, với độ nhập siêu từ TQ càng ngày càng nhiều - tăng từ 200 triệu Mỹ kim năm 2001 lên đến 4,1 tỷ Mỹ kim năm 2003, 7 tỷ Mỹ kim năm 2007, 11 tỷ Mỹ kim năm 2008. TQ chủ yếu xuất khẩu hàng công nghiệp sang Việt Nam trong khi Việt Nam chủ yếu xuất khẩu sang TQ những sản phẩm thô, hoặc sơ chế khai thác từ các quặng mỏ. Năm 2008, VN xuất khẩu sang TQ 4,2 tỷ Mỹ kim gồm dầu thô, cao su, cà phê, than đá và lâm thủy sản; trong khi VN nhập từ TQ 15,2 tỷ Mỹ kim gồm hàng công nghiệp và đồ gia dụng. Họ Tôn nói rằng, TQ sẽ cố gắng đẩy kim ngạch thương mại giữa hai nước đạt 25 tỷ Mỹ kim trong năm nay, cho thấy là VN tiếp tục nhập siêu từ TQ từ 15 đến 16 tỷ Mỹ kim. Điều này cho thấy là sự “hợp tác” mà họ Tôn đề xướng chỉ là đưa VN vào vòng khống chế của BK mà thôi.

Thứ ba, chủ trương “đấu tranh sẽ thất bại” là lời răn đe và cảnh cáo của họ Tôn đối với dân tộc Việt Nam. Khi phóng viên của tờ Tiền Phong hỏi về vụ Ngư dân Việt Nam bị hải quân TQ đánh đập, cướp những dụng cụ đánh cá thì họ Tôn đã cho rằng đó là những tin tức sai sự thật. Họ Tôn nói rằng chính ông ta kiểm chứng thì hải quân TQ đã đối xử rất nhân đạo và tạo điều kiện thuận lợi cho ngư dân cập bến khi bị tai nạn ngoài khơi (Sic). Luận điệu tráo trở nói trên của họ Tôn chính là chủ trương hai mặt của BK: thần phục hay là bị tiêu diệt. Trong quan điểm của họ Tôn thì biển Đông đã nằm trong chủ quyền của BK và vì thế người Việt Nam không nên “tranh đấu” để giành lại vì TQ sẽ sẵn sàng ra tay. Việc một viên đại sứ dám tuyên bố ngay tại Thủ đô của một nước đang có vấn đề với quốc gia họ bằng giọng điệu thách đố “đấu tranh sẽ thất bại” trong dịp kỷ niệm 60 năm quan hệ, rõ ràng là họ Tôn và tập đoàn BK đã không những coi thường lãnh đạo Hà Nội mà còn khống chế và sai khiến tập đoàn này, đàn áp mọi cuộc tranh đấu bảo vệ Hoàng sa – Trường sa như đã từng đàn áp vụ 9 nhà dân chủ bị kết án 59 năm tù vì tội đã treo biểu ngữ chống TQ.

Qua những phát biểu của họ Tôn nói trên, lòng tự trọng và lòng yêu nước của người dân Việt Nam sẽ không thể nào im lặng trước sự thách đố của BK. Khi dùng đến nhóm từ “Đấu tranh sẽ thất bại” cho thấy là BK đã thấy rõ sức đề kháng mạnh mẽ và liên tục của người dân Việt Nam trong nhiều năm vừa qua. Đặc biệt là từ khi có những cuộc **biểu tình của thanh niên sinh viên, văn nghệ sĩ vào cuối năm 2007 nhằm chống lại BK cho lập huyện Tam Sa trực thuộc đảo Hải Nam để quản trị hai quần đảo Hoàng sa và Trường sa**. Ngoài ra, những cơ quan truyền thông của CSVN loan tải rộng rãi lời thách đố của họ Tôn sau cuộc họp báo, chứng tỏ là Hà Nội cũng đã đồng tình và muốn nhờ lời của họ Tôn để răn đe những ai đặt vấn đề xâm chiếm biển Đông của BK đối với lãnh đạo Hà Nội kể từ nay.

Đây là một sự nhục nhã của dân tộc Việt Nam có giọng máu bất khuất, oai hùng. Đây là dấu hiệu cho thấy là sau khi mất đất biên giới, mất vùng biển Vịnh Bắc Việt, việc mất biển Đông chỉ còn là thời gian nếu chúng ta không hành động kịp thời.

